

Cabala

pentru Începători

Cabala

pentru Începători

LAITMAN
KABBALAH PUBLISHERS

Rav Michael Laitman, PhD

CABALA PENTRU ÎNCEPĂTORI

Copyright © 2007 by MICHAEL LAITMAN

Toate drepturile rezervate

Publicat de Laitman Kabbalah Publishers

www.kabbalah.info.ro info@kabbalah.info.ro

Tipărit în România

Nici o parte a acestei cărți nu poate fi folosită sau reprodusă
în nici un mod, fără permisiunea scrisă a editorului,
cu excepția citatelor încorporate în articole sau revizii.

Cercetare: Eli Vinokur, Oren Levi

Desene: Moshe Admoni

Layout: Richard Aquan

Grafică: Baruch Khovov

Editor: Claire Gerus

Tipărire și Post producție: Uri Laitman

Director Executiv: Chaim Ratz

ISBN: 978-0-9781590-9-28268-9-4

Traducere din limba engleză: Roxana Pârlog

Corectare: Gabriela Buzzi

Iunie 2011

CABALA PENTRU ÎNCEPĂTORI

CUPRINS

INTRODUCERE	9
PRIMA PARTE: ISTORIA CABALEI	13
CAPITOLUL 1: CRONICILE CABALEI	15
Prima etapă	16
Etapa a doua	23
Etapa a treia	25
CAPITOLUL 2: NEMUROTORII PROFESORI AI CABALEI	27
Rabbi Akiva	28
Punctul de cotitură	28
Descoperind Legea Iubirii	29
Revolta Bar-Kokheva	31
Două lovituri asupra lucrărilor lui Rabbi Akiva	32
Rabbi Shimon Bar-Yochai (Rashbi)	33
De la student la fugar	34
Peștera de la Piqiin	35
Unul la un milion	36
Isaac Luria (Sfântul Ari) 1534-1572	37
Un om al Misterului și al Legendei	38
Pregătirea pentru Revelație	39
Rabbi Yehuda Leib HaLevi Ashlag (Baal HaSulam)	
1884-1954	41
Lucrările lui principale	42
Răspândirea cuvântului	43
PARTEA A DOUA: ESENȚA ÎNȚELEPCIUNII CABALA	46
CAPITOLUL 3: ORIGINEA CREAȚIEI	48
Lumile Spirituale	48
Gândul Creației	49
Patru Faze de bază (și rădăcinile lor)	50
Faza a Patra – Setea pentru Minte Creatorului	55
Cercetarea Gândului Creației	57
Calea	63
Folosind Ecranul	64
Dorințe folositoare și nefolositoare	67
Sufletul comun	69
Marea Cădere	70

CAPITOLUL 4: CORECTAREA LUI ADAM PENTRU ATINGEREA PERFECȚIUNII	73
Piramida	76
Facerea Lumii	77
Precum Sus, tot așa și Jos	80
Urcând Scara	82
Construind Vasele	85
Dorința pentru Spiritualitate	88
Faza patru – Faza Evoluției Conștiente	90
PARTEA A TREIA: VORBIND DESPRE REALITATE	93
CAPITOLUL 5: TOȚI ÎN UNUL ȘI UNUL ÎN TOȚI	94
Trei granițe în studierea Lumilor Superioare	97
Prima graniță - Ce percepem	98
A doua graniță – Unde percepem	98
A treia graniță – Cine percepe	99
Perceperea corectă a Realității	102
O Realitate inexistentă	105
Mecanismele de măsură	107
Al Șaselea Simț	109
Creează Realitatea ta perfectă	111
Gândul Creației	114
Înapoi în Viitor	115
Două Abordări, două Căi	117
Dorința pentru progres	118
PARTEA A PATRA: CRIZE ȘI CORECȚII	120
CAPITOLUL 6: O NOUĂ METODĂ PENTRU O NOUĂ DORINȚĂ	123
Întunericul dinaintea zorilor	123
O Lume Nouă și curajoasă, în patru pași	128
A-ți cunoaște limitele	132
Frâiele Vieții	134
Schimbarea societății pentru a mă schimba pe mine	136
CAPITOLUL 7: CEI PATRU FACTORI AI CONSTRUCȚIEI NOASTRE	140
Alegerea mediului înconjurător pentru corecție	144
Nu este loc pentru anarhiști	148
Moartea inevitabilă a Ego-ului	149
Tratamentul	152
Falsa Libertate	154
Tăinuirea - O condiție pentru Libera Alegere	156

Implementarea Liberei Alegeri	157
Credința	157
Rațiunea	158
ANEXE	161
ANEXA UNU: ÎNTREBĂRI FRECVENTE	162
Ce este Înțelepciunea Cabala?	162
Ce este Spiritualitatea?	165
Revelarea Creatorului	167
Cabala nu este misticism	169
Studiind Cabala	171
Trup, Suflet și Reîncarnare	176
ANEXA DOI: LECTURI VIITOARE	182
Începători	183
Intermediari	186
Avansați	187
Pentru toți	188
ANEXA TREI: DESPRE BNEI BARUCH	191
Istorie și origine	191
Metoda de studiu	192
Mesajul	193
Activități	194
Cum să contactezi Institutul Bnei Baruch	198

INTRODUCERE

Oamenii de știință au studiat legile Naturii, comportamentul nostru și locul nostru în lume, timp de mii de ani. Totuși, în aceste zile, ei își dau seama că, cu cât avansează cu cercetările, cu atât mai confuză li se pare a fi lumea.

În timp ce știința a adus un enorm progres de necontestat în viețile noastre, există totuși granițe dincolo de care nu poate pătrunde. De exemplu, instrumentele științifice nu pot măsura sufletul uman, sau motivația care stă la baza acțiunilor noastre. Dacă s-ar fi putut, am fi fost capabili să „programăm” oamenii să se poarte după cum dorim. Dar deoarece nu putem percepe cele mai esențiale motivații ale noastre, noi umanii, apogeul Creației, încă nu suntem conștienți de motivul pentru care venim în această lume!

Omul a căutat întotdeauna răspunsuri la întrebările de bază ale vieții: *Cine sunt eu? Care este scopul vieții mele? De ce există*

lumea? Ne continuăm existența după ce ființa fizică încetează să mai fie?

În absența unor răspunsuri suficiente, unele persoane găsesc un refugiu temporar în învățăturile Estice, în meditații sau tehnici care minimalizează așteptările personale și reduc suferința cauzată de dezamăgire.

Totuși, experiența ne învață ca nu ne putem satisface niciodată dorințele; de aceea, întotdeauna vom experimenta anumite grade de nemulțumire. Până acum, la cel mai profund nivel al ființei noastre, adevărata bază a suferinței se naște din incapacitatea noastră de a răspunde la întrebarea fundamentală a vieții: „De ce mă aflu aici?”

Cabala răspunde la aceste întrebări și făcând acest lucru, ne ghidează către o completă și de durată satisfacție. Ne învață cum să accesăm simțirea esențială a lumii spirituale - al șaselea simț – și acest lucru ne îmbunătățește viețile în această lume. Cu ajutorul lui, putem percepe Lumea Superioară - Creatorul - și să preluăm controlul asupra vieților noastre.

Biblia, *Cartea Zohar*, *Copacul Vieții*, *Studiul celor zece Sfirot* și alte surse cabaliste autentice, ne-au fost date pentru a ne îndruma în lumea spirituală. Cu ajutorul acestora, putem obține cunoașterea spirituală. Ele explică cum ne putem conduce viețile în această lume, pe o cale îndreptată spre ascensiunea spirituală.

De-a lungul generațiilor, cabaliștii au scris multe cărți în variate stiluri, fiecare adaptat la epoca în care au trăit. În mod similar, *Cabala pentru Începători* a fost scrisă pentru a vă ajuta să

faceți primii pași către cunoașterea rădăcinilor comportamentului uman și a legilor Naturii. Conținutul prezintă principiile esențiale ale înțelepciunii Cabala și descrie modul în care acestea funcționează. Această carte este destinată acelor care caută o metodă sigură pentru studiul lumii noastre. Este scrisă pentru cei care caută să înțeleagă cauzele suferinței și ale plăcerii, care sunt însetați să preia controlul asupra vieții lor și să o transforme într-o călătorie captivantă și veselă.

* Această carte se bazează pe lecturile ținute de Rav Michael Laitman, PhD, care au fost editate de către membrii Institutului de Cercetare Ashlag (ARI).

PRIMA PARTE

Istoria Cabalei

Între istoria Cabalei și istoria lumii nu există o diferență considerabilă, Cabala relatând aceleași povești, dintr-o perspectivă spirituală. Este similar cu examinarea vieții noastre din două perspective diferite. Din perspectivă istorică, trecutul nostru este o secvență de evenimente care ni s-au întâmplat nouă sau înaintașilor noștri, în timp ce din perspectivă cabalistică, trecutul nostru este o secvență de evenimente spirituale, exprimate într-o serie de scene pe care le numim „viață pe Pământ”.

Așa cum vom vedea în partea a treia, istoria nu se “desfășoară” în Cabala; mai curând este experimentată în fiecare dintre noi, separat. Cabaliștii nu se raportează la realitatea externă ca la o realitate tangibilă, în schimb explică ceea ce percep ca pe o realitate externă, ceea ce este, de fapt, o reflecție a imaginii care există numai în interiorul nostru.

În prima parte a acestei cărți vom discuta despre istoria Cabalei, care s-a întâmplat în lumea fizică. Partea a doua, va explora originea și structura realității. Partea a treia, va examina realitatea noastră interioară și Partea a patra combină toate cele trei părți, într-o lucrare coerentă, practic o viziune asupra lumii.

1

CRONICILE CABALEI

Rambam (Maimonides), un mare cabalist al secolului 12, a scris că, în urmă cu mii de ani, când umanitatea era în perioada de adorare a idolilor, un singur om nu a putut urma această cale. Numele său era Avraam, și astăzi îl știm precum „Avraam Patriarhul”. Avraam a cugetat și a căutat până ce a găsit adevărul: lumea avea doar *un* conducător.

Când și-a dat seama de acest lucru, a realizat că a descoperit adevărul etern și a vrut să-l împărtășească întregii lumi. Pentru a-și clarifica mesajul, a dezvoltat o metodă care l-a ajutat să explice percepțiile, mai limpede. De atunci, lumea are o metodă care revelează adevărul. Astăzi, ca și atunci, această metodă este validă și noi o denumim „înțelepciunea Cabalei”.

PRIMA ETAPĂ

În capitolul întâi al cărții sale “ Mâna preaputernică”, Maimonides descrie cum a fost o vreme când oamenii știau că există doar o forță care guvernează lumea. El a explicat că, după un timp, datorită unui declin spiritual prelungit, toți au uitat acest fapt. În schimb, oamenii au crezut că erau mai multe forțe în lume, fiecare cu responsabilitatea ei. Unele forțe erau responsabile cu aprovizionarea cu hrană, unele erau responsabile cu căsătoriile, altele erau responsabile să ne mențină sănătoși și înstăriți.

Un singur om, pe care noi îl cunoaștem acum ca fiind Avraam, a observat că toate aceste forțe se supuneau acelorași reguli ale nașterii și morții, de înmugurire și veștejire. Pentru a descoperi care sunt aceste reguli, a început să studieze Natura. Cercetările lui Avraam l-au învățat că, într-adevăr, există o singură forță și orice altceva este doar o manifestare parțială a ei. Aceasta a fost prima etapă a evoluției spirituale a umanității.

 Una dintre cele mai bine cunoscute tradiții ale nativilor americani este Cercul Consiliului (Council Circle). Aici, membrii stau într-un cerc, fiecare membru exprimând un aspect diferit al aceleiași teme. În mod similar, Avraam nu a vrut să privească lucrurile doar din propria-i perspectivă. El a vrut să vadă prin ochii

tuturor și astfel a descoperit singura forță care face ca oameni diferiți, să vadă lucruri diferite.

Imediat cum Avraam a descoperit adevărul, a început să-l răspândească. Provocat fiind, pentru că trebuia să explice un concept ce contrazicea absolut tot ceea ce reprezenta credința contemporanilor săi, Avraam a fost obligat să dezvolte o metodă de predare care să-l ajute să dezvăluie această noțiune celorlalți. Aceasta a fost prototipul metodei de învățare, pe care noi o numim acum “Cabala” (din cuvântul ebraic *Lekabel*, a primi). Astăzi, Cabala ne învață cum să descoperim forța ce ne conduce și, făcând așa, să primim bucurie și plăcere infinită.

Vom vorbi mai târziu în carte despre marile descoperiri ale lui Avraam, în detaliu, însă aici trebuie să menționăm că esența descoperirilor lui este aceea că universul “se supune” unei forțe a iubirii și dăruirii. Această forță este ceea ce Avraam și toți profeții biblici numesc “Creatorul”. Când personajele biblice vorbesc despre Creator, sau Domnul, sau Dumnezeu, ei nu se referă la o ființă, ci la o forță a iubirii și a dăruirii, și la modul în care ei o percep. Dacă reținem acest lucru în minte, vom găsi metoda Cabalei ca fiind foarte limpede și ușor de înțeles.

Descoperirile lui Avraam nu au fost coincidențe. Au sosit chiar la timp ca să contracareze o izbucnire a egoismului care amenința să distrugă atât iubirea, cât și unitatea dintre oameni, și dintre om și Creator.

Unitatea era modul natural de viață pentru umanitate, în timpul Turnului Babel. Asta este ceea ce spune Biblia prin, “Și

întregul pământ era al unei singure limbi și al unui singur grai”.(Geneza 11:1). Toți știau despre Creator, forța iubirii și a dăruirii și toți erau uniți cu ea. Oamenii experimentau aceasta ca o parte a vieții lor și nu trebuiau să “lucreze” pentru unitatea lor, așa cum se întâmplă astăzi, pentru că nu exista egoism care să-i despartă. De aceea scrie în Biblie că erau de “o vorbă” și “un grai”.

Dar, de îndată ce egoismul oamenilor a început să se dezvolte, ei au vrut să folosească unitatea lor pentru propriul beneficiu. Aceasta a determinat îngrijorarea Creatorului. Forța dragostei trebuia să contracareze separarea oamenilor cauzată de egoism. În cuvintele Genezei - Domnul a spus, “ Iată, ei sunt un singur popor și au aceeași limbă... și acum nimic din ce și-au propus să facă, nu va fi imposibil pentru ei ” (Genesis 11:6).

Pentru a salva omenirea de propriul egoism, Creatorul, singura forță descoperită de Avraam, nu a putut să facă decât unul din două lucruri: să disperseze umanitatea și astfel să prevină un conflict catastrofal pentru propriul interes, sau să învețe oamenii cum să-și înfrângă egoismul.

Ultima opțiune a adus un beneficiu evident: dacă oamenii rămâneau uniți, în ciuda egoismului lor, ei nu numai că își vor continua modul lor de viață, dar vor deveni mai apropiați de Creator. Cu alte cuvinte, efortul de a-i conecta, în ciuda egoismului lor din ce în ce mai mare, va forța oamenii să devină mai grupați și mai uniți, atât cu Creatorul, cât și unii cu alții.

Iată ilustrarea acestui principiu: imaginați-vă că sunteți bogat și vă doriți un Jaguar nou și strălucitor. Nu este mare lucru:

vorbiți cu cel mai apropiat vânzător și plecați conducând mașina visurilor voastre. Cât credeți că va dura plăcerea voastră? O săptămână? Probabil mai puțin. Și cât de mult v-a păsat de noul Jaguar, care nu a necesitat nimic mai mult decât o vizită la vânzător ca să vi-l luați?

Dacă nu erați bogat și trebuia să munciți în două schimburi , doi ani la rând ca să vă luați acel Jaguar, fără îndoială că v-ați iubi și aprecia mașina foarte mult. Efortul pe care îl faceți pentru a vă “lega” de mașină o va face mult mai importantă pentru dumneavoastră.

Acesta este avantajul legării de Creator, în ciuda egoismului care crește. Egoismul are un scop important: există pentru a te forța să învingi, este un câmp de bătălie unde tu depui efort pentru a-l învinge, fapt care te va face să apreciezi forța iubirii - Creatorul.

 (Gândul lui Avraam) : “ ‘Cum este posibil ca această roată să fie întotdeauna ghidată fără un conducător? Și cine o conduce? Totuși, nu se poate conduce singură!’ Și el nu avea un învățător, și pe nimeni care să-l învețe. În schimb, era... înconjurat de cei care iubeau chipuri cioplite, nebuni. Și tatăl lui și mama lui și toți oamenii iubeau chipurile cioplite. Și el, de asemenea, adora idoli . Și inima lui a rătăcit până a obținut calea adevărului”

Maimonides, Yad HaChazakah (Mâna preaputernică),

Regulile idolatriei

Astfel, Creatorul s-a dezvăluit lui Avraam pentru a-i arăta cum umanitatea poate “practica” și “lucra” în dragoste pentru Creator, devenind astfel mai apropiată de El. De aceea Avraam a devenit un diseminator atât de entuziast al metodei lui. El știa în acel timp esența: ori îi învâța pe oameni cum să se unească printr-o legătură cu Creatorul - forța iubirii - sau egoismul lor crescător îi va îndepărta unul de altul și se vor împrăștia sau se vor ucide unii pe alții.

Așa cum Biblia și alte texte vechi evreiești ne învață, babilonienii nu au acceptat oferta lui Avraam. El s-a confruntat cu regele lor, Nimrod și i-a demonstrat că metoda sa putea să dea roade. În loc să adopte această metodă, Nimrod a încercat să-l asasineze pe Avraam. Având viața lui ca miză, Avraam a părăsit Babilonul și a început să-și predice metoda din “oraș în oraș și din regat în regat, până ce a ajuns în Țara Israel” (Maimonides, Mâna preaputernică, Regulile idolatriei, Capitolul 1) - reguli.

În ciuda dificultăților și a provocărilor, învățăturile lui Avraam au câștigat ceva sprijin, și cei ce l-au urmat, l-au ajutat să-și împărtășească cunoștințele cu alții, astfel strângând rândurile cu “noii recruți”. În timp, lupta solitară pentru adevăr s-a multiplicat, creându-se o națiune a cărui nume “ Națiunea lui Israel” simboliza un singur lucru pe care îl aveau în comun - dorința lor pentru Creator. Cuvântul Israel este o combinație a două cuvinte ebraice : Yashar (direct, drept spre) și EL (Dumnezeu). Poporul lui Israel

are o singură dorință în inimă: să fie asemeni Creatorului, unit prin altruism și iubire.

Colapsul Turnului Babel nu a fost, oricum, sfârșitul poveștii, ci doar începutul. Forța iubirii pe care a descoperit-o Avraam a întărit legăturile lui cu umanitatea. Deoarece Creatorul este forța iubirii și ne iubește atât de mult cât poate cineva iubi, singura intensificare a legăturii poate veni de la noi. Așadar, această forță, Creatorul, continuă să ne crească egoismul, astfel încât noi să ne ridicăm deasupra lui, întărind legăturile noastre cu El.

Pentru cei ce doresc să rămână egoiști, creșterea egoismului înseamnă creșterea înstrăinării. Ca rezultat, oamenii care au fost odată uniți, se dezbină în națiuni diferite și inventează noi tehnologii cu care pot crea noi arme. Ei folosesc armele să protejeze ceea ce ei cred că este libertatea lor, dar, de fapt, este creșterea auto-concentrării pe sine și înstrăinării, atât de Creator, cât și unii față de alții.

Fără să-și dea seama, ei devin din ce în ce mai subjugăți de egoismul lor, în timp ce, în mod greșit, cred că se apără de cei care vor să-i rănească. Egoismul lor îi face să uite că, atunci când erau uniți nu aveau nevoie de arme, așa cum nu aveau nici egoism care să-i facă să simtă că libertatea le este amenințată.

Cei care vor să rămână uniți și chiar să-și adâncească legăturile lor de iubire, își tratează propriul egoism ca o oportunitate de înaintare. Pentru ei este o provocare binevenită, mai curând decât o criză sau o problemă.

Pentru a coopera cu egoismul lor cel înalt, ei trebuie să urmeze metoda lui Avraam. Aceasta a fost sugestia lui Moise. La fel cum a fost cu Babilonienii și regele lor Nimrod, învingerea noului nivel de egoism - de această dată reprezentat de Egipteni și regele lor, Faraonul - cu intenția de a scăpa de el.

Faraonul nu era doar un simplu rege rău. De fapt, el l-a adus pe Israel (cei care îl vroiau pe Creator) mai aproape de Creator. În Cabala, Faraon este cumulumul egoismului, și unicul mod de a scăpa de el este unitatea (unii cu alții și cu Creatorul). Așa cum am văzut mai înainte, unitatea te aduce mai aproape de Creator (devii similar cu Creatorul). Pentru a-l învinge pe Faraon, Moise s-a reîntors în Egipt după fuga sa, unind oamenii în jurul aceleiași idei pe care Avraam a promovat-o cu mulți ani înainte și, încă o dată, a ajutat poporul său să se elibereze.

De această dată însă, Israel a învins un ego mult mai puternic. Faraonul nu era ca Nimrod, regele din Babel; el nu putea fi învins de un om bine motivat. Pentru a-l înfrânge pe Faraon era nevoie de o întreagă națiune, unită. Și, pentru că Moise trebuia să predea metoda lui Avraam unei întregi națiuni, el a scris o nouă carte, o adaptare a învățăturilor lui Avraam, pentru întreaga națiune: Tora (Pentateuch).

Dar Creatorul, fiind o forță a iubirii și generozității, a vrut să o dăruiască mai multora, nu numai unei singure națiuni. El a vrut ca întreaga lume să știe că nu există decât o singură forță și că ei ar trebui să primească darul pe care El dorește să-l dea umanității - pe El însuși.

Așa încât, deși Tora lui Moise a reprezentat un mare pas înainte, deoarece a ajutat o întreagă națiune să se unească cu Creatorul, acesta nu a fost capătul drumului. Capătul drumului va fi numai atunci când întreaga umanitate va fi în legătură cu El, experimentând legătura dragostei și a unității pe care vechii Babilonieni au avut-o, înainte de prima explozie a egoismului. Sfârșitul drumului va veni când toată umanitatea va recupera ce a avut odată și apoi a pierdut.

 În articolul “Esența Înțelepciunii Cabalei”, cabalistul Rabbi Yehuda Ashlag a descris scopul Creației ca fiind “singurul, solemnul scop descris ca ‘revelarea Cucerniciei Lui, creaturilor din această lume’”

ETAPA A DOUA

A doua etapă în evoluția spirituală a umanității, a început acum aproape 2000 de ani, când Zohar-ul, cea mai importantă carte a Cabalei, a fost scrisă și apoi ascunsă. Cartea a fost scrisă la puțin timp după ce poporul lui Israel a fost exilat în ceea ce urma să fie cel mai lung și ultimul lor exil.

Așa cum erau Avraam și Moise în prima etapă, a doua etapă a avut cei doi giganți ai ei: Rabbi Shimon Bar-Yohai (Rashbi) și “Sfântul” Ari (Rabbi Isaac Luria). Cartea Zohar, scrisă de Rashbi, este, în sine, un comentariu al Torei. La fel cum Moise a explicat

întregii națiuni cuvintele lui Avraam, Zohar-ul are drept scop să explice cuvintele lui Moise întregii lumi. De aceea se spune că Zohar-ul este destinat să apară în timpul lui Mesia, la “sfârșitul zilelor”. Și, tot din acest motiv, Rabbi Yehuda Ashlag, marele cabalist al secolului douăzeci, a scris că redescoperirea cărții Zohar este o dovadă că “zilele lui Mesia” au venit.

Ca întotdeauna, unicul antidot pentru egoismul care este în creștere este unitatea și, cu cât mai mare este egoismul, cu atât este mai important pentru oameni să se unească. La început, unirea familiei și a celor ce-l urmau pe Avraam a fost suficientă. Apoi, când Moise a fugit din Egipt, a trebuit să unească o întreagă națiune pentru a izbuti. Astăzi, noi trebuie să unim întreaga umanitate. Egoismul a ajuns la o asemenea intensitate, încât, dacă nu se va uni toată umanitatea pentru a-l înfrânge, nu vom birui.

 ”Am găsit scris că e lege de sus să nu te angajezi în mod deschis în înțelepciunea adevărului, doar pentru un timp - până la sfârșitul anului 1490. După aceea...sentința a fost ridicată și a fost dată permisiunea de a fi studiată Cartea Zohar. Din anul 1540 a devenit lăudabil să fie angrenat un număr cât mai mare, deoarece prin această virtute va veni Regele Mesia și nu prin alta.”

Rabbi Avraham Azulai

Introducere la carte, *Ohr ha Chama*

(*Lumina Soarelui*)

A doua etapă în procesul unificării umanității cu Creatorul a fost foarte diferită de prima. A fost o vreme de creștere subtilă, când mijlocul de unificare al umanității - înțelepciunea Cabala - a fost cultivat și îmbunătățit în camere slab luminate, de către grupuri mici și retrase. De aceea, cele mai importante lucrări din acea perioadă, Cartea Zohar a lui Rashbi și Arborele Vieții a lui Ari, au fost ascunse de către proprii autori, de îndată ce au fost completate. Ele au fost aduse la lumină mulți ani după aceea, iar în cazul Zohar-ului, multe secole mai târziu.

ETAPA A TREIA

Cea de-a treia și ultima etapă de evoluție spirituală a umanității a început în anul 1990. În 1945, Rabbi Yehuda Ashlag, autorul comentariului Sulam (Scara) la cartea Zohar, a prezis că etapa finală va începe în 1995. În mod similar, Vilna Gaon (GRA) a scris în cartea sa “*Vocea turturelei*”, că această etapă va începe în 1990. Mulți alți cabaliști au făcut predicții similare, conducând la concluzia că viitorul este deja aici și acum este timpul să ne unim și să învingem egoismul, o dată pentru totdeauna.

Întreaga istorie a umanității este pavată cu bătălii împotriva egoismului, urmate de încercări de unire, în ciuda lui. Astăzi, cei mai mulți oameni de știință sunt de acord că auto-centrarea pe sine și neînțelegerea legilor Naturii sunt cauzele tuturor relelor din lumea noastră. Yehuda Ashlag a scris despre

aceasta în 1930 și în 1940 dar, în acele zile, vocea lui era o voce în pustiu.

În ultimii ani, a devenit evident că, până ce noi nu ne vom schimba, lumea nu va deveni mai bună. De fapt, noi ne distrugem planeta și societatea în atâtea moduri, încât rezolvarea problemelor separat a devenit imposibilă. Pentru a ne rezolva problemele, avem nevoie de soluții atotcuprinzătoare care pot fi găsite atunci când vom transforma egoismul în altruism și ne vom uni cu forța iubirii – Creatorul.

În articolul “ Pace în lume”, Ashlag a scris că, dacă ne vom uni, fiecare membru al umanității îl va simți personal pe Creator în cel mai profund sens al cuvântului, așa cum este scris “ toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic, la cel mai mare dintre ei” (Ieremia 31:33). Înțelepciunea Cabalei a fost pregătită ca o metodă care ne poate ajuta să facem exact ce trebuie – să ne unim și să-L simțim pe Creator. În cartea “Introducere la Cartea Zohar” Ashlag a scris că, dacă vom integra Cabala în viața noastră de zi cu zi, vom obține obiectivul pentru care am fost creați și vom fi din nou “de o limbă și un grai”, unul cu Creatorul și nu ne vom mai despărți niciodată.

2

NEMURITORII PROFESORI AI CABALEI

De-a lungul anilor, mulți cabaliști au scris cărți minunate și profunde. Am vrea să ne concentrăm asupra a patru cabaliști importanți și asupra cărților lor. Acești oameni și-au scris cărțile special pentru a ajuta începătorii să devină familiarizați cu Cabala. Excepție face Rabbi Akiva, care nu a lăsat nici o carte ca moștenire. În schimb, ne-a dăruit concepții atât de convingătoare încât continuă să ne influențeze și astăzi.

Rabbi Akiva este inspirația și modelul pentru toți cabaliștii din timpul său - primul și al doilea secol. După Rabbi Akiva, a fost Rabbi Shimon Bar-Yohai (Rashbi), care ne-a lăsat Cartea Zohar. Apoi, 14 secole mai târziu, a venit Rabbi Isaac Luria (Sfântul Ari) a cărui moștenire este “Arborele Vieții”; ultimul a fost Rabbi Ashlag (Baal HaSulam) a cărui “ Studiu al celor 10 Sefirot” reprezintă cartea fără de care nici un student cabalist nu poate atinge spiritualitatea.

Acești mari cabaliști au adaptat textele lor fiecărei generații în care au trăit. Așadar, limbajul variază astfel încât să se potrivească nivelului de percepție a contemporanilor lor. Mesajul este însă același - motto-ul Rabinului Akiva “iubește-ți aproapele ca pe tine

însuși”. Acest mesaj ne conduce înapoi la mesajul lui Avraam care spune că numai prin unitate și conectare vom învinge egoismul, îl vom atinge pe Creator și vom afla o viață de fericire materială și spirituală.

Haideți să explorăm acum poveștile personale ale acestor piloni ai spiritualității.

RABBI AKIVA

Rabinul Akiva a trăit în primul și al doilea secol ; a fost cel mai mare înțelept al timpului său. A fost un pedagog important, cel mai înțelept cabalist al timpului său și a participat la lucrarea spirituală esențială din acea perioadă - Mishnah și Halacha. În același timp, a fost liderul spiritual al revoltei Bar-Kokheva și a fost cel ce a revelat lumii legea iubirii.

Până la 40 de ani, Rabinul Akiva a fost un păstor neștiutor de carte care ducea o viață obișnuită. Nu visa că, într-o zi, toate acestea se vor schimba dramatic.

PUNCTUL DE COTITURĂ

Până în punctul de cotitură, Rabinul Akiva lucra ca păstor pentru Kalba Savua. În jurul vârstei de 40 de ani a început să simtă un impuls de necontrolat ca să afle scopul vieții și să descopere regulile care o guvernează. În acel timp, avea o legătură sentimentală cu Rachel, fiica lui Kalba Savua, unul dintre cei mai

bogați și respectați oameni din Ierusalimul de atunci. Tatăl fetei nu era mulțumit de pasiunea nebună a fiicei lui pentru un om simplu. Dar, ca în orice poveste frumoasă, dragostea a triumfat și îndrăgostiții s-au căsătorit, în ciuda voinței tatălui.

Conform Talmud-ului (un comentariu la Mishnah), Rachel l-a încurajat pe Rabinul Akiva să-și părăsească locuința și să se ducă să studieze Cabala cu cei mai mari cabaliști ai timpului. Inima i-a spus că numai astfel soțul ei va afla răspunsurile la aceste întrebări. L-a determinat să jure că nu se va întoarce până nu va cunoaște legile Lumii Superioare. Astfel, cu binecuvântarea soției sale, a început calea spirituală a Rabinului Akiva.

Rabinul Akiva a studiat Cabala sub îndrumarea a trei cabaliști: Rabin Elazar, Rabin Yehoshua și Nahum, Omul din Gamzu. El a urcat treptele scării spirituale grad după grad și, încet, încet și-a depășit profesorii, în final ajungând cabalistul principal al generației sale.

Odată ce a învățat tot ce a putut de la mentorii săi, rabinul Akiva și-a fondat propriul seminar. Vestea despre înțelepciunea sa s-a răspândit rapid și 24000 de studenți din toată țara au venit să învețe de la el.

DESCOPERIND LEGEA IUBIRII

Metoda de învățare, unică, a Rabinului Akiva, a promovat dragostea frățească între studenți. Realitatea fizică ascultă de aceleași legi de iubire, de Creatorul care guvernează regatul

spiritual. De aceea, când o persoană acționează conform legii iubirii, ea sau el este în echilibru și în unitate cu Natura, pe care o simte eternă. Când nu acționăm din dragoste frățească, suferim și ne simțim nefericiți.

 Fericirea sau nefericirea nu vin spre noi din afara noastră; ele sunt un efect direct al similarității noastre cu Natura (Creatorul). Creatorul ne dă numai lucruri bune, pentru că El este forța dragostei. Dar, dacă noi îi suntem opuși, nu le vom putea primi. Aceasta este cauza durerii și a nenorocirilor din lume.

Rabinul Akiva a descoperit că legea Naturii, legea iubirii, este constantă și nu se modifică. El a învățat că, atunci când ne schimbăm atitudinea față de ceilalți, dintr-o dată simțim întreaga schimbare a realității. El și-a dat seama că relațiile egoiste sunt cauza tuturor suferințelor din lume.

Ego-ul, sau, așa cum cabaliștii îl numesc, “dragostea de sine”, ne încuie în realitatea limitată pe care o simțim și nu ne lasă în tărâmul etern și spiritual al vieții. Singurul mod ca să experimentăm eternitatea este să ne schimbăm atitudinea față de ceilalți. Rabinul Akiva și-a sintetizat constatările în faimoasa maximă “ Iubește-ți prietenul ca pe tine însuși; aceasta este o mare lege a Torei (învățătură).”

REVOLTA BAR-KOKHEVA

În anul 132, sub conducerea lui Shimon Bar-Kokheva, Regatul Iudeea s-a răsculat împotriva romanilor. Se părea că vor învinge, romanii fiind forțați să se retragă. Disperați, romanii au cerut întăriri și când au sosit trupe noi, balanța forțelor s-a schimbat. Romanii au distrus totul în calea lor și au cucerit regatul Iudeei. Au fost uciși zeci de mii de iudei și cei care au fost capturați au fost vânduți ca sclavi.

Zdrobirea revoltei lui Bar-Kokheva a fost începutul celei mai semnificative perioade din istoria Cabalei. Distrugerea fizică a Iudeei a fost o exprimare a declinului spiritual al poporului și cel mai clar simbol a fost construcția orașului păgân Aelia Capitolina pe ruinele Ierusalimului.

Cabaliștii care au continuat să învețe, în ciuda prăbușirii, au fost torturați până la moarte și Rabinul Akiva a fost una dintre victime. El a continuat să învețe și să predea înțelepciunea Cabala până când a fost capturat de către romani. L-au trimis la închisoarea din Caesarea unde a fost executat de comisionarul roman.

DOUĂ LOVITURI ASUPRA LUCRĂRILOR LUI RABBI AKIVA

În ultimii 5000 de ani, umanitatea a experimentat numeroase explozii de egoism. Fiecare izbucnire s-a manifestat în oameni, prin dorința de a avea mai mult decât au avut înainte și fiecare izbucnire a schimbat cursul istoriei.

Prima izbucnire a avut loc în Babel, în timpul lui Avraam. A doua a fost în timpul lui Moise și a treia a fost în timpul Rabinului Akiva. Ca urmare a acestei ultime apariții de egoism, dragostea frățească dintre studenții Rabinului Akiva a fost înfrântă de o nefondată ură. Aceasta a dus la o cădere spirituală a studenților lui, care nu au mai fost capabili să perceapă lumea spirituală, fiind limitați să perceapă numai această lume.

După ce studenții au căzut în nefondata ură, ei au mai suferit încă o cădere. Au fost loviți de ciumă, murind toți cei 24000 de studenți ai rabinului Akiva, cu excepția a 5 dintre ei. Cei cinci supraviețuitori au continuat înțelepciunea dragostei frățești. Unul din cei cinci supraviețuitori ai ciumei a fost omul care a continuat învățăturile Rabinului Akiva și le-a așternut pe hârtie. Numele lui este Rabinul Shimon Bar-Yochai, care va scrie, mai târziu, Cartea Zohar.

RABBI SHIMON BAR-YOCHAI (RASHBI)

Rabinul Shimon Bar-Yochai (Rashbi) a primit, prin mentorul său Rabinul Akiva, 3000 de ani de cunoștințe spirituale –toate acumulate de cabaliștii dinaintea lui. După ce a scris-o, a ascuns-o, pentru că umanitatea nu era pregătită pentru ea. Astăzi, conform remarcabililor cabaliști, Rabinul Yehuda Ashlag și Vilna Gaon (GRA), suntem într-adevăr pregătiți pentru revelarea Cărții Zohar.

Rashbi, autorul Cărții Zohar (Cartea Splendorii) a fost un Tana - un mare înțelept al erei noastre. A fost, de asemenea, discipolul direct al Rabinului Akiva. S-au spus numeroase legende despre Rashbi, care a fost de nenumărate ori menționat în Talmud și în Midrash, texte sacre ebraice din acele timpuri.

Rashbi s-a născut și a crescut în Galileea. El a trăit în Sidon (un oraș în Libanul de azi) și în Meron (în nordul Israelului) și a fondat un seminar în vestul Galileei, nu departe de Meron.

Ca și copil, era diferit față de ceilalți copii de aceeași vârstă. Întrebări precum “Care este scopul vieții mele?”, “Cine sunt eu?” și “Cum este construită lumea?” l-au obsedat, provocându-l să descopere răspunsurile.

În acele zile, viața în Galileea era aspră: romanii care i-au omorât învățătorul, pe Rabinul Akiva, încă persecutau evreii și inventau, în continuare, legi noi pentru a-i pedepsi. Una dintre aceste legi interzicea evreilor studiul Cabalei.

În ciuda prohibiției impuse de romani, Rashbi s-a adâncit în studiul Cabalei și a încercat să-i înțeleagă labirinturile. El a simțit că în spatele poveștilor biblice, există o semnificație profundă, ascunsă care conține răspunsurile la întrebările sale persistente.

Treptat, Rashbi a realizat că trebuie să găsească un învățător care a străbătut deja calea spirituală, a câștigat experiență și poate să-l ghideze pe scara spirituală. Aceasta constatare l-a îndemnat să se alătore grupului Rabinului Akiva, o decizie care va deveni punctul de răscruce în viața lui Rashbi.

DE LA STUDENT LA FUGAR

Rashbi era un student devotat, avid de cunoaștere, arzând de dorința de a descoperi Forța Superioară. El a studiat cu Rabinul Akiva treisprezece ani și a atins cel mai înalt nivel pe scara spirituală.

Revolta Bar-Kokheva împotriva legilor romanilor din țara lui Israel a dus la sfârșitul brusc al seminarului Rabinului Akiva. Rashbi a participat la revoltă, devenind unul dintre liderii ei și, după ce a văzut cum a fost executat Rabinul Akiva, rezistența lui a devenit și mai aprigă.

În Talmud se spune că, odată, când Rashbi vorbea împotriva regulilor romane, cineva a anunțat autoritățile romane. Romanii l-au judecat pe Rashbi în absența lui și l-au condamnat la moarte. Dar, pentru a-l executa, trebuia, mai întâi, să-l aresteze. Împăratul

roman a trimis trupe să-l caute, dar, spre disperarea lor, se părea că Rashbi a dispărut.

GROTA DE LA PIQIIN

Conform legendei, Rashbi și fiul său, au fugit la Piqiin, un sat în nordul Israelului, unde s-au ascuns într-o grotă și s-au adâncit în studiul secretelor înțelepciunii Cabalei, unde au descoperit întregul sistem al creației.

După treisprezece ani petrecuți în grotă, Rashbi a auzit că împăratul roman a murit. În sfârșit, a putut respira ușurat. După ce a părăsit grotă, Rashbi a adunat nouă studenți și a plecat cu ei într-o altă grotă, mai mică, cunoscută sub numele de Idra Raba, nu departe de satul Meron. Cu ajutorul lor, a scris Cartea Zohar, cea mai importantă carte a Cabalei.

Cabalistul Rabbi Yehuda Ashlag i-a descris pe Rashbi și pe studenții săi, ca pe singurii oameni care au atins perfecțiunea - cele 125 de grade spirituale care desăvârșesc corecția sufletului. După ce a terminat comentariile la Cartea Zohar, Ashlag

a oferit o masă festivă pentru a sărbători încheierea ei. La celebrare, a afirmat că "... înainte de zilele Mesiei, era imposibil să fii recompensat cu cele 125 de grade... cu excepția lui Rashbi și a

contemporanilor săi, autorii Cărții Zohar. Ei au primit cele 125 de grade de desăvârșire, deși au trăit înaintea zilelor lui Mesia”.

De aceea, este amintit des în Zohar că nu va mai fi o generație ca cea a lui Rashbi până la “generația Regelui Mesia”, (vremea când toată umanitatea va fi corectată). De aceea, compoziția Rabinului Shimon și-a lăsat o asemenea amprentă în lume, deoarece secretele spirituale din ea acordă cele 125 de grade.

UNUL LA UN MILION

Rashbi a fost un suflet unic, a cărui misiune a fost să ajute fiecare creatură să se conecteze cu Forța Superioară. Asemenea suflet coboară în lumea noastră și se “îmbracă” într-un mare cabalist. De câte ori apare un astfel de suflet, umanitatea avansează la un nou nivel spiritual și lasă o amprentă în cărți de Cabala, care vor folosi generațiilor viitoare.

 ”Această compoziție, numită Cartea Zohar, este ca Arca lui Noe: erau fel de fel de lucruri, dar atâtea lucruri diferite și familii nu puteau exista dacă nu intrau în Arcă... Astfel, cel drept va pătrunde secretele Luminii din lucrare și este virtutea compoziției astfel încât imediat ce te angrenezi... te va atrage așa cum un magnet atrage fierul. Și va pătrunde pentru a-ți salva sufletul și spiritul și ca să te corecteze.”

Rav Kook, Ohr Yakar (Lumina Strălucitoare)

Cartea Zohar este, fără dubii, una din cele mai faimoase lucrări. A fost subiect pentru mii de povești și, deși a fost scrisă în urmă cu aproape 2000 de ani, este încă învăluită în mister. Deși este fascinantă, cartea este de neînțeles pentru generația noastră, fără o interpretare corectă, milioane de oameni silitori încercând să-i cerceteze secretele.

ISAAC LURIA (SFÂNTUL ARI)

1534-1572

În doar un an și jumătate, Isaac Luria (Sfântul Ari) a revoluționat Cabala și a făcut-o accesibilă tuturor. Din perioada lui, “Cabala Lurianică” a devenit metoda de interpretare predominantă în studiul Cabalei.

Ari a fost cabalistul cel mai important al secolului 16, din Safed, un oraș lângă satul lui Rashbi, Meron. În vremea lui Ari, Safed era faimos pentru populația lui cabalistă.

Povestea lui Ari este învăluită în mister, existând multe legende. O asemenea legendă spune că, atunci când s-a născut, tatălui său i s-a spus că fiul este destinat pentru măreție. Moartea subită a lui Ari la vârsta de 38 de ani, când era în perioada sa de glorie, este încă un mister care nu a fost dezvăluit.

UN OM AL MISTERULUI ȘI AL LEGENDEI

Ari s-a născut la Ierusalim, în 1534. La vârsta de 8 ani și-a pierdut tatăl și familia a rămas săracă. Disperată, mama a decis să-l trimită pe tânărul Isaac să trăiască cu unchiul său în Egipt, acolo unde și-a petrecut aproape cea mai mare parte a vieții.

Când era un băiețel, Ari obișnuia să se închidă în camera lui ore în șir sau chiar zile. Se cufunda în Cartea Zohar, încercând să-i înțeleagă subtilitățile. Multe povești populare susțin că Ari era înzestrat cu “revelația lui Elijah” (o revelație spirituală unică) și că ar fi învățat Zohar-ul de la acesta. Pentru Ari, Zohar-ul reprezenta întreaga lume.

Ca și capitală pentru studiul Cabalei din secolul 16, Safed a atras mulți practicanți din apropiere cât și din depărtare. În plus, Safed este situată nu departe de Muntele Meron, locul de înmormântare a Rabinului Shimon Bar-Yochai și în apropiere de grota lui Rashbi, Idra Raba.

În anul 1570, o iarnă aspră a lovit Egiptul. Ploi torențiale au creat torente masive, vânturi puternice au smuls acoperișurile caselor, Nilul a ieșit din matcă inundând întregul sat.

O legendă spune că Profetul Elijah l-a vizitat pe Ari într-una din nopțile furtunoase din acea iarnă grea și i-a spus “ sfârșitul tău este aproape. Pleacă de aici; ia-ți familia și du-te în orașul Safed, unde ești așteptat cu nerăbdare. Acolo, în Safed, îți vei găsi

discipolul, Chaim Vital. Îi vei transmite înțelepciunea ta, îl vei desemna urmașul tău și el îți va lua locul”.

Astfel, în toiu iernii, Ari a plecat la Safed, în țara lui Israel. Avea 36 de ani și mai avea doi ani de trăit.

PREGĂTIREA PENTRU REVELAȚIE

Cabaliștii au ținut ascunsă înțelepciunea Cabalei 1500 de ani înaintea lui Ari, de atunci Rashbi a ascuns Cartea Zohar. Se trezeau în la miezul nopții, aprindeau o lumânare și închideau ferestrele, astfel încât vocile lor să nu se audă afară. Apoi, în mod reverențios, deschideau cărțile de Cabala, apoi le studiau amănunțit, străduindu-se să le pătrundă adevărurile ascunse. Cabaliștii erau șovăitori în a-și publica munca pentru că se temeau că ar putea fi greșit înțeleasă. În Cartea Zohar s-a enunțat că va reapare, atunci când generația va fi pregătită și, în timpul lui Ari, cabaliștii au simțit că nu era încă vremea.

Umanitatea a așteptat multe secole pentru un ghid corect care să deschidă porțile publicului pentru Înțelepciunea Cabalei. În final, odată cu venirea lui Ari în Safed și cu dezvăluirea Cărții Zohar, părea că, în sfârșit, a venit timpul pentru a introduce secretele Cabalei în lume.

 În mod curios, în timpul lui Ari, fără a avea o legătură evidentă și directă, mulți oameni, în special artiști și intelectuali, au dezvoltat un interes extraordinar pentru Cabala. Unul dintre aceștia

a fost Giovanni Pica della Mirandola (1463 – 1494) un cărturar italian. Cartea sa “Concluzii”, conține următoarea afirmație: “Această adevărată interpretare a legii... care i-a fost revelată lui Moise în tradiția religioasă numită Cabala... care pentru evrei este la fel ca pentru noi “ a primi “ .

Este dificil să fie exagerată importanța și calitățile lui Ari. În doar 18 luni și-a lăsat o imensă amprentă în istoria gândirii cabaliste și a metodei de predare. Doctrina lui a introdus un sistem nou, schematic, al prezentărilor despre cunoștințele spirituale. Utilizând metoda lui Ari, oricine în era noastră științifică, poate obține ceea ce, înainte vreme, numai câțiva aleși puteau obține.

Dintre cărțile lui Ari, “Copacul vieții” este probabil cea mai importantă. Cartea prezintă învățăturile lui Ari într-un mod simplu și clar. Peste ani, cartea “Copacul Vieții” a devenit unul dintre textele fundamentale ale Cabalei, al doilea după Cartea Zohar.

Ari a murit la vârsta de 38 de ani, după ce a fost răpus de ciumă, în vara anului 1572. Apariția lui a vestit o eră nouă. El nu numai că a fost unul dintre cei mai mari Cabaliști, dar a fost primul care a primit “permisiunea de Sus” de a destăinui lumii înțelepciunea Cabalei. Abilitatea lui de a transforma Cabala dintr-o metodă pentru câțiva aleși într-o metodă pentru toți, l-au transformat într-un gigant spiritual al tuturor timpurilor. Astăzi, din ce în ce mai multe suflete sunt pregătite pentru ascensiune spirituală și pentru a reuși, ei trebuie să studieze metoda lui, Cabala Lurianică.

RABINUL YEHUDA LEIB HALEVI ASHLAG
(BAAL HASULAM)
(1884 – 1954)

Rabinul Yehuda Ashlag este cunoscut ca Baal HaSulam (Stăpânul Scării) pentru a sa Sulam (Scara), comentariu la Cartea Zohar. Baal HaSulam și-a petrecut întreaga viață interpretând înțelepciunea Cabalei, înnoind-o și răspândind-o în întregul Israel și în întreaga lume. El a adaptat Cabala Lurianică a lui Ari pentru generația noastră, permițând astfel oricui să studieze rădăcinile realității în care trăim, înțelegând, astfel, supremul scop al vieții.

Pentru că Baal HaSulam s-a născut când lumea era pregătită să afle despre Cabala, scrierile lui au o natură distinctă, “multinațională”. El a prezis evenimente cum ar fi căderea comunismului în Rusia și globalizarea, mult înainte de a deveni evidente pentru noi și le-a prezentat în contextul corecției spirituale a umanității.

Baal HaSulam s-a născut în Varșovia, Polonia și a studiat Cabala cu Rabinul Yehoshua din Porsov. În 1921, a emigrat cu familia în Israel (care, pe atunci, era numit Palestina) și s-a stabilit în Orașul Vechi al Ierusalimului.

Vestea sosirii lui s-a răspândit cu repeziciune în întregul oraș și, curând, a devenit recunoscut pentru cunoștințele sale cabalistice. Cu timpul, un grup de studenți s-a strâns în jurul lui; ei

soseau la el acasă la orele rugăciunii de dimineață, pentru a studia Cabala.

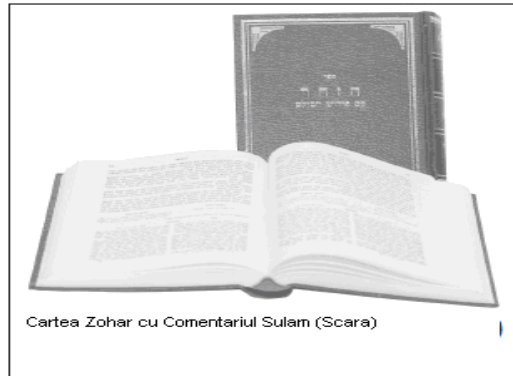
Mai târziu, Baal HaSulam s-a mutat din Orașul Vechi al Ierusalimului, la Givat Shaul - un alt cartier al Ierusalimului, unde a slujit ca Rabin pentru mai mulți ani.

LUCRĂRILE LUI PRINCIPALE

Cele două lucrări principale, rodul unor lungi ani de studiu, sunt “Studiul celor zece Sfirot”, bazat pe scrierile lui Ari și “Cartea Zohar cu Comentariul Scării”. Publicarea celor 16 părți ale “Studiului celor zece Sfirot” a început în 1937. “Cartea Zohar cu Comentariul Scării” a fost publicată în 18 volume, între 1945-1953. Ulterior, Baal HaSulam a mai scris trei volume adiționale în care a interpretat “Noul Zohar”. Publicarea ultimei interpretări a fost completată în 1955, după decesul său. În introducerea la comentariul Cărții Zohar, el a explicat de ce a numit-o “Scara”.” Mi-am numit interpretarea ‘Scara’, pentru a arăta că rolul comentariului meu are rolul unei scări: Dacă ai o mansardă plină cu bunătăți, nu ai nevoie decât de o scară pe care să urci și toată abundența lumii va fi în mâinile tale.”

Baal HaSulam a scris o serie de introduceri care inițiază studentul în studiul efectiv al textelor Cabalei și clarifică metoda de studiu. Acestea includ “Prefață la Cartea Zohar”, “Introducere la Cartea Zohar”, ”Prefață la Înțelepciunea Cabalei”, “Prefață la Comentariul

Scării”, “Prefață generală la Arborele Vieții” și “Introducere la Studiul Celor Zece Sfirot”.

În 1940, Baal HaSulam a publicat o lucrare numită “Națiunea”. În ultimii ani a scris “ Scrierile ultimei generații” în care a analizat diferite tipuri de guvernare și a conturat un plan detaliat pentru construirea unei societăți corectate pentru viitor.

RĂSPÂNDIREA CUVÂNTULUI

Baal HaSulam nu doar și-a așternut ideile pe hârtie. El a lucrat neobosit pentru a le promova. Ca parte a eforturilor sale, a avut întrevederi cu figuri proeminente din Israel, cum ar fi David Ben Gurion, Prim Ministru al Israelului, Chaim Nachman Bialik, Zalman Shazar și mulți alții.

Ben Gurion a scris în jurnalul său că s-a întâlnit cu Baal HaSulam de mai multe ori și că aceste întrevederi l-au surprins,

deoarece “eu voiam să discut cu el despre Cabala și el, despre socialism”.

 Într-adevăr, am ajuns deja la un asemenea nivel încât întreaga lume este considerată una colectivă și o societate. Asta înseamnă că, deoarece fiecare persoană își absoarbe esența vieții și existența de la toți oamenii din lume, el este forțat să servească și să aibă grijă de bunăstarea întregii lumi... Posibilitatea de a face bine, a aduce fericire și un comportament pașnic într-un regim, este de neconceput când nu este la fel în toate țările din lume”.

Baal HaSulam, “ Pacea în Lume ”

Un citat din ziarul Haaretz, publicat în 16 decembrie 2004: “Într-o zi, în Ierusalimul anului 1950, Shlomo Shoham, un viitor autor, câștigător de premii și criminalist, a definit pe Rabinul Yehuda Ashlag... Ashlag, în acea perioadă încerca să tipărească HaSulam (Scara), traducerea în ebraică și comentariul la Cartea Zohar. De câte ori reușea să adune câțiva bani din micile donații, el tipărea părți din HaSulam.

“L-am găsit locuind într-o casă dărăpănată, mai mult o baracă, ce găzduia o presă veche. Nu-și permitea să plătească o tiparniță, și își tipărea singur, așezând literă cu literă, stând asupra presei cu orele, deși avea peste 60 de ani. Ashlag a fost cu adevărat un Tzadik (un om drept, virtuos), un om modest, cu fața radioasă. Dar era o figură absolut marginalizată și teribil de secătuit. Mai

târziu, am auzit că petrecea atâtea ore tipărind, încât aliajul tipografic i-a distrus sănătatea.”

A trecut mai mult de jumătate de secol până i-a fost recunoscută măreția, dar astăzi, creațiile lui sunt binecunoscute. În ultimii ani, învățăturile lui au atras o mare atenție și sute de mii de oameni din întreaga lume îi studiază opera, care a fost tradusă în multe limbi. Astăzi, oricine dorește într-adevăr să urce în lumea spirituală, poate să o facă ușor.

Baal HaSulam a fost un om fascinant și complex, înțelept și bine educat. A fost antrenat în evenimentele globale cât și în evenimentele care aveau loc în Israel, unde a trăit. Părerile sale sunt considerate revoluționare, de mare răsunet și curajoase, chiar și în zilele noastre.

Baal HaSulam a murit în 1954, dar ideile lui au fost perpetuate de succesorul său, primul lui născut, Rabinul Baruch Shalom Ashlag.

PARTEA A DOUA

Esența Înțelepciunii Cabala

Așa cum am scris în capitolul I, realitatea este o problemă internă, o reflectare a experiențelor noastre interioare. Aceste experiențe se proiectează în conștiința noastră, ca pe un ecran cinematografic, astfel încât credem că ele sunt reale. Capitolul al doilea se referă la originea acestor imagini și efectul lor în viața noastră.

3

ORIGINEA CREAȚIEI

Acum, că am stabilit importanța studiului Cabalei, este timpul să învățăm câteva dintre ideile ei de bază. Deși scopul acestei cărți nu permite studiul amănunțit al lumilor spirituale, la sfârșitul acestui capitol veți avea o bază îndeajuns de solidă pentru a continua, pentru a vrea să studiați Cabala în profunzime.

LUMILE SPIRITUALE

Creația este concepută în întregime din dorința de a primi plăcere. Dorința se dezvoltă în patru faze, ultima dintre ele fiind denumită “creatură”. Acest șablon structural al dezvoltării dorinței este baza pentru tot ce există.

Figura 1 (pag.52), descrie cele cinci faze ale construcției creaturii. Dacă tratăm acest subiect ca pe o poveste, ne va ajuta să ne amintim că desenul descrie schimbările în emoțiile noastre și nu locuri sau obiecte.

GÂNDUL CREAȚIEI

Înainte ca orice să fie creat, trebuie să fie gândit, planificat. În acest caz, vorbim despre Creație și gândul care a făcut posibilă apariția Creației. Noi o numim “Gândul despre Creație”.

În primul capitol am spus că Avraam, care a descoperit înțelepciunea Cabalei și care a fost primul diseminator, a descoperit că universul se “supunea” unei forțe de dragoste și dăruire. Pentru că a realizat că această forță a creat întreaga viață, a numit-o “Creatorul”. Prin urmare, în Cabala, termenul “Natură” este similar cu termenul “Creator”. De asemenea, el a spus că dorința Creatorului este să ne ofere un dar special: să devenim precum El. Deoarece El este perfect, omnipotent, atotștiutor, El este forța dragostei, El vrea să ne dăruiască ce este mai bun: pe El.

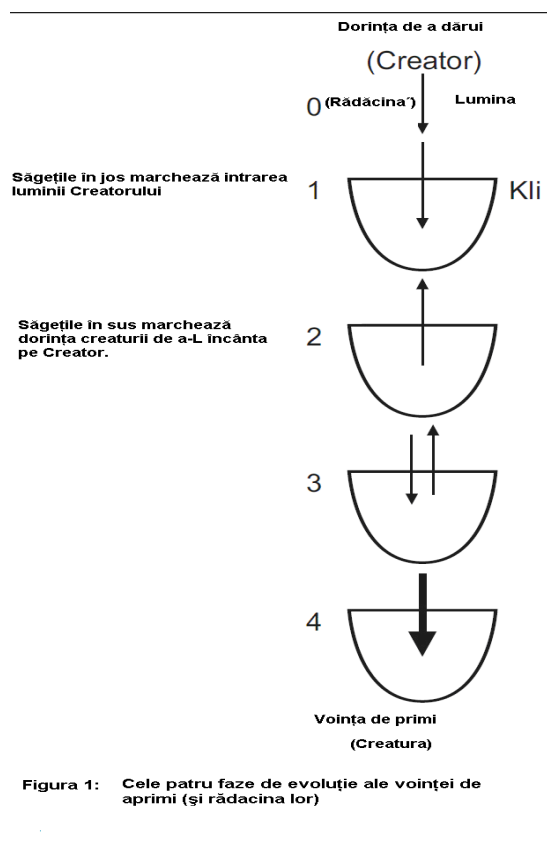
Figura 1 descrie Gândul Creației precum o dorință de a oferi plăcere (numită “Lumina”) creaturilor. Aceasta este, de asemenea, rădăcina Creației, de unde începem noi și întreaga viață.

Cabaliștii folosesc termenul Kli (vas, recipient) pentru a descrie dorința de a primi plăcerea, Lumina. Vasul este, în sens spiritual, instrumentul care îl percepe pe Creator. Acum putem înțelege de ce cabaliștii își denumesc înțelepciunea lor “înțelepciunea Cabalei” (înțelepciunea de a primi).

Există, de asemenea, un bun motiv pentru care cabaliștii numesc plăcerea - “Lumină”. Când Kli-ul - o creatură, o persoană -

Îl simte pe Creator, este o experiență care trezește la realitate (limpezește) persoana. Când ni se va întâmpla acest lucru, vom realiza că această înțelepciune nou manifestată a fost întotdeauna acolo, dar a fost ascunsă. Este ca și cum în tunicul nopții s-a preschimbat în lumina zilei și invizibilul a devenit vizibil. Deoarece Lumina aduce cu sine cunoștințe, cabaliștii o numesc “Lumina Înțelepciunii” și metoda de a o primi este “Înțelepciunea Cabalei”.

PATRU FAZE DE BAZĂ (ȘI RĂDĂCINILE LOR)

Haideți să ne întoarcem la povestea creației. Pentru a pune în practică Gândul Creației, Creatorul a creat o Creație care, în mod special, dorește să primească plăcerea de a fi identică cu Creatorul. Dacă ești părinte, știi cum este acest sentiment. Ce cuvinte mai calde poate spune cineva unui tată mândru decât că “fiul tău este leit ție!”?

Așa cum am mai spus, Gândul Creației – a oferi plăcere creaturii – este rădăcina Creației. Din acest motiv, Gândul Creației

este numit “ Faza Rădăcină” sau “ Faza Zero”. Dorința de a primi plăcere este numită “ Faza Unu”.

 Țineți minte că Faza Zero este schițată ca o săgeată cu vârful în jos, ceea ce înseamnă că Lumina vine de la Creator, la Creație. Dar, contrariul nu este valabil: o săgeată cu vârful în sus nu înseamnă că Creația oferă Lumină Creatorului, ci că dorește să o înapoieze Lui. Ce se întâmplă când sunt două săgeți cu vârful în direcții diferite? Continuă să citești și vei afla în curând.

Cabaliștii se referă la Creator ca la “Dorința de a dăru” și la creatură ca la “Dorința de a primi bucurie și plăcere”, sau simplu “dorința de a primi”. Vom vorbi despre percepția Creatorului mai târziu, dar ce este important în acest moment este faptul că, întotdeauna, cabaliștii ne povestesc ceea ce Ei percep. Ei nu ne spun că, Creatorul, are o dorință de a dăru; ei ne spun că văd că, Creatorul, are dorința de a dăru și de aceea, ei Îl numesc “Dorința de a Dăru”. De asemenea, ei descoperă în ei dorința de a primi plăcerea pe care El vrea să o dea, ei se auto denumesc “dorința de a primi”.

Deci, dorința de a primi este prima creație, rădăcina fiecărei creaturi. Când Creația, dorința de a primi, simte că plăcerea vine de la un dăruitor, ea simte că adevărata plăcere este în a dăru, nu în a primi. Ca și consecință, dorința de a primi începe să-și dorească să

dăruiască (vezi săgeata cu vârful în sus de la cel de-al doilea Kli). Aceasta este o nouă fază - Faza a doua.

Haideți să examinăm ce diferențiază Faza Doi de Faza Unu. Dacă examinăm fig.1, vom vedea că Kli-ul nu se modifică o dată cu fazele. Aceasta înseamnă că dorința de a primi este neschimbată. Pentru că dorința de a primi este proiectată în Gândul Creației, este eternă și nu poate fi schimbată.

Pe de altă parte, ceea ce se schimbă, este ceea ce Kli-ul dorește să primească. În Faza a Doua, dorința de a primi vrea să primească plăcere din “a dăru”, nu din “a primi” și aceasta este o schimbare fundamentală. Diferența fundamentală este că Faza Doi are nevoie de o altă făptură căruia să-i poată dăru. Din aceste motiv, pentru a fi un dăruitor, Faza Doi trebuie să fie în legătură pozitivă cu ceva sau cineva din afara ei.

 În Cabala, calitatea de a dăru este considerată masculină și calitatea de a primi este considerată feminină. În fiecare calitate există caractere care se manifestă, fie ca bărbat, fie ca femeie; de aceea, uneori noi ne referim la o anumite calitate ca fiind masculină și alteori ca fiind feminină, chiar în conținutul aceluiași paragraf. Singurele două excepții de la această regulă sunt Creatorul, care este întotdeauna masculin, fiind sursa, și Creația, care este întotdeauna feminin, deoarece primește de la El.

Faza a Doua, care ne forțează să dăruim, în ciuda dorinței noastre fundamentale de a primi, este ceea ce face viața posibilă. Fără aceasta, părinții nu ar avea grijă de copiii lor și viața socială ar deveni imposibilă. De exemplu, dacă eu am un restaurant, dorința mea de bază ar fi să câștig bani. Pentru a face aceasta, ar trebui să hrănesc străini de la care nu am nici o dorință să primesc vreun beneficiu. Același lucru este valabil pentru bancheri, vânzători sau chiar taximetriști.

Acum înțelegem de ce legile Naturii sunt cele de altruism și dăruire, nu legea de a primi, deși dorința de a primi stă la baza fiecărei motivații, a oricărei creaturi, așa cum este dictat de Gândul Creației. Din minutul în care avem ambele dorințe, de a dăru și de a primi în Creație, orice se va întâmpla din voia ei are suportul în reciprocitate, “relația” între Faza Unu și Faza Doi.

 Deoarece dorința de a primi este opusă dorinței Creatorului de a dăru, ne separă și ne diferențiază de Creator. Dar Creatorul nu ne-a creat doar ca opus al Lui; El ne-a dat, de asemenea, un drum pentru a traversa abisul și aceasta învățăm din înțelepciunea Cabalei.

Așa cum am arătat, noua dorință de a dăru în Faza a Doua, forțează Creația să comunice, să găsească pe cineva care trebuie să

primească. De aceea, Faza a Doua începe să cerceteze ce și cum poate dăruia Creatorului. Cui altcuiva ar putea să dăruiască ?

Dar, când Faza a Doua încearcă să dăruiască, descoperă că tot ceea ce Creatorul vrea, este să ofere. El nu are absolut nici o dorință să primească. În afară de asta, ce ar putea Creația să dăruiască Creatorului?

Mai mult de atât, Faza a Doua descoperă că, în esența ei, dorința reală este de a primi. Descoperă că rădăcina ei este o pură dorință de a primi desfătare și plăcere și nu există nici o picătură de dorință autentică de a dăruia, în interiorul ei.

Oricum, deoarece Creatorul vrea doar să dăruiască, dorința Creației de a primi este exact ceea ce ea poate oferi Creatorului. Primind, Creația descoperă că, de fapt, ea oferă plăcere Creatorului, din moment ce, a dăruia este ceea ce îl mulțumește pe El.

Toate acestea pot părea confuze, dar, dacă te gândești la plăcerea unei mame care își hrănește copilul, vei realiza că, de fapt, bebelușul oferă plăcere mamei prin simplul fapt că primește hrana.

Așadar, în Faza Trei, Creația – dorința de a primi – ALEGE să primească. Făcând aceasta, dă înapoi Fazei Rădăcină, Creatorului.

Acum avem un ciclu complet, unde amândoi jucătorii sunt dăruitori. În Faza Zero, Creatorul dă Creației (Faza Unu). În faza Trei, Creația, care a trecut prin Faza Unu și Doi, înapoiază Creatorului, primind de la El.

În fig.1, Faza Trei este descrisă ca un Kli cu două săgeți, una cu vârful în sus, cealaltă cu vârful în jos. Săgeata cu vârful în jos indică faptul că Faza Trei primește, ca în faza Unu, iar săgeata cu vârful în sus indică faptul că INTENȚIA ei este să dăruiască, la fel ca în Faza Doi.

Încă o dată, ambele acțiuni folosesc aceeași dorință de a primi, ca în Faza Unu și Doi. Aceasta nu se schimbă deloc. Ceea ce se schimbă este intenția cu care Faza Trei primește: în Faza Unu, primește fără a se gândi la aceasta, pe când în Faza Trei primește pentru a-l mulțumi pe Creator.

Așa cum am văzut înainte, intențiile noastre egoiste sunt motivele tuturor problemelor din lume. Aici, de asemenea, la rădăcina Creației, intenția este mult mai importantă decât acțiunea în sine. Pentru a demonstra această ierarhie, Baal HaSulam, metaforic, a spus că Faza Trei este 10% primire și 90% dăruire.

FAZA PATRU – SETEA PENTRU MINTEA CREATORULUI

Acum se pare că avem un ciclu perfect unde Creatorul a reușit să creeze creatura identică cu El - un dăruitor. Mai mult, Creației îi place să dăruiască, mulțumindu-l astfel pe Creator.

Dar completează aceasta Gândul Creației? Nu chiar. Într-un anumit fel, putem spune despre creație că poate merge ca El și poate vorbi ca El, dar nu poate gândi Gândul Lui. Actul recepției (în Faza Unu) și înțelegerea că unica dorință a Creatorului este de a

dărui (în Faza a Doua) face ca să VREA Creația să fie în poziția Creatorului, care este Faza Trei.

Dar, devenind un dăruitor precum Creatorul, nu înseamnă că ea, Creația, a câștigat măreția Creatorului. Pentru a completa Gândul Creației, ea trebuie să dobândească GÂNDURILE Creatorului, nu numai acțiunile Lui. În acest stadiu, ea ar înțelege DE CE Creatorul a format-o. În mod clar, dorința de a înțelege Gândul Creației este o fază complet nouă. Singurul lucru cu care o putem compara este un copil care își dorește să fie la fel de puternic și înțelept ca părinții lui. Instinctiv știm că acest lucru este posibil numai când copilul se maturizează și calcă pe urmele părinților lui. De aceea, părinții îi spun copilului atât de des : “Așteaptă până vei avea proprii tăi copii; atunci vei înțelege”.

În Cabala, înțelegerea Gândului Creației – cel mai profund nivel al înțelegerii – este numit “dobândire”. Această dorință o râvnim în Faza Patru.

 Unul dintre cei mai comuni termeni în Cabala este SFIROT. Cuvântul, vine din cuvântul ebraic SAPIR (safir) și fiecare SFIRA (singularul de la SFIROT) are propria-i lumină. De asemenea, fiecare din cele patru faze este denumită după una sau mai multe SFIRA. Faza Zero se numește KETER, Faza Unu, HOCHMA, Faza Doi, BINA, Faza Trei, ZEIR ANPIN și Faza Patru, MALCHUT.

De fapt, sunt 10 SFIROT, pentru că ZEIR ANPIN este formată din șase SFIROT: HESED, GEVURA, TIFFERET,

NETZAH, HOD și YESOD. Astfel, setul complet al SFIROT este KETER, HOCHMA, BINA, HESED, GEVURA, TIFFERET, NETZAH, HOD, YESOD, MALCHUT.

Dorința de a dobândi Gândul Creației este cea mai puternică forță a Creației. Stă în spatele întregului proces al evoluției. Fie că suntem conștienți sau nu de aceasta, ultima informație pe care toți o căutăm este să înțelegem de ce Creatorul face ceea ce face. Este aceeași forță care i-a îndemnat pe Cabaliști să descopere secretele Creației, acum mii de ani. Până nu vom înțelege aceasta, nu vom avea pace.

CERCETAREA GÂNDULUI CREAȚIEI

Deși Creatorul vrea să primim plăcerea de a deveni identic cu El, nu ne oferă această plăcere pentru a începe cu ea. Tot ceea ce ne dă nouă – Creației – este o poftă infinită pentru plăcere. Oricum, așa cum vedem în secvențialitatea fazelor, Creatorul nu infuzează Creația cu o dorință specifică de a fi ca El. Aceasta se dezvoltă în ea, în timpul fazelor.

În Faza Trei, Creația deja a primit tot și intenționează să înapoieze Creatorului. Secvența se putea termina exact atunci și acolo, din moment ce ea făcea exact ceea ce Creatorul făcea – dăruia. În acest sens, Creatorul și Creația erau deja identice.

Dar Creația nu era hotărâtă să dăruiască. Ea dorea să înțeleagă ce face din dăruire o plăcere, de ce era necesară o forță de

dăruire pentru a crea realitatea și ce înțelepciune poate obține un dăruitor prin a dăru. Pe scurt, Creația voia să înțeleagă Gândul Creației.

Aceasta era o nouă poftă pe care Creatorul nu a “plantat-o” în ea.

Când Creația a dobândit dorința de a deveni asemeni Creatorului, ea a devenit o ființă distinctă, separată de El. Putem să privim în următorul fel: dacă eu vreau să fiu ca altcineva, este necesar să fiu conștient că “altcineva” există și că acel “altcineva” are ceva ce eu îmi doresc.

Poate fi o posesie a persoanei sau o calitate; dar este ceva ce alții au și pe care mi-aș dori foarte mult să o am și eu.

În acest stadiu, nu numai că realizez că mai este cineva în afară de mine, dar îmi mai dau seama că acel cineva nu numai că este DIFERIT de mine, dar este MAI BUN, SUPERIOR mie. Altfel, de ce aș vrea să fiu ca El?

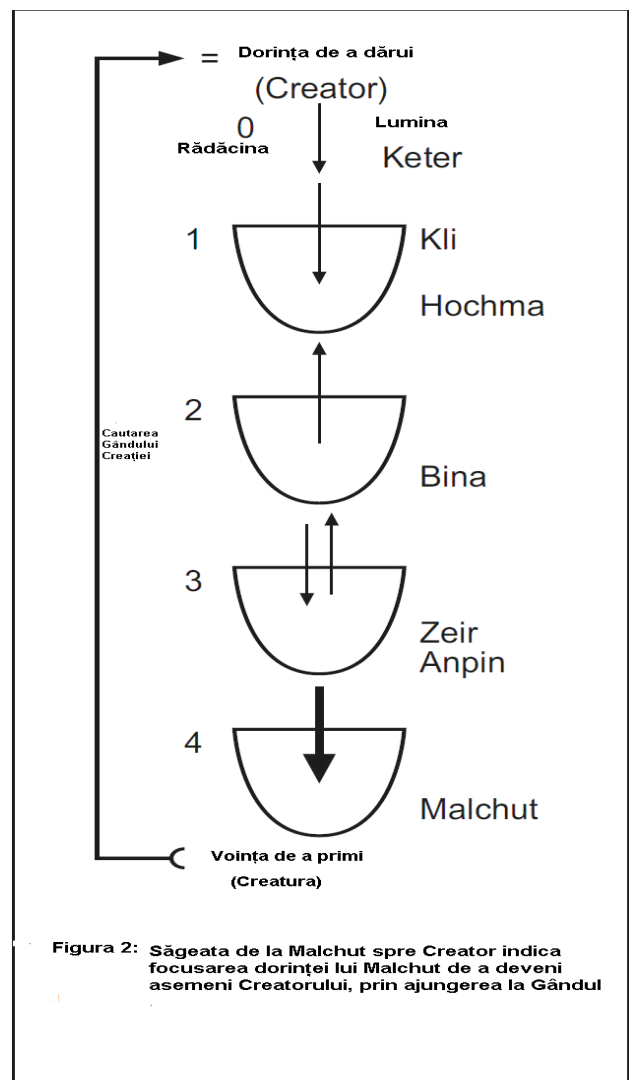

Figura 2: Săgeata de la Malchut spre Creator indica focusarea dorinței lui Malchut de a deveni asemeni Creatorului, prin ajungerea la Gândul

De aceea, MALCHUT, Faza Patru, este foarte diferită de primele trei faze pentru că vrea să primească o anumită plăcere,

specifică (deci, săgeata mai groasă) - aceea de a fi identic cu Creatorul. Din perspectiva Creatorului, dorința lui MALCHUT, completează Gândul Creației, ciclul pe care El l-a avut inițial în minte.

Așa cum indică fig.2, dobândirea Gândului Creației va ridica Malchut (Creația) la un nivel mai înalt decât propriile ei rădăcini, un nivel mai înalt decât Sursa care a creat-o. Spunând mai simplu, va ridica Malchut la nivelul Creatorului și îl va face identic cu El.

Dar ce păcat că nu privim lucrurile din perspectiva Creatorului. De aici, de jos, cu ochelarii noștri spirituali spărți, imaginea este mai puțin ideală. În ceea ce privește Creația, care este în opoziție completă față de Creator, pentru a deveni asemeni Creatorului, trebuie să-și folosească voința de a primi cu intenția de a dăruia. Făcând astfel, își va schimba concentrarea de la propria-i plăcere, la plăcerea pe care o primește Creatorul prin dăruire. Astfel, va deveni și ea o “dăruitoare”.

De fapt, în Faza Trei, Creația deja a primit, pentru a dăruia Creatorului. Așadar, din perspectiva Creatorului, Faza Trei și-a completat deja munca de a deveni identică cu Creatorul. Creatorul dăruiește și Faza Trei primește cu scopul de a dăruia, deci, în acest sens, ei sunt identici.

Dar ultima plăcere nu este în a cunoaște ce face Creatorul și a-i copia acțiunile. Ultima plăcere este de a cunoaște DE CE face El ceea ce face, obținerea acelorași gânduri ca ale Lui și chiar aceeași natură. Și această cunoaștere – natura Creatorului - nu a

fost dată Creației. Este ceea ce Creația (Faza Patru) trebuie să obțină de una singură.

Este o frumoasă conexiune aici. Pe de o parte, pare că suntem, Creația și Creatorul, în părți opuse, pentru că noi primim ceea ce El oferă. Dar, în realitate, cea mai mare plăcere a Lui este să ne vadă că devenim asemeni Lui și cea mai mare plăcere a noastră ar fi să devenim asemeni Lui. În mod similar, fiecare copil vrea să devină ca părinții lui și fiecare părinte vrea, în mod natural, ca fiul său să obțină ceea ce părintele nu a obținut.

De aceea, noi și Creatorul avem același scop. Dacă putem înțelege acest concept, viețile noastre ar fi foarte, foarte diferite. În locul confuziei și dezorientării pe care mulți dintre noi le simțim astăzi, noi și Creatorul putem merge împreună către scopul nostru predestinat de la începutul Creației.

 Cabaliștii folosesc mulți termeni pentru a descrie “dorința de a dăruia”: Creator, Lumină, Dăruitor, Gândul Creației, Faza Zero, Rădăcina, Faza Rădăcină, Keter, Bina și mulți alții. În mod similar, ei folosesc mulți termeni pentru a descrie “dorința de a primi”: Creație, Creatură, Kli, primitori, Faza Unu, Hochma și Malchut sunt câțiva dintre ei.

Acești termeni se referă la cele două caracteristici - dăruire și primire. Dacă vom reține astea, nu vom mai fi confuzi de toate aceste nume.

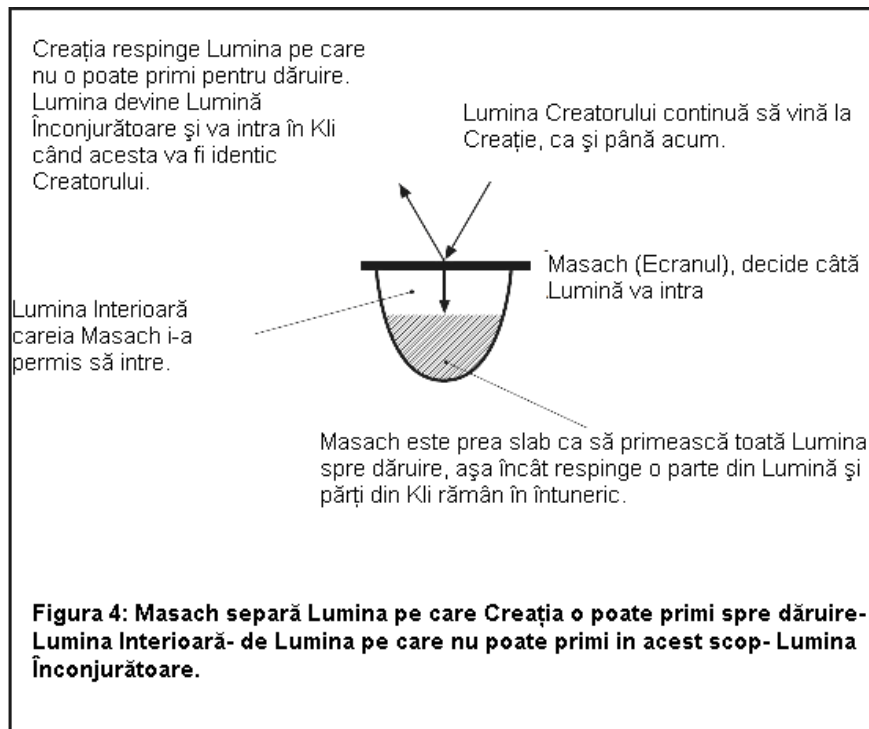
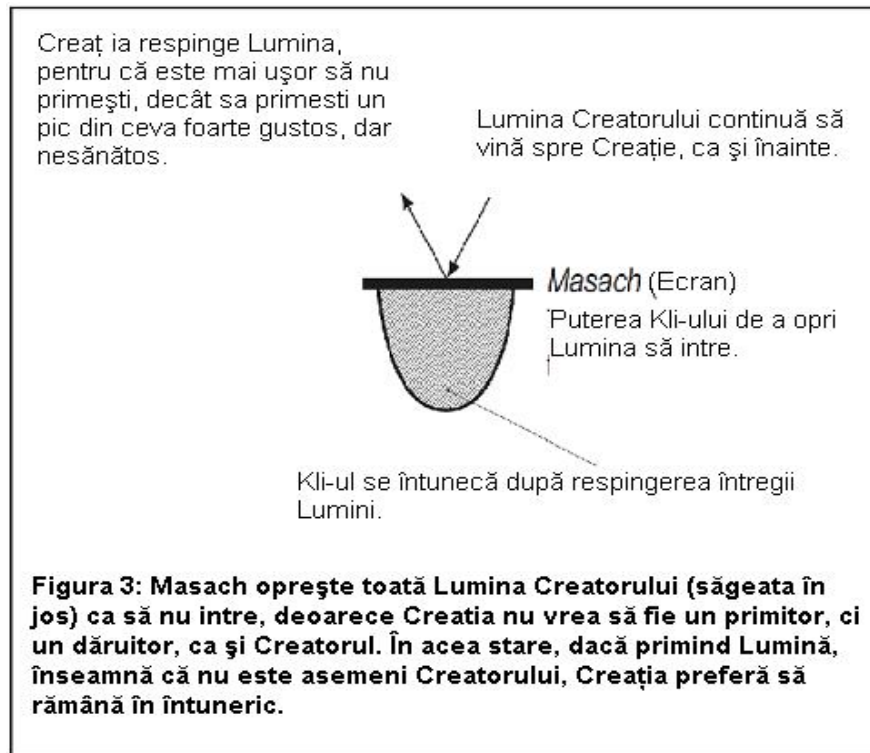
Pentru a deveni asemeni Creatorului, un dăruitor, Kli-ul face două lucruri. Prima dată, se oprește complet să primească o acțiune care se numește TZIMTZUM (restricție). Oprește Lumina în totalitate și nu permite intrarea în Kli. În mod similar, este mai ușor să eviți să mănânci ceva gustos, dar nesănătos, decât să mănânci un pic și să lași restul în farfurie. De aceea, făcând un TZIMTZUM, este primul și cel mai ușor pas de a deveni asemeni Creatorului. Abilitatea de a face TZIMTZUM este numită “obținerea unui MASACH (ecran)”. Figura 3 arată cum Lumina Creatorului se apropie de Kli, dar este respinsă de MASACH.

Următorul lucru pe care îl face Malchut este să stabilească un mecanism care examinează Lumina (plăcerea) și decide dacă o va primi și dacă da, cât de mult. Acest Mecanism este o dezvoltare a MASACH (ecranului).

Situația prin care MASACH determină cât de mult să primească, se numește “intenția de a dăruii”. În termeni simpli, KLI-ul primește ceea ce poate primi, cu intenția de a-l mulțumi pe Creator sau, așa cum spun cabaliștii “cum trebuie să dăruim”. Lumina primită în KLI se numește “Lumina Interioară”, iar Lumina care rămâne în afară se numește “Lumina Înconjurătoare”.

La sfârșitul procesului de corecție, KLI-ul va primi toată cantitatea de Lumină de la Creator și se va uni cu El. Acesta este scopul Creației. Când ajungem în acel stadiu, vom simți, atât individual, cât și separat, societatea unită. Acest lucru se întâmplă pentru că KLI-ul complet nu este format din dorința unei singure persoane, ci din dorința întregii umanități. Când vom completa

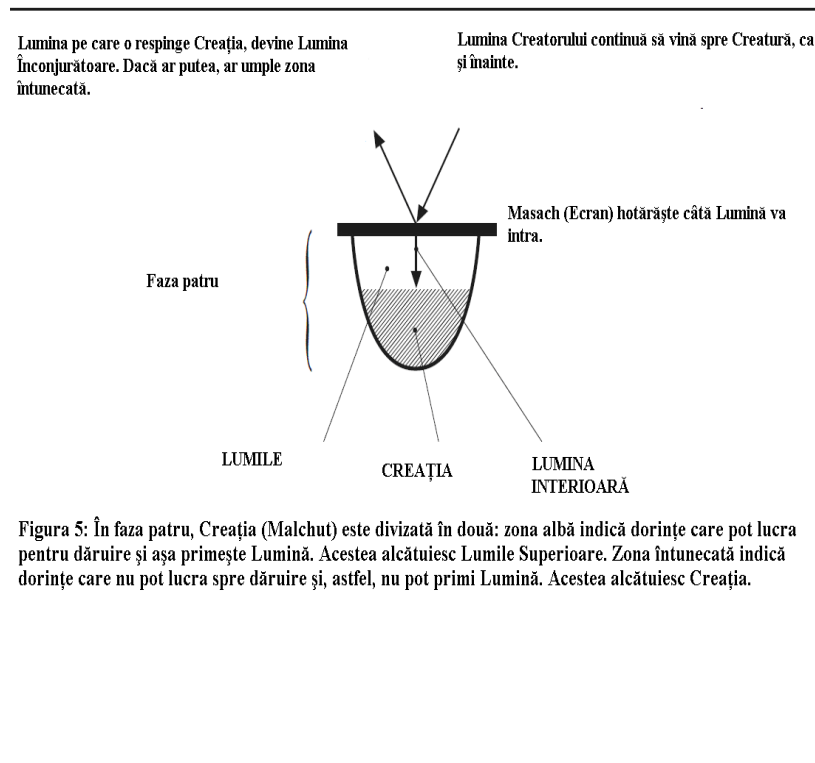
această ultimă corecție, vom deveni identici cu Creatorul, Faza Patru, va fi îndeplinită și Creația va fi completă din perspectiva noastră, cât și din perspectiva Lui.

CALEA

Pentru a duce la bun sfârșit misiunea de a deveni identici cu Creatorul, primul lucru pe care îl are de facut Creația este să găsească un mediu adecvat pentru a se dezvolta și a deveni precum Creatorul. Acest mediu este denumit “lumi”.

În Faza Patru, Creația a fost împărțită în două: partea superioară și partea inferioară (Fig. 5). Partea de sus constituie Lumea Superioară (Spirituală) și partea de jos constituie Creația, care este formată din dorințe, unde MASACH nu permite Luminei să pătrundă.

FOLOSIND ECRANUL

Haideți să vorbim mai mult despre Faza Patru și cum lucrează cu MASACH-ul. La urma urmei, Faza Patru este rădăcina noastră, deci, dacă vom înțelege cum lucrează, s-ar putea să învățăm ceva despre noi.

Superior și Inferior

Deja știm că, Creația, este alcătuită doar dintr-un singur lucru: o dorință de a primi bucurie și plăcere. Așadar, superior și inferior nu se referă la locuri, ci la dorințe pe care le asociem cu înalte sau joase. Cu alte cuvinte, dorințele înalte sunt dorințe pe care le apreciem mai mult decât dorințele pe care le considerăm inferioare. În cazul Fazei Patru, orice dorință care poate fi folosită pentru a dăruia Creatorului, aparține părții superioare și orice dorință care nu poate fi folosită în acest sens aparține părții inferioare.

Faza Patru, MALCHUT, se dezvoltă din Faza Trei, care se dezvoltă din Faza Doi, etc. În mod similar, Abraham Lincoln nu s-a născut președintele Statelor Unite ale Americii. El a crescut de la sugarul Abe, la copil, apoi a devenit un tânăr și, în final, un adult care, într-o zi, a devenit Domnul Președinte.

Dar stadiile timpurii ale lui Abe, nu au dispărut când a devenit președinte. Fără ele, Președintele Lincoln nu ar fi devenit Președintele Lincoln. Motivele pentru care nu le vedem sunt pentru că nivelele mai dezvoltate domină și le pune în umbră pe cele mai puțin dezvoltate. Dar ultimul, nivelul cel mai înalt, nu numai că simte în el celelalte nivele, dar și lucrează cu celelalte nivele. De aceea, uneori ne simțim copii, în special când suntem “atingși” în locuri din personalitatea noastră, în care nu ne-am maturizat. Aceste locuri nu sunt acoperite de un strat de “adult” și acele părți catifelate ne fac să ne simțim la fel de neajutorați precum copiii.

Cu toate astea, această structură multistratificată este ceea ce ne dă posibilitatea, oarecum, de a deveni părinți. În procesul de creștere a copiilor, noi combinăm trecutul nostru cu fazele prezente. Înțelegem situațiile prin care trec copiii noștri pentru că am avut experiențe similare și ne putem asocia cu acele situații, cu cunoștințele și experiența pe care am acumulat-o de-a lungul vieții.

Motivul pentru care suntem construiți în acest mod, este pentru că MALCHUT (Creația, Faza Patru, noi), este construit exact în același mod. Toate fazele precedente există în el și-l ajută să-și mențină structura.

Pentru a deveni cât mai asemănător cu Creatorul, Malchut analizează fiecare nivel de dorință care există în el și sparge aceste dorințe realizabile și nerealizabile în interiorul fiecărui nivel. Dorințele care se pot realiza vor fi folosite pentru a primi așa cum trebuie pentru a da Creatorului, precum și pentru a-l “ajuta” pe

Creator să-și completeze misiunea de a-l face pe MALCHUT identic cu El.

Câteva pagini înapoi am arătat că, pentru a duce la bun sfârșit îndatorirea de a deveni identică cu Creatorul, creatura trebuie să creeze un mediu corect pentru a se dezvolta și a deveni asemănător Creatorului. Aceasta este exact ceea ce lumile – dorințele realizabile - fac. Ele “arată” dorințelor de nefolosit, cum să primească pentru a dăruia către Creator și, făcând astfel, ajută dorințele impracticabile să se corecteze.

Putem să ne imaginăm relația dintre lumi și Creator ca un grup de muncitori în construcții, unde unul dintre muncitori nu știe ce are de făcut. Lumile învață Creația demonstrându-i cum să-și îndeplinească fiecare îndatorire: cum să folosească burghiul, cum să folosească un ciocan, un boloboc și așa mai departe.

În cazul spiritualității, lumile arată Creației ceea ce Creatorul le-a dat și cum să lucreze cu acestea într-un mod corect. Puțin câte puțin, Creația începe să-și folosească dorințele în acest fel, de asemenea.

 Din tot ce am învățat până acum, încă nu știm care din cele cinci lumi despre care vorbim este lumea noastră fizică. De fapt, nici una nu este lumea noastră. Ține-ți minte că nu există “locuri” în spiritualitate, doar stări. Cu cât este mai înaltă lumea, cu atât caracterul altruist este mai reprezentativ. Motivul pentru care lumea noastră nu este reprezentată nicăieri, este pentru că lumile

spirituale sunt altruiste, iar lumea noastră este, precum noi, egoistă. Pentru că egoismul este opus altruismului, lumea noastră este detașată de sistemul lumilor spirituale. De aceea, cabaliștii nu o menționează în structura descrisă în cărțile lor.

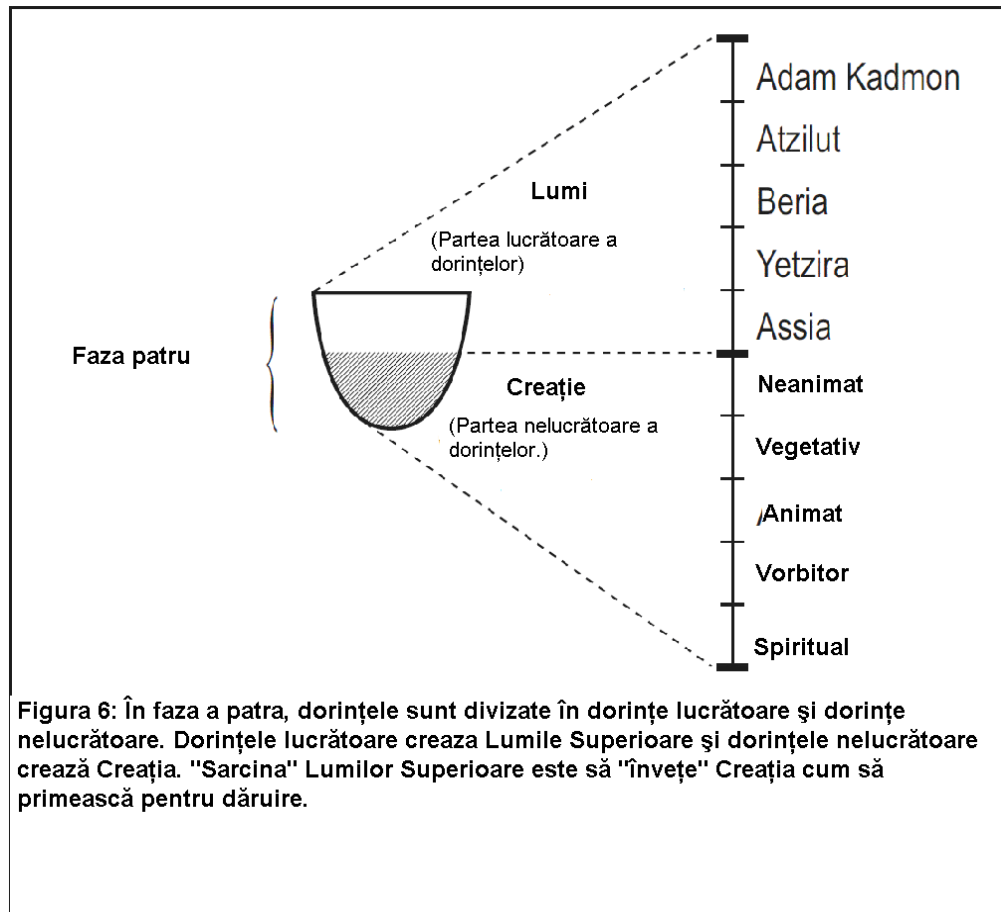
DORINȚE FOLOSITOARE SI NEFOLOSITOARE

Mai devreme, în acest capitol, am spus că modelul celor patru faze este baza a tot ceea ce există. De aceea, când dorințele au fost sparte în cele care pot primi Lumină și în cele care nu pot, ele au urmat aceeași diagramă a celor patru faze. Dorințele care pot primi Lumina se numesc “dorințe folositoare”, iar dorințele care nu pot primi Lumina se numesc “dorințe nefolositoare”.

Dorințele folositoare au creat Lumile Superioare, iar dorințele nefolositoare au format Creația și, mai târziu, lumea noastră. (Fig.6) Dorințele folositoare la Faza Rădăcină au creat lumea *Adam Kadmon*, iar dorințele nefolositoare care au rămas întunecate (fără Lumină), au fost denumite “constante” și au format nivelul constant (invariabil) al Creației.

Dorințele folositoare în Faza Unu au creat lumea *ATZILUT*, iar cele nefolositoare au rămas întunecate și au format nivelul “Vegetativ” al Creației. Dorințele folositoare în Faza Doi au creat lumea *BERIA* și cele nefolositoare au constituit nivelul “Animat” al Creației. În mod similar, dorințele folositoare în Faza Trei au constituit lumea *YETZIRA*, iar cele nefolositoare au constituit nivelul “Vorbitor” al Creației. În final, dorințele folositoare în Faza

Patru au constituit lumea ASSYA și cele nefolositoare au rămas în întuneric și au constituit nivelul “Spiritual” al Creației.

Observați că cele mai puternice dorințe, cele mai egoiste și aparent cele mai îndepărtate de Creator se numesc “spirituale”. Întocmai ca în faza patru, cea mai puternică dorință vrea să devină precum Creatorul. Totuși, doar ultimul grad, care este în mod clar cel mai întunecat și cel mai egoist, poate dezvolta dorința de a deveni precum Creatorul și să dobândească spiritualitate.

Se constată că, Creația este singura parte care, cu toate acestea, are nevoie să fie ”lucrată” pentru a putea primi Lumina.

Haideți să învățăm cum se dezvoltă Creația, cum devine lumea noastră și cum o putem corecta.

 Este important să ne amintim că Lumile Superioare, de fapt, nu există până când nu le descoperim pe măsură ce ne dezvoltăm percepțiile noastre spirituale pe măsură ce devenim ca și Creatorul. Motivul pentru care cabaliștii vorbesc despre aceste lumi în termeni trecuți este pentru că ei și-au scris cărțile pentru noi *DUPĂ* ce au urcat din lumea noastră în lumile spirituale și apoi ne-au povestit ce au găsit. Pentru a dezvălui Lumile Superioare, noi, de asemenea, trebuie să urcăm acolo și să vedem noi înșine. Unicul mod de a face asta este de a deveni similari cu Creatorul - altruști.

SUFLETUL COMUN

Rădăcina a tot ce se întâmplă aici, în lumea noastră, se numește “sufletul comun” sau, așa cum spun cabaliștii, *ADAM HA RISHON* (Primul Om). *ADAM HA RISHON* este o structură de dorințe care apare odată ce formarea lumilor spirituale este completă.

Odată ce, cele cinci lumi, *ADAM KADMON*, *ATZILUT*, *BERIA*, *YETZIRA* și *ASSIYA* și-au completat dezvoltarea părții superioare a Fazei Patru, vine timpul și pentru dezvoltarea părții inferioare. *ADAM HA RISHON*, pe care noi îl cunoaștem ca “Adam”, este alcătuit din dorințe nefolositoare care nu pot primi Lumina pentru a o da Creatorului atunci când au fost create pentru

prima dată. Dacă veți privi din nou figura 6, Adam este pasul următor în dezvoltarea Creației și este constituit din părțile gri din desen. Dorințele nefolositoare din acea parte, care formează partea inanimată, vegetativă, animată, vorbitoare și spirituală, trebuie să iasă la suprafață una câte una și să devină corectate sau folositoare.

Pentru a realiza aceasta, dorințele vor avea nevoie de ajutorul lumilor, a dorințelor folositoare. De aceea, *ADAM HARISHON* se dezvoltă la aceleași nivele ca și lumile și cele patru faze.

MAREA CĂDERE

Cu Adam, lucrurile nu au fost atât de simple, așa cum au fost cu Lumile Superioare. Deși Adam nu este conștient de acest lucru, dorințele lui sunt egoiste, ego-centriste; de aceea el nu a putut primi Lumina. Când a urmat exemplul Lumilor Superioare și a încercat să primească Lumina, plăcerea Luminii a fost covârșitoare și el a vrut să o primească numai pentru el.

Reamintiți-vă că, atunci când Faza Patru a realizat că vrea să devină asemeni Creatorului, primul lucru pe care l-a făcut a fost să se abțină de la a primi Lumina pentru propria-i plăcere, printr-un proces numit *TZIMTZUM* (restricție). Încercarea lui Adam de a primi Lumină, în ciuda *TZIMTZUM*, a fost o încercare ce a condus la revocarea acestei decizii. Ca rezultat, *TZIMTZUM* a fost întărit cu putere totală, iar MASACH a respins întreaga Lumină pe care Adam a primit-o.

Respingerea Luminii în cazul lui Adam este foarte diferită de *TZIMTZUM*-ul original. Când *TZIMTZUM* s-a întâmplat pentru prima dată, a fost un pas înainte, de la o stare de recepție fără nici o considerație pentru dăruitor, Creatorul. În cazul lui Adam, plăcerea l-a făcut să-l elimine pe Creator din conștiința sa, astfel încât să poată primi plăcerea pentru el, fără a mai trebui să se gândească la bucuria Creatorului. Aceasta l-a făcut pe Adam inferior Creatorului - forța dăruirii și a iubirii - fiind mai importantă pentru el primirea Luminii. De aceea, încercarea lui Adam de a primi Lumina pentru el este considerată un păcat: îl îndepărtează de scopul creației.

Termenul cabalistic pentru “păcat”, este “spargere”. Astfel, *ADAM HA RISHON* s-a spart. Cabaliștii explică faptul că sufletul lui Adam s-a spart în 600 000 de bucăți. Fiecare bucățică a fost rezultatul încercării egoiste a lui Adam; așadar, el a fost egoist. Elementul egoist este detașat de Creator, pentru că este opus Lui. Așa a fost creată lumea noastră, unde guvernează dorințele egoiste și Creatorul este ascuns vederii noastre, de către propriul nostru egoism.

Adam nu s-a născut egoist; el a descoperit egoismul când a încercat să-și folosească dorințele pentru a primi Lumina. Intenția lui a fost de a primi, în loc de a dăruia, exact așa cum îi arătaseră lumile. Dar eșecul i-a demonstrat că el era diferit de ele, că el era în totalitate egoist și trebuia să se corecteze înainte de a putea primi, așa cum au făcut-o și lumile.

Fărâmițarea sufletului lui Adam în multe bucăți a fost, de fapt, un lucru bun. În sfârșit, marea dorință egoistă a fost spartă

în multe piese de dorințe mici, care sunt mai ușor de corectat. O astfel de dorință există în fiecare dintre noi. Când fiecare om din lume își va corecta porțiunea din sufletul lui Adam, toată umanitatea va fi corectată, un singur suflet, primind pentru a dăruia, într-un acord cu Creatorul și ne vom bucura de toată Lumina pe care El vrea să ne-o dăruiască în Gândul Creației.

4

CORECTAREA LUI ADAM PENTRU ATINGEREA PERFECȚIUNII

La începutul capitolului trei am scris că, înainte ca orice să fie creat, a existat Gândul Creației. Acest Gând a creat Faza Unu, până la Faza Patru a dorințelor de a primi, care au creat lumile *ADAM KADMON*, până la *ASSIYA*, care a creat apoi sufletul lui *ADAM HA RISHON*, care s-a spart într-o multitudine de suflete pe care le avem astăzi.

Este foarte important să ne amintim această ordine a creației, pentru că ne reamintește că lucrurile evoluează de sus în jos, de la spiritual la corporal și nu în alt sens. În termeni practici, înseamnă că lumea noastră este creată și guvernată de lumile spirituale.

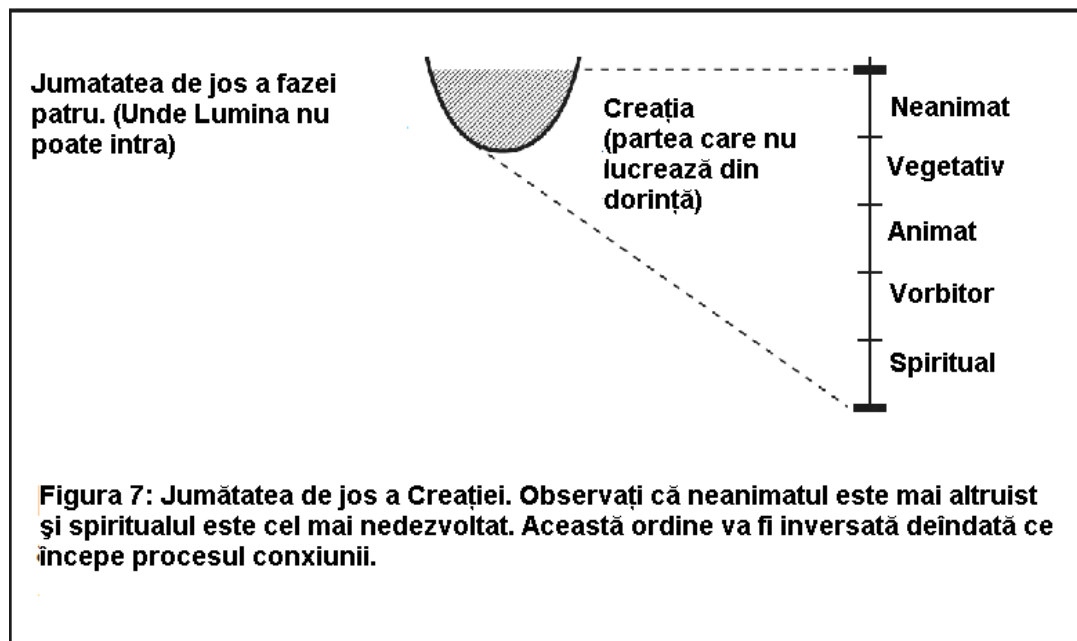
Mai mult de atât, nu există nici un singur eveniment în lumea noastră care să nu se întâmple mai întâi în lumea de deasupra.

Singura diferență între lumea noastră și lumea spirituală este că evenimentele din lumea spirituală reflectă intenții altruiste, în timp ce evenimentele din lumea noastră reflectă intenții egoiste.

Din cauza acestei structuri de conectare în cascadă a lumilor, lumea noastră se numește “lumea consecințelor” procesului spiritual și al întâmplărilor. Orice facem noi aici nu are nici un fel de impact asupra lumilor spirituale. De aceea, dacă vrem să schimbăm ceva în lumea noastră, trebuie mai întâi să urcăm în lumea spirituală, în “camera de control” a lumii noastre și să influențăm lumea noastră de acolo.

Exact la fel cum se întâmplă în lumile spirituale, totul în lumea noastră se dezvoltă pe același parcurs al celor cinci stadii, de la Zero la Patru. Figura 7, se concentrează pe partea dorinței lui *MALCHUT*, care nu poate primi pentru a dăruii și de aceea rămâne întunecată. Cea mai mică dorință creează nivelul inanimat al Creației și, pe măsură ce dorința devine mai puternică, la fel crește nivelul activității sale: de la vegetativ, la animat, la vorbitor și, în final, la uman (spiritual).

Oricum, este important de reținut că dorințele din fig. 7 sunt inactive. Ele *NU* primesc Lumină, deci ele nu produc nici un rău. Ele devin active doar atunci când Adam încearcă să le folosească pentru a primi Lumină. Aceasta se întâmplă când apar la suprafață naturile lor egoiste și atunci când se sparg. Deci, atâta timp cât sunt inactive, ele sunt considerate tot dorințe spirituale, pentru că nu există egoism activ care să le separe de calitatea de dăruitor a Creatorului. Ele se detașează de El doar atunci când devin active.

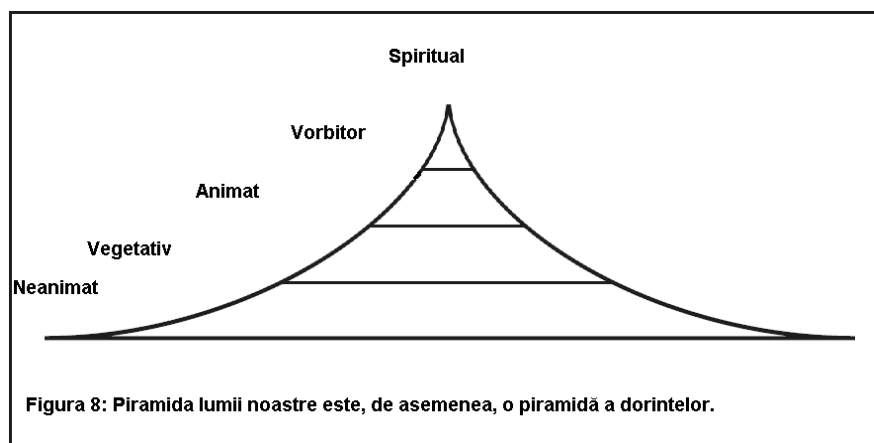

Nivelele inanimat, vegetativ, animal, vorbitor și spiritual, în lumea noastră, sunt, de fapt, manifestări ale dorințelor care își au originea în Lumea Superioară. Ele devin fizice doar atunci când sunt activate într-un mod eronat - egoist. Dacă le-am putea activa într-un mod corect, pentru a-l mulțumi pe Creator, le-am putea folosi pentru a primi Lumina. Aceasta este esența corecției pe care trebuie să o facem aici, în lumea aceasta.

De asemenea, adu-ți aminte că am spus că nivelul Inanimat este făcut din cea mai mică dorință, vegetativul dintr-una mai mare și așa mai departe, până la cea mai puternică dorință – nivelul spiritual. Deci, când dorințele se sparg și încep să lucreze într-un mod egoist, cea mai slabă dorință se sparge ultima, iar cea mai puternică dorință suferă cea mai rea sfârșită. În consecință, stadiul neanimat (mineral), în lumea noastră, este cel mai puțin spart (d.p.d.v. egoist); plantele sunt mai egoiste, animalele și mai egoiste decât plantele, iar oamenii sunt cei mai egoiști dintre toate.

PIRAMIDA

Pentru că dorințele spirituale sunt divizate în puternice și slabe, lumea noastră este construită ca o piramidă. Cea mai slabă dorință este cel mai puțin egoistă și formează nivelul de la baza Creației, cel inanimat (fig.8). Peste acesta și bazându-se pe el, este nivelul vegetativ. Într-un fel, vegetativul valorifică inanimatul, pentru că este hrănit de minerale și apă, care aparțin nivelului inanimat din lumea noastră.

Următorul este nivelul animal, care se hrănește cel mai mult cu plante, ”exploatându-le” pentru substanțele lor. Mai sus, este nivelul vorbitor (uman), care se hrănește și cu plante și cu animale și cu câteva minerale.

Nivelul spiritual nu este separat, în manifestarea lui fizică. De fapt, este un nivel distinct de dezvoltare, un stadiu unde sufletul tânjește să se reîntoarcă la rădăcinile sale, în Lumea Superioară,

unde era în contact direct cu Creatorul. În aceasta constă unicitatea nivelului spiritual: de vreme ce este cea mai mare, mai egoistă dorință este, de asemenea, unicul nivel care într-adevăr, vrea să se lege cu Creatorul, forța altruistă a vieții. De aceea, nivelul spiritual din noi este cel care ne face să ne simțim cei mai de jos, dar este, de asemenea, cheia transformării noastre, de la egoism la altruism.

FACEREA LUMII

În “Prefață la Înțelepciunea Cabalei”, una dintre introducerile la comentariile Cărții Zohar, Baal HaSulam explică diferența între spiritualitate și corporalitate. El spune că orice are o intenție de a da, asemeni Creatorului, este spiritual și orice are o dorință de a primi, opus Creatorului, este corporal. Înainte de spargerea lui Adam nu exista o intenție activă de a primi. Așadar, spargerea lui marchează, de asemenea, prima apariție a realității fizice.

În capitolul trei am spus că modelul celor Patru Faze continuă pe parcursul întregii Creații. Lumea noastră nu face excepție de la regulă. Așadar, prima substanță care a apărut a fost cea inanimată, reprezentând cel mai mic nivel al dorințelor.

Urmând mineralului, a venit vegetația, apoi animalele, reprezentând nivelul animat al dorințelor și, în final, oamenii - manifestarea fizică a nivelului vorbitor. Ultima dorință care a apărut a fost aceea pentru spiritualitate, pentru Creator. Așa cum am explicat anterior, această ultimă dorință este cea mai puternică și singura care îl poate atinge pe Creator (altruismul).

Desigur, lucrurile nu s-au petrecut atât de repede pe cât le-am descris. Primul a apărut mineralul, bilioane de trilioane de tone de mineral, care, gradual, a format galaxiile, stelele și planetele. Apoi, pierdută în aceste trilioane de materie, a apărut o mică particulă numită “Planeta Pământ”. Și, pe acest Pământ, a apărut nivelul vegetal. Natural, vegetația pe Pământ este infinit mai mică ca mărime decât mineralul de pe Pământ, cu atât mai mult comparativ cu cantitatea de mineral din întregul Univers. Nivelul animal care apare după vegetal, are o masă mai mică, chiar comparativ cu vegetalul. Vorbitorul, bineînțeles, ultimul care a apărut, are cea mai mică masă dintre toate.

Nivelul spiritual a apărut doar recent. Deoarece vorbim despre timpi geologici, când spunem recent ne referim la faptul că a ieșit la lumină doar acum câteva mii de ani.

 Întreaga dimensiune a Creației este de neînțeles. Dacă ne uităm la piramida Creației (fig.8) și ne gândim la proporțiile dintre două nivele adiacente, vom începe să înțelegem cât de recentă este dorința pentru spiritualitate. Dacă comprimăm timpul de când există universul - aproximativ cincisprezece bilioane de ani - într-o singură zi de 24 de ore, proporțional, dorința de spiritualitate a apărut în urmă cu 0,0288 secunde. În termeni geologici, aceasta se întâmplă acum.

Astfel, pe de altă parte, cu cât dorința este mai înaltă, cu atât este mai tânără (“necoaptă”). Pe de altă parte, existența nivelului spiritual, peste nivelul uman, indică faptul că noi nu ne-am completat evoluția. Evoluția este mai dinamică decât oricând dar, pentru că noi suntem la ultimul nivel al apariției, în mod natural, gândim că suntem la nivelul cel mai înalt. Chiar dacă noi suntem la nivelul cel mai înalt, totuși nu suntem la nivelul final. Suntem doar la ultimul dintre nivelele care au apărut.

Nivelul final va utiliza corpurile noastre ca gazde, dar va fi alcătuit din moduri de a gândi, a simți și a exista, cu totul noi. În acest stadiu, vom percepe realitatea extrem de diferit de felul cum o percepem azi. Ea deja se dezvoltă în noi și se numește “nivel spiritual”.

Nu sunt necesare modificări fizice sau specii noi, doar o schimbare în modul nostru de a percepe lumea. De aceea, următoarea fază în evoluție este atât de evazivă; se află în noi. Această fază se va dezvolta, fie că suntem, sau nu, conștienți de asta. Oricum, fiind conștienți și cu o participare activă, putem grăbi manifestarea ei și să o facem mai fascinantă și plăcută. Înțelepciunea Cabalei ne învață cum putem deveni conștienți de nivelul spiritual din noi și cum putem participa la dezvoltarea ei, în modul cel mai eficient și benefic pentru noi. Din acest motiv a fost creată Cabala.

PRECUM SUS, AȘA ȘI JOS

Dacă desenăm o paralelă între fazele pământene și cele patru faze de bază ale Luminii, Era inanimată corespunde Fazei Rădăcină, Era vegetativă corespunde Fazei Unu, Era animată corespunde Fazei Doi, Era vorbitoare Fazei Trei și Era spirituală, Fazei Patru.

Arderea Planetei Pământ în tinerețea sa a durat mai multe bilioane de ani. Pe măsură ce se răcea, a apărut viața vegetală care a domnit peste planetă pentru mai multe milioane de ani. Așa cum cantitatea de vegetație este mai puțină decât cea minerală, perioada vegetală a fost cu mult mai scurtă decât perioada inanimată a Pământului.

După încheierea fazei vegetative, a urmat perioada animată (însuflețită). La fel ca și cu stadiile anterioare, Era animată a fost cu mult mai scurtă decât Era vegetativă, adaptându-se proporția dintre masa vegetativă și cea animată.

Faza umană, care corespunde nivelului vorbitor din piramidă, a apărut doar în ultimii aproximativ patruzeci de mii de ani. Când umanitatea își va completa evoluția la Faza Patru (ultima), evoluția va fi completă și umanitatea se va reuni cu Creatorul.

Faza Patru a început în urmă cu aproape cinci mii de, când a apărut pentru prima dată dorința de spiritualitate. În Cabala, apariția dorinței pentru spiritualitate se numește “apariția punctului din inimă”.

Dacă te uiți la piramida de la fig. 8, vei descoperi că, de fapt, avem o piramidă cu o bază foarte largă. Fiecare nivel conține mult mai multă substanță și durează mai mult decât cea de deasupra.

Cu toate acestea, fiecare nivel este total subjugat și controlat de cel adiacent superior. De aceea, corecția întregii lumi depinde de corecția ultimului și celui mai înalt nivel – cel spiritual.

La fel ca în lumea spirituală, numele primei persoane care a simțit punctul din inimă a fost Adam. El a fost *ADAM HA RISHON* (Primul Om). Numele Adam vine de la cuvintele ebraice *ADAMEH LA ELYON* - “Voi fi precum cel Mai Înalt” (Isaiah 14:14) - și reflectă dorința lui Adam de a fi precum Creatorul.

Punctul din Inimă

Când cabaliștii vorbesc despre inimă, ei nu se referă la “pompa” din piept. Inima este suma dorințelor noastre de a primi plăcere, iar dorința pentru spiritualitate este “punctul din inimă”. Acest punct este foarte important, pentru că, odată ce a apărut, aruncă o lumină nouă asupra a orice experimentăm și dă vieții noastre un sens mai înalt, spiritual. Acest punct din inimă este cel care ne conduce spre spiritualitate.

În aceste zile, la începutul secolului 21, evoluția își încheie ciclul de dezvoltare al Fazei Patru – dorința de a fi precum Creatorul. De

aceea, astăzi, din ce în ce mai mulți oameni caută răspunsuri spirituale la întrebările lor.

URCÂND SCARA

Când cabaliștii vorbesc despre evoluție spirituală, ei se referă la urcarea scării spirituale. De aceea, cabalistul Yehuda Ashlag și-a numit comentariul la Cartea Zohar, Perush HaSulam (Comentariul Scării), motiv pentru care el a fost numit Baal HaSulam (Proprietarul Scării). Însă, urcând “sus, pe scară” înseamnă de fapt, mersul “înapoi spre rădăcini”. Aceasta, pentru că rădăcinile creației noastre, Lumea de Sus, este parte din noi. Într-un fel, noi am fost deja aici, deși nu suntem conștienți de acest lucru. Acum trebuie să descoperim cum să ne reîntoarcem prin puterile noastre și într-un mod conștient.

Scopul nostru final este rădăcina, locul de care, în fond, aparținem. Dar, ca să ajungem acolo repede și liniștiți, avem nevoie de o mare dorință pentru acest lucru - un Kli. Dorința pentru spiritualitate este ceea ce caracterizează nivelul spiritual al evoluției noastre.

La fel cum nu toți atleții înzestrați primesc medalii, ci numai cei care sunt și înzestrați și foarte motivați, pentru ca să reușim să atingem spiritualitatea așa trebuie să fim și noi, foarte motivați. Pentru a înțelege unde atleții motivați își găsesc motivația, nu trebuie să privim numai spre atleți, ci și spre mediul în care se dezvoltă ei. În multe țări există școli speciale pentru

atleți, unde viețile lor gravitează în întregime în jurul sportului practicat și unde le este alimentată competitivitatea.

În mod similar, pentru a atinge spiritualitatea, trebuie să creăm un mediu care să ne încurajeze să devenim mai spirituali. Un astfel de mediu ne va face să ne gândim că spiritualitatea este cel mai important lucru în viață și că, dacă o vom obține, vom fi cei mai fericiți și compleți oameni de pe pământ. Prietenii noștri ne vor descrie cât este de măreț să fii spiritual, unit cu Creatorul, la fel cum prietenii atleților le povestesc acestora despre câștigarea unei curse sau a alteia și cum te simți când ajungi primul la linia de final, etc. În Cabala am putea spune că “medalia care strălucește” pentru atleți este echivalentă cu “Lumina Înconjurătoare”.

De aceea, pentru a vrea spiritualitate, trebuie să dobândim calitatea de Lumină Înconjurătoare care ne va determina să ne dorim plăceri spirituale. Cu cât vom acumula mai multă Lumină, cu atât mai repede vom progresa. Dorința pentru spiritualitate se numește “a înălța MAN” și putem folosi aceeași tehnică pe care atleții o folosesc pentru a crește dorința pentru o medalie: și-o imaginează, vorbesc despre ea, citesc despre ea, se gândesc la ea și fac tot ceea ce este necesar pentru a se concentra asupra ei. Dar, cel mai puternic mijloc pentru a crește orice dorință este, totuși, mediul nostru social.

 Există vreo diferență între “Lumina Înconjurătoare” și doar “Lumina”?

Cele două denumiri, “Lumina Înconjurătoare“ și “Lumina” se referă la două funcții ale aceleiași Lumini. Lumina pe care nu o considerăm Înconjurătoare este ceea ce experimentăm ca plăcere, în timp ce Lumina Înconjurătoare este Lumina care ne construiește Kli-ul, locul unde va intra, în final, Lumina. Amândouă sunt, de fapt, o Lumină, dar, când o simțim ca pe o corecție și o creare, o numim “Lumina Înconjurătoare”. Când o simțim ca pe o plăcere pură, o numim “Lumină”.

În “Introducere la Studiul celor Zece Sfirot”, Baal HaSulam explică faptul că, până nu vom forma și dezvolta un Kli, nu vom primi nici o Lumină. Dar, Lumina este acolo, învăluindu-ne sufletele și, treptat, construiește Kli-ul nostru prin creșterea dorinței pentru el.

Vom vorbi despre mediu mai mult în partea a patra, dar, până atunci, haideți să ne gândim la el în următorul mod: dacă toți în jurul meu doresc și vorbesc despre același lucru și există numai un singur lucru care este în interior, sunt nevoit să îl vreau. Cu cât îmi doresc mai mult ceva, cu atât sunt mai mari eforturile pe care le fac pentru a obține acel ceva, cu atât mai mult crește Kli-ul meu și cu atât mai mare va fi Lumina Înconjurătoare pe care o atrag. Creșterea Kli-ului mă încurajează să dezvolt noi mijloace pentru a obține ceea ce îmi doresc, astfel progresând mai repede către scopul meu. Ecuația este simplă și directă: cu cât Kli-ul este mai mare, cu atât Lumina este mai mare; cu cât Lumina este mai mare, cu atât mai rapidă este corecția și recepția Luminii în Kli.

CONSTRUIND VASELE

Tot mai trebuie să înțelegem cum Lumina Înconjurătoare construiește Kli-ul nostru și de ce se numește “Lumină”. Pentru a înțelege astea, trebuie, mai întâi, să înțelegem conceptul de *RESHIMOT*.

Amintește-ți că lumile spirituale și sufletul lui *Adam ha Rishon* s-au dezvoltat într-o anumită ordine. În lumi au fost *Adam Kadmon*, *Atzilut*, *Beria*, *Yetzira* și *Assiya*. În *Adam ha Rishon*, evoluția a fost denumită după felul dorinței care a apărut – inanimat, vegetativ, animat, vorbitor și spiritual.

Așa cum nu ne uităm copilăria, ci ne bazăm pe trecut în timpul experiențelor noastre actuale, fiecare pas în procesul nostru de evoluție nu este pierdut, ci este înregistrat în “memoria noastră spirituală”, inconștientă. Cu alte cuvinte, în noi se află întreaga istorie a evoluției noastre spirituale, din timpul când eram una cu Gândul Creației, până în zilele noastre. Urcând pe scara spirituală în mod simplist, fie spus, ne aducem aminte de stările pe care le-am experimentat deja.

Aceste amintiri sunt denumite în mod corespunzător *RESHIMOT* (amintiri) și fiecare *RESHIMO* corespunde unei stări spirituale specifice. Pentru că evoluția noastră spirituală se desfășoară într-o ordine specifică, Reshimot iese la suprafața noastră exact în aceeași ordine. Cu alte cuvinte, viitorul nostru este deja stabilit și noi nu creăm nimic nou, doar ne reamintim și reexperimentăm

evenimente care deja ni s-au întâmplat. Un singur lucru putem influența, și acest lucru îl vom discuta pe larg în capitolele următoare, cât de repede putem urca scara. Cu cât vom munci mai mult pentru a o urca, cu atât mai repede aceste stări se vor schimba și cu atât mai rapid vom progresa în spiritualitate.

Orice Reshimo este complet atunci când l-am experimentat în totalitate și este ca un lanț, când un Reshimo se sfârșește, următorul Reshimo apare. Reshimo pe care îl trăim acum (realitatea noastră prezentă) este, de fapt, un urmaș al Reshimo care va apare (viitorul meu apropiat). Dar, pentru că noi urcăm scara, Reshimo prezent este atașat de creatorul lui inițial, “Reshimo părinte”, dacă vrei, și îl conștientizează. Astfel, nu trebuie niciodată să ne așteptăm ca situația noastră actuală să se sfârșească și să ne odihnim, pentru că, atunci când se sfârșește o stare, în mod necesar conduce la următoarea din circuit, până ne vom completa corecția. Apoi ne vom odihni într-o stare de fericire eternă.

Eforturile noastre de a deveni altruști (spirituali) ne aduc mai aproape de starea noastră corectată pentru ca, cu cât este mai mare Lumina pe care o atragem, cu atât activăm mai rapid Reshimot. Și, deoarece aceste Reshimot sunt amintiri ale experiențelor spirituale cele mai înalte, senzația pe care ne-o creează este, de asemenea, tot mai spirituală.

Când aceste lucruri se întâmplă, începem vag să simțim conexiunile, unitatea și dragostea care există în acest stadiu, mai mult ca o lumină distantă, estompată. Cu cât încercăm mai mult să

o atingem, cu atât ajungem mai aproape de ea și devine mai strălucitoare. Mai mult, cu cât Lumina este mai puternică, cu atât dorința noastră pentru ea este mai puternică. Astfel, Lumina ne construiește Kli-ul, dorința noastră pentru spiritualitate.

Acum, ne dăm seama că numele de “Lumină Înconjurătoare” descrie perfect cum o simțim. Atâta timp cât nu am atins-o, o vedem ca exterioară, atrăgându-ne cu orbitoarea ei promisiune de fericire.

De câte ori Lumina creează un Kli destul de mare pentru noi, pentru a trece la următorul nivel, următorul Reshimo vine împreună cu o nouă dorință care se naște în noi. Nu știm de ce se schimbă dorințele noastre pentru că ele sunt întotdeauna părți ale Reshimot de la un nivel superior, chiar când nu par să fie.

La fel cum Reshimo prezent iese la suprafață și ne aduce la stadiul nostru actual, noua dorință care se apropie vine de la un nou Reshimo, care va produce un nou stadiu. În acest moment, denumim noul Reshimo “viitorul nostru”. Oricum, în scurt timp, când Reshimo va apare în deplinătatea sa, va deveni prezentul nostru, așa cum Reshimo actual este prezentul nostru. În acest mod ne continuăm ascensiunea pe scară. Există o spirală a Reshimot și ascensiuni care se termină la scopul Creației – rădăcina sufletelor noastre, când vom fi egali și uniți cu Creatorul.

DORINȚA PENTRU SPIRITUALITATE

Înainte de a ne concentra pe dorința pentru spiritualitate, haideți să vedem ce are de spus Cabala despre dorințele noastre individuale: singura diferență între oameni constă în felul în care ei vor să experimenteze plăcerea. Plăcerea în sine, oricum, este amorfă, intangibilă. Când o acoperim cu “haine” diferite sau “învelișuri”, creează iluzia că sunt diferite feluri de plăcere, când, de fapt, sunt diferite feluri de învelișuri.

Motivul pentru care plăcerea este, în esență, spirituală, explică de ce avem o poftă involuntară de a înlocui învelișul superficial al plăcerii cu dorința de a o simți în forma ei pură: Lumina Creatorului.

Pentru că nu suntem conștienți că diferențele dintre oameni constau în veșmintele plăcerii pe care ei o doresc, îi judecăm în funcție de acestea. Noi considerăm anumite straturi ale plăcerii justificate, așa cum ar fi dragostea de copii, în timp ce altele, cum ar fi drogurile, sunt considerate inacceptabile. Când simțim că un înveliș inacceptabil al dorinței se dezvoltă în noi, suntem forțați să ascundem dorința noastră pentru acel înveliș. Oricum, ascunderea unei dorințe nu o va face să dispară și, în mod sigur, nu o va corecta.

Așa cum am explicat mai sus, partea inferioară a Fazei Patru este substanța sufletului lui *Adam ha Rishon* (fig. 6). Așa cum lumile sunt construite în funcție de creșterea dorințelor, sufletul lui

Adam (umanitatea) s-a dezvoltat în cinci faze: Zero (inanimat), până la Patru (spiritual).

Când a apărut fiecare Fază, umanitatea a experimentat-o în întregime, până când a consumat-o. Apoi a apărut următorul nivel al dorinței, în funcție de secvența Reshimot întipărită în noi. Până astăzi, noi deja am experimentat toate Reshimot ale tuturor dorințelor, de la nivelul Inanimat, la cel Vorbitor. Tot ce a rămas pentru ca evoluția umanității să fie completă este să experimentăm dorința spirituală în întregime. Apoi, unirea noastră cu Creatorul va fi realizată.

De fapt, apariția dorinței la nivelul cinci - cel spiritual - a început în secolul 16, așa cum a fost descris de Sfântul Ari. Dar astăzi suntem martorii apariției celei mai intense calități din interiorul nivelului cinci – spiritualitatea din spiritualitate. Mai mult, suntem martorii apariției într-un număr imens, a milioane de oameni din întreaga lume care caută răspunsuri în spiritualitate la întrebările lor.

Pentru că Reshimot care s-au exteriorizat astăzi sunt pentru o dorință de spiritualitate mai mare decât oricând înainte, primele întrebări pe care și le pun oamenii sunt despre originile lor, despre rădăcinile lor! Cu toate că, cei mai mulți dintre acești căutători au un acoperiș deasupra capului și venituri suficiente să se întrețină pe ei și pe familiile lor, ei trebuie să știe de unde vin, din planul cui și cu ce scop. Când nu sunt satisfăcuți de răspunsurile pe care le oferă religiile, ei le caută în alte științe și învățături.

FAZA PATRU – FAZA EVOLUȚIEI CONȘTIENȚE

Diferența principală între Faza Patru și toate celelalte Faze este că, în această fază, trebuie să evoluăm în mod conștient. În fazele precedente, a fost întotdeauna Natura care ne-a obligat să ne deplasăm de la o fază, la următoarea. A realizat aceasta prin presarea noastră, suficient pentru a nu ne simți confortabil și a căuta să schimbăm starea noastră prezentă. În acest fel, Natura și-a dezvoltat toate componentele: uman, animat, vegetativ și chiar pe cel inanimat.

Dorința noastră de bază este pasivă. Aceasta, pentru că urmează să fim primitori ai plăcerii, nu dăruitori (exceptând în intenția noastră). Așadar, noi doar avansăm de la un stadiu, la următorul, când presiunea nu mai poate fi tolerată. Altfel, preferăm să rămânem nemișcați. Logica este simplă: dacă mă simt bine acolo unde mă aflu, de ce să avansez?

Natura are, însă, un plan diferit pentru noi. În loc să ne permită să ne complăcem în prezentul nostru, vrea să evoluăm până vom dobândi nivelul Creatorului. Acesta este, de fapt, scopul Creației.

Deci avem două opțiuni: putem evolua sub presiunea Naturii, care poate fi neplăcută, sau putem evolua fără durere, devenind activi în dezvoltarea conștiinței. Să rămânem pasivi și nedezvoltați, nu este o opțiune, pentru că nu corespunde planului Naturii când am fost creați.

Când nivelul nostru spiritual începe să se dezvolte, poate să se întâmple acest lucru, dacă *VREM* să se dezvolte pentru a putea atinge aceeași condiție ca a Creatorului. La fel ca în Faza Patru, ni se cere ca, în mod *VOLUNTAR*, să ne schimbăm dorința.

Altfel, Natura va continua să ne preseze. Vom continua să fim loviți de uragane, cutremure, epidemii, terorism și tot felul de greutăți naturale și provocate de oameni, până vom realiza că *TREBUIE* să ne schimbăm, că trebuie ca, în mod conștient, să ne reîntoarcem la Rădăcini.

Așa cum am mai spus, lumea fizică a fost creată atunci când sufletul lui *Adam ha Rishon* s-a sfârșit. În acel stadiu, toate dorințele au început să apară, una câte una, de la ușoare la grele, de la inanimate la spirituale, creându-se lumea noastră, stadiu cu stadiu.

Astăzi, la începutul secolului 21, toate gradele au fost completate, cu excepția dorinței pentru spiritualitate, care apare acum. Când o vom corecta, ne vom uni cu Creatorul, pentru că dorința noastră pentru spiritualitate este, de fapt, dorința de unitate cu El. Acesta va fi vârful procesului de evoluție al lumii și al umanității.

Crescând, în mod conștient, dorința noastră de a ne întoarce la rădăcina spirituală, construim un Kli spiritual. Lumina Înconjurătoare ne corectează Kli-ul și îl dezvoltă. Fiecare nivel nou de dezvoltare deșteaptă un Reshimo nou, o amintire a stadiului precedent, pe care l-am experimentat deja, atunci, când eram mai corecți. La un moment dat, Lumina Înconjurătoare corectează

întregul Kli și sufletul lui *Adam ha Rishon* este reunit cu toate părțile sale și cu Creatorul.

Dar acest proces conduce la o întrebare: dacă Reshimot sunt înregistrate în mine și dacă stadiile sunt evocate și experimentate de mine, de asemeni, atunci unde este realitatea obiectivă în toate acestea? Dacă o altă persoană are Reshimot diferite, înseamnă că aceasta trăiește într-o lume diferită de a mea? Și ce se întâmplă cu lumea spirituală, unde există, dacă tot ce experimentez se află doar în mine? Mai mult de atât, unde este “Casa Creatorului”?

În partea a treia vom încerca să răspundem la toate aceste întrebări.

PARTEA A TREIA

**VORBIND DESPRE
REALITATE**

5

TOȚI ÎN UNUL ȘI UNUL ÎN TOȚI

“Vedem în fața noastră o lume mare și toate minunățiile pe care le conține. Dar, de fapt, vedem toate acestea doar în interiorul nostru. Cu alte cuvinte, există ca un fel de aparat fotografic în spatele creierului nostru, care înfățișează tot ceea ce vedem și nu este nimic în exteriorul nostru”.

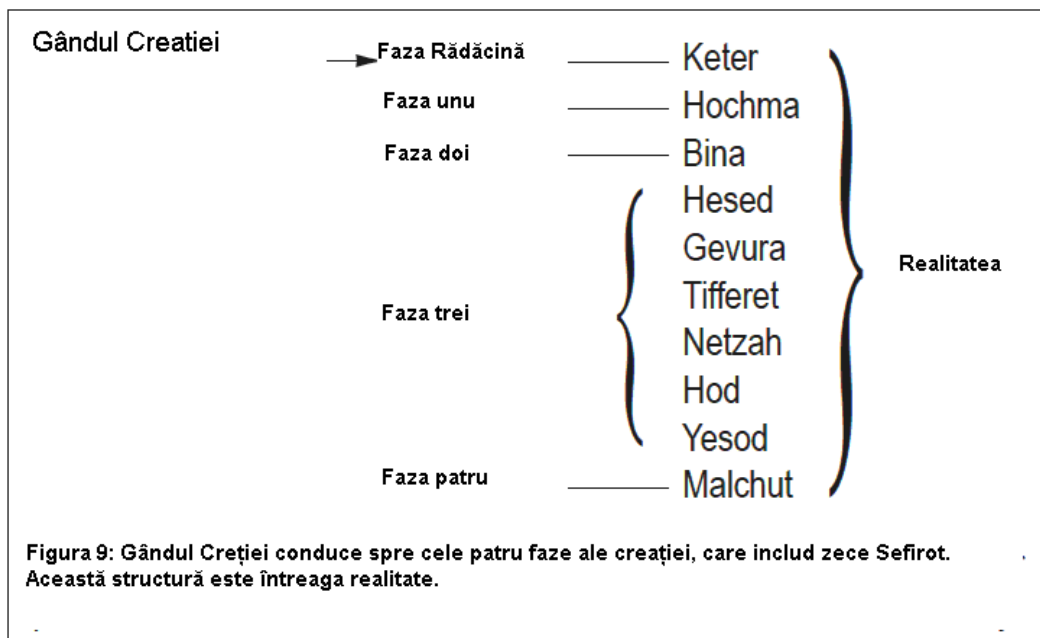
Baal HaSulam – „Prefață la Cartea Zohar”

Dintre toate conceptele surprinzătoare găsite în Cabala, nu există nici unul atât de imprevizibil, inexplicabil și totuși atât de profund și fascinant precum conceptul de realitate. Dacă nu ar fi existat Einstein și ceilalți fizicieni care i-au urmat și care au revoluționat modul în care gândim realitatea, ideile prezentate aici ar fi fost “măturate” ca fiind absurde.

În capitolul precedent am spus că evoluția noastră se desfășoară ca o manifestare a dorințelor noastre egoiste, crescătoare. Dar, dacă dorințele noastre impulsionează evoluția

lunii în care trăim ce se întâmplă dacă nu am avea nici o dorință? Ar mai exista o lume? Pentru că, dacă dorințele impulsionează evoluția, poate că lumea noastră este doar o născocire a dorințelor noastre, o invenție pe care *VREM* să o credem.

În capitolul trei, am spus că, Creația a început de la Gândul Creației, care a creat cele Patru Faze de Bază ale Luminii. Aceste Faze includ zece *SFIROT*: *KETER* (Faza Rădăcină), *HOCHMA* (Faza unu), *BINA* (Faza doi), *HESED*, *GEVURA*, *TIFFERET*, *NETZAH*, *HOD* și *YESOD* (toate cuprind Faza Trei – *ZEIR ANPIN*) și *MALCHUT* (Faza patru). Cartea Zohar afirmă că întreaga realitate constă doar în cele zece Sfirot, sau cele patru faze de baza. (Fig. 9)

Așa cum atomii sunt elementele de bază ale lumii noastre, structura celor zece Sfirot este elementul de bază al lumii spirituale. Amândouă sunt construite din părți “pozitive”,

dăruitoare, care includ Sfirot-urile, de la *KETER* la *YESOD* și o parte “negativă”, primitoare, *MALCHUT*. Aceasta este structura de bază, indivizibilă, a realității spirituale.

În capitolul precedent am spus că “singura diferență dintre oameni constă în modul în care vor să experimenteze plăcerea”, în dorințele lor. Astfel, dorințele noastre diferite creează o realitate diferită pentru fiecare dintre noi, astfel încât toate “realitățile” noastre constau în aceeași substanță de bază: dorința de a experimenta plăcere.

Când ne folosim de dorințele noastre corporale, egoiste, pentru a experimenta realitatea, denumim ceea ce experimentăm “lumea noastră”. Când experimentăm structura celor zece Sfirot, având dorință spirituală, o numim “lumea spirituală”. Dorința spirituală are, de asemenea, un nume diferit, *KELIM* (vase).

Așa cum avem nevoie de simțuri pentru a percepe realitatea fizică, avem nevoie de vase pentru a percepe realitatea spirituală. Scopul înțelepciunii Cabalei este să ne ajute să dezvoltăm aceste vase. Așa cum creierul folosește literele alfabetului pentru a studia și a descrie această lume, vasele noastre spirituale folosesc structura celor zece Sfirot pentru a descrie și studia lumea spirituală.

Și, în sfârșit, pentru a înțelege această lume, trebuie să urmăm anumite condiții și reguli de studiu și experimentare. În mod similar, pentru a atinge cea mai corectă înțelegere a spiritualității, trebuie să știm ce reguli și condiții trebuie urmate în lumea spirituală.

TREI GRANITE ÎN STUDIAREA LUMILOR SUPERIOARE

Lumile spirituale au trei limite, sau principii călăuzitoare. Pentru a atinge Scopul Creației și a deveni precum Creatorul, trebuie doar să le urmăm.

Sfatul unui cabalist

Puterea de atracție (magnetismul) a unui cabalist, nu se manifestă niciodată prin constrângere sau forță. Ei sugerează, dar noi trebuie să decidem dacă le urmăm sfatul, sau nu. În “Prefața Cărții Zohar”, Baal HaSulam introduce trei limite. El explică faptul că, urmându-le, este modul cel mai ușor și rapid pentru a atinge spiritualitatea. El spune, de asemenea, că aceste principii călăuzitoare reprezintă singurul mod de a studia Cabala, într-o manieră care îi va permite studentului percepția spirituală. Dar, Baal HaSulam mai spune că există și alte căi pentru a studia; și, de asemenea, avertizează că sunt ineficiente spiritual, opțiunea de a le încerca este, însă, deschisă tuturor.

PRIMA GRANIȚĂ – CE PERCEPEM

În “Prefața Cărții Zohar”, Baal HaSulam scrie că sunt “patru categorii ale percepției – Materia, Forma Materiei, Forma Abstractă și Esența”. Când cercetăm Natura Spirituală, ar trebui să lucrăm doar cu acele categorii care ne aduc informații solide, benefice.

Așa cum vom vedea în curând, doar primele două categorii, Materia și Forma Materiei sunt aplicabile pentru noi. De aceea, Cartea Zohar le explică numai pe acestea două și fiecare cuvânt din carte este scris, fie din perspectiva Materiei, fie din cea a Formei Materiei. Nu există nici un cuvânt în carte din perspectiva Formei Abstracte sau a Esenței.

A DOUA GRANIȚĂ - UNDE PERCEPEM

Așa cum am spus mai devreme, noi toți suntem părți din sufletul lui *Adam ha Rishon*, care a fost inițial creat în Lumile Superioare și apoi s-a spart în multe bucăți. Zohar-ul ne învață că marea majoritate a părților, nouăzeci și nouă la sută, mai exact, au fost împrăștiate în lumile *BERIA*, *YETZIRA* și *ASSIYA* (*BYA*) și, ce a mai rămas, un procent a urcat la *ATZILUT*.

Astfel, sufletul împrăștiat formează conținutul lumilor *BYA*. Și, deoarece suntem toți părți ale acelui suflet, în mod clar, tot ceea ce percepem nu pot fi decât părți ale acelor lumi. Deci, chiar atunci

când atingem spiritualitatea, tot ceea ce simțim ca venind din lumile superioare *Bya*, cum ar fi *Atzilut*, sau *Adam Kadmon*, nu este conform cu realitatea, chiar dacă nouă nu ni se pare așa. Tot ceea ce putem percepe din lumile *Atzilut* și *Adam Kadmon* sunt reflecții văzute prin filtrele lumilor *BYA*.

Lumea noastră este la cel mai de jos nivel al lumilor *BYA*. De fapt, nivelul numit “lumea noastră”, este complet opus în natură față de lumea spirituală. De aceea, nu le putem simți în lumea noastră. Este ca și cum două persoane stau spate în spate și merg în direcții opuse. Care sunt șansele lor să se întâlnească vreodată?

Dar, când ne corectăm, “deschidem ochii” și descoperim că noi deja trăim în lumile *BYA*. Eventual, putem urca împreună cu ele la *Atzilut* și *Adam Kadmon*.

A TREIA GRANIȚĂ - CINE PERCEPE

Deși în Zohar se descrie conținutul fiecărei lumi și ce se întâmplă acolo, în detaliu, aproape ca și cum ar fi un loc fizic unde aceste procese se desfășoară, se referă doar la experiențele sufletului. Cu alte cuvinte, se relatează cum cabaliștii percep lucrurile și ne povestesc despre ele, astfel încât să le putem experimenta și noi. Așadar, atunci când citim în Zohar despre evenimente din lumile *BYA*, de fapt învățăm cum Rabbi Shimon Bar-Yochai (Rashbi), autorul Cărții Zohar, percepe stările spirituale.

De asemenea, atunci când cabaliștii scriu despre lumile de deasupra *BYA*, de fapt ei nu scriu despre acele lumi superioare, ci

despre cum scriitorii percep acele lumi, în timp ce se aflau acolo, în BYA. Și, deoarece cabaliștii scriu despre experiențele lor personale, există similarități și diferențe în scrierile cabalistice.

O parte din scrierile lor descriu structura generală a lumilor, așa cum ar fi numele Sfirot-urilor și a lumilor. Acestea se găsesc mai ales în scrierile profesorilor de Cabala, cum ar fi Baal HaSulam și Ari. Alte scrieri descriu experiențele personale ale cabaliștilor în acele lumi.

De exemplu, dacă povestesc unui prieten despre călătoria mea la New York, aș putea descrie Times Square sau marele pod care face legătura dintre Manhattan și insula principală. Dar, aș putea vorbi despre cât de copleșit m-am simțit atunci când am condus peste masivul Pod Brooklyn și cum te simți când stai în mijloc la Times Square, înghițit de o imagine orbitoare de lumină, culoare și sunet, învăluit de un sentiment de anonimat total.

Diferența dintre primele două exemple și următoarele două este că, în cea de-a doua pereche, îmi exprim experiențele personale. În primele două, vorbesc despre impresii pe care oricine le va avea în Manhattan, deși fiecare le va experimenta diferit.

 Cartea Zohar nu ar trebui tratată ca un raport despre evenimente mistice sau o colecție de basme. Ca toate cărțile cabaliste, Zohar-ul ar trebui folosit ca un instrument de lucru. Asta înseamnă că această carte te va ajuta numai dacă vrei să

experimentezi ceea ce descrie. Altfel, cartea va fi de un slab ajutor pentru tine și nu vei înțelege.

Înțelegerea corectă a textelor cabaliste depinde de intenția ta în timp ce le citești și de motivul pentru care le-ai deschis, nu de abilitățile tale intelectuale. Numai dacă vrei să dobândești calități altruiste așa cum descriu textele, cartea te va afecta.

Când am discutat despre Prima Graniță, am spus că în Cartea Zohar se vorbește doar din punctul de vedere al Materiei și al Formei Materiei. Baal HaSulam explică faptul că Materia, așa cum e descrisă în Zohar, este dorința de a primi, iar Forma Materiei este intenția cu care operează dorința de a primi – pentru mine sau pentru alții.

În termeni simpli: Materia = dorința de a primi; Forma = intenția.

Modalitatea de dăruire lăuntrică și externă se numește “lumea Atzilut”. Dăruirea, în forma ei abstractă, este un atribut al Creatorului; nu este, în nici un fel, în legătură cu creaturile care primesc prin însăși natura lor. Oricum, creaturile (oamenii), își pot învălui dorința de a primi cu modul de a dăruia, astfel încât se transformă în dăruire. Cu alte cuvinte, putem primi, în acest mod, devenind, de fapt, dăruitori.

Există două motive pentru care noi nu putem dăruia:

- 1) Pentru a dăruia, trebuie să existe cineva care să vrea să primească. Aproape de noi (de suflete) este numai Creatorul, care nu are nevoie să primească nimic, deoarece natura Lui este de a dăruia. De aceea, a dăruia nu este o opțiune validă pentru noi.

2) Deoarece Creatorul dorește să dăruiască, El a creat, în primul rând, dorința de a primi. A accepta este substanța noastră, materia noastră.

Acum, acest ultim motiv este mai complex decât poate pare la prima vedere. Când cabaliștii scriu că tot ceea ce ne dorim este să primim, ei nu se referă la faptul că tot ceea ce facem este să primim, dar aceasta este motivația care stă la baza a tot ceea ce facem. Ei expun asta foarte limpede: dacă nu ne oferă plăcere, nu putem să o facem. Nu este numai că nu vrem, pur și simplu, nu putem.

Acest lucru se întâmplă pentru că, Creatorul (Natura, Forța Dăruitoare) ne-a creat numai cu dorința de a primi, în timp ce El vrea doar să dăruiască. De aceea, noi nu trebuie să ne schimbăm acțiunile, ci doar motivația care stă la baza lor și în spatele lor.

PERCEPEREA CORECTĂ A REALITĂȚII

Mulți termeni sunt folosiți pentru a descrie “înțelegerea”. Pentru cabaliști, cel mai adânc nivel al înțelegerii se numește “dobândire”. Deoarece ei studiază lumile spirituale, scopul lor este “dobândirea spiritualității”. Dobândirea se referă la o înțelegere și percepție profundă și completă, astfel încât nu rămâne nici o întrebare fără răspuns. Cabaliștii scriu că, la sfârșitul evoluției umanității, noi toți îl vom dobândi pe Creator, într-o stare numită “Echivalența Formei”

Pentru a atinge acest scop, cabaliștii ne definesc cu grijă ce parte a realității ar trebui să o studiem și pe care nu. Pentru a determina aceste două căi, cabaliștii urmează un principiu foarte simplu: dacă ceea ce studiem ne ajută să învățăm mai repede și cu mai mare exactitate, putem să continuăm să studiem. Dacă nu, ar trebui să ignorăm.

De aceea, cabaliștii, în general, și Cartea Zohar, în mod special, ne avertizează să studiem numai ceea ce, cu siguranță, putem percepe. Oriunde apar presupuneri, nu ar trebui să ne pierdem timpul, deoarece dobândirea noastră ar fi îndoielnică.

Cabaliștii, de asemenea, spun că, dintre cele patru categorii de percepție – Materie, Forma Materiei, Forma Abstractă și Esența – noi putem percepe doar pe primele două, cu siguranță. Astfel, tot ceea ce Zohar-ul scrie este despre dorințe (Materie) și cum să le folosim: pentru noi, sau pentru Creator (Forma Materiei).

Cabalistul Yehuda Ashlag scrie că, “dacă cititorul nu este prudent cu granițele și scoate materia afară din context, el va deveni imediat confuz”. Aceasta se poate întâmpla dacă nu ne limităm la studierea Materiei și Formei Materiei.

În spiritualitate, nu există noțiuni ca cea de “prohibiție”. Când cabaliștii declară ceva ca fiind “interzis”, înseamnă că acel ceva este de nedobândit, imperceptibil. Când spun că este interzis de a studia Forma Abstractă și Esența, nu înseamnă că vom fi copleșiți de iluminare dacă o vom face; înseamnă că nu putem spera să atingem o percepție clară, chiar dacă, într-adevăr, ne dorim asta.

Ashlag folosește electricitatea pentru a explica de ce Esența este imperceptibilă. El spune că putem folosi electricitatea în multe feluri, cum ar fi pentru încălzire, răcire, cântat la instrumente, pentru a ne uita la video. Electricitatea poate fi îmbrăcată în diverse Forme; dar putem, oare, exprima Esența electricității?

Haideți să folosim un alt exemplu pentru a explica cele patru categorii – Materia, Forma Materiei, Forma Abstractă și Esența. Când spunem că o persoană este puternică, ne referim, de fapt, la Materia persoanei – corpul - și Forma care îmbracă materia ei - forța.

Dacă îndepărtăm Forma forței de la Materie (corpul persoanei) și dacă examinăm Forma forței separat, dezbrăcând-o de Materie, am putea examina Forma Abstractă a forței.

Cea de-a patra categorie, esența unei persoane, este complet de neatins. Pur și simplu nu avem simțuri care să “studieze” Esența și să o prefigureze într-o manieră perceptibilă. În consecință, Esența nu este ceva pe care nu o știm în acest moment; nu o vom ști niciodată.

Confuzii capcană

De ce ar trebui să ne concentrăm doar asupra celor două categorii? Problema este că, atunci când lucrăm cu spiritualitatea, nu știm când suntem confuzi. De aceea, am putea să continuăm într-o direcție greșită și să ne abatem de la adevăr.

În lumea materială, dacă știu ce vreau, pot să-mi dau seama dacă pot avea, sau nu, sau, măcar, dacă sunt pe drumul corect

pentru a-l obține. Din nefericire, nu este și cazul spiritualității. În acest spațiu, când greșesc, nu numai că mi se refuză ceea ce doresc, dar îmi pierd chiar și nivelul spiritual actual. Lumina se va estompa și nu voi mai putea să mă redirecționez corect fără ajutorul unui ghid. De aceea este atât de important să înțelegem cele trei granițe și să le urmăm.

O REALITATE INEXISTENTĂ

Acum, că am înțeles ce putem studia și ce nu, haideți să vedem ce studiem, de fapt, și ce putem percepe cu simțurile noastre. Baal HaSulam, care a cercetat toată realitatea și apoi a scris despre descoperirile sale, a spus că noi nu putem ști și nu știm ce există în afara noastră. Spre exemplu, nu avem idee despre ce este în exteriorul urechilor noastre, ce face ca timpanul să reacționeze. Tot ceea ce știm este că urechile noastre reacționează la un stimul din afară.

Chiar și numele pe care le atribuim unor fenomene nu au nici o legătură cu fenomenele în sine, ci cu reacțiile noastre la ele. În fiecare moment, multe evenimente au loc chiar lângă noi, dar noi nu suntem conștienți de ele. Acestea trec neobservate de simțurile noastre, pentru că noi ne referim doar la fenomenele pe care simțurile noastre le pot percepe. De aceea, nu putem percepe Esența a nimic din ce este în afara noastră: noi studiem doar reacțiile noastre la evenimente și obiecte, nu la evenimentele și obiectele în sine.

Această regulă a percepției nu se aplică doar la lumile spirituale; este legea întregii Naturi. Vorbind despre realitate în acești termeni, imediat realizăm că, de fapt, ceea ce vedem, nu există, cu adevărat. Această înțelegere este de extremă importanță dacă vrem să atingem progresul spiritual.

Pentru a fi în relație corectă cu realitatea, nu trebuie să gândim că ceea ce percepem este imaginea “reală”. Cu alte cuvinte, faptul că vedem un măr roșu ca fiind roșu, nu înseamnă că, de fapt, este roșu, numai că eu îl percep ca fiind roșu.

De fapt, dacă întrebi fizicienii, îți vor spune că singura afirmație adevărată pe care poți să o faci despre un măr roșu este că *NU* e roșu. Dacă vă amintiți cum funcționează *MASACH* (Ecranul), veți ști că primește ceea ce poate primi pentru a dăruia Creatorului și respinge restul.

În mod similar, culoarea unui obiect este determinată de valurile de lumină pe care obiectul luminat nu le poate absorbi. Noi nu vedem culoarea obiectului în sine, ci doar lumina pe care obiectul o respinge. Culoarea reală a obiectului este lumina pe care o absoarbe; dar, pentru că absoarbe această lumină, nu mai poate ajunge la ochii noștri, de aceea noi nu o putem vedea. Astfel, culoarea reală a mărului roșu este orice altceva dar nu roșu.

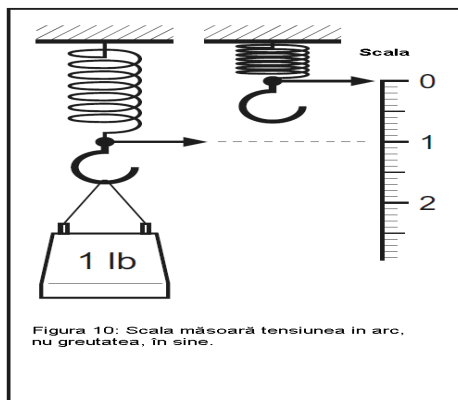
Iată cum Baal HaSulam, în “Prefața Cărții Zohar”, descrie lipsa percepției noastre asupra Esenței: “Este cunoscut că, ceea ce nu putem atinge, nu ne putem imagina; și ceea ce nu putem înțelege, nu ne putem închipui, de asemenea... Se deduce că gândul nu percepe Esența în nici un fel.”

Cu alte cuvinte, pentru că nu ne putem imagina Esența, nici o Esență nu o putem percepe. Dar conceptul care, pentru cei mai mulți studenți cabaliști, care studiază pentru prima dată Prefața lui Baal HaSulam, întrece orice închipuire, este acela care arată cât de puțin știm despre noi înșine. Iată ce a scris în legătură cu acest lucru: “Mai mult de atât, noi nu ne cunoaștem nici măcar propria noastră Esență. Eu simt și știu că ocup un anumit loc în spațiu în lume, că sunt o materie solidă, caldă și că gândesc și alte asemenea manifestări ale acțiunilor Esenței mele. Cu toate acestea, dacă mă întrebi care este Esența mea... nu voi ști ce să-ți răspund.”

MECANISMELE DE MASURĂ

Haideți să examinăm problemele noastre de percepție dintr-o perspectivă mecanică. Simțurile noastre sunt instrumente care măsoară tot ceea ce percepem. Când auzim un sunet, determinăm dacă este puternic sau slab; când vedem un obiect, putem spune (de obicei) ce culoare este; când atingem ceva, știm imediat dacă este rece sau cald, uscat sau umed.

Toate instrumentele de măsură funcționează în mod similar. Gândiți-vă la o balanță cu o greutate de un pound pe ea. Mecanismul tradițional de cântărire este alcătuit dintr-un arc care se întinde în funcție de greutate și de o riglă care măsoară tensiunea arcului. Când arcul nu se mai întinde și rămâne într-un anumit punct, cifrele de pe riglă indică greutatea. De fapt, noi nu măsurăm greutatea, ci balanța dintre arc și greutate.

De aceea, Baal HaSulam spune că noi nu putem percepe Forma Abstractă, obiectul în sine, pentru că noi nu avem absolut nici o conexiune cu el. Dacă putem plasa obiectul pe un arc și să măsurăm cât se întinde arcul, vom avea un rezultat. Dar, dacă nu putem măsura ce se întâmplă în afară, dacă nu avem percepția

exteriorului obiectului, ne putem gândi că nu există deloc obiectul. Mai mult de atât, dacă folosim un arc defect pentru a măsura un obiect extern, vom avea un rezultat greșit. Asta se întâmplă și când îmbătrânim și simțurile noastre se deteriorează.

În termeni spirituali, lumea exterioară ne prezintă Forme Abstracte, cum ar fi greutatea. Folosind arcul și busola – dorința de a primi și intenția de a dăruia – măsurăm cât putem primi din forma Abstractă. Dacă am putea construi un aparat de măsură care l-ar putea “măsura” pe Creator, l-am putea simți așa cum simțim lumea aceasta.

De fapt, există un asemenea aparat – este cunoscut ca “al șaselea simț”.

AL ȘASELEA SIMȚ

Haideți să începem această secțiune cu o mică fantezie: ești într-un spațiu întunecat, într-un vid complet. Nu poți vedea nimic; nu poți auzi nimic, nu sunt mirosuri, nu există arome, nu poți atinge nimic în jurul tău. Acum, imaginează-ți că te găsești în starea aceasta de atât de mult timp încât ai uitat că vreodată ai avut simțuri prin care ai putut simți asemenea lucruri. Eventual, chiar ai uitat că asemenea senzații pot exista.

Dintr-o dată, apare o aromă slabă. Crește, te învăluie, dar nu o poți localiza. Apoi apar mai multe miresme, unele mai puternice, unele mai slabe, unele dulci, altele amare. Folosindu-le, îți poți găsi acum drumul în lume. Arome diferite vin din locuri diferite și-ți poți găsi drumul, urmărindu-le.

Apoi, fără vreo atenționare, apar sunete care te înconjoară; unele sub forma de muzică, altele ca și cuvinte, unele sunt simple zgomote. Sunetele asigură o orientare suplimentară în acel spațiu. Acum poți măsura distanțe, direcții; poți ghici sursa mirosurilor și a sunetelor pe care le primești. Acesta nu mai este doar un spațiu în care te afli; este o lume întreagă de sunete și miresme.

După un timp, apare o nouă revelație atunci când ceva te atinge. Puțin după aceea, descoperi mai multe lucruri pe care le poți atinge. Unele sunt reci, altele calde, unele sunt uscate, altele sunt umede. Unele sunt dure, altele sunt moi; pentru unele nu te poți decide ce sunt. Descoperi că, dacă pui unele obiecte în gură, ele au gusturi distincte.

Până acum trăiești într-o lume plină de sunete, mirosuri, senzații și arome. Poți atinge obiectele din lumea ta și poți studia mediul tău înconjurător.

Așa arată lumea celor orbi din naștere. Dacă ai fi în locul lor crezi că ai avea nevoie de simțul văzului? Ai ști vreodată că nu ai acest simț? Niciodată, dacă cineva nu ți-ar spune despre el, sau dacă nu l-ai avut vreodată.

Același lucru este valabil și pentru cel de-al șaselea simț. Fără cărțile de Cabala, nu am fi știut niciodată că am avut, cândva, acest simț. Chiar dacă nu ne amintim acest simț, cu toții l-am avut înaintea spargerii lui *Adam ha Rishon*, din care suntem toți părți.

Cel de-al șaselea simț acționează aproape la fel ca celelalte cinci simțuri. Singura diferență este că, cel de-al șaselea simț nu-ți este dat de la natură; noi trebuie să-l cultivăm și să-l dezvoltăm. De fapt, numele “al șaselea simț” este un pic greșit, pentru că noi, de fapt, nu dezvoltăm un alt simț; noi dezvoltăm o intenție, o nouă apropiere de percepția realității.

În timp ce ne dezvoltăm această intenție, studiem Formele Creatorului, Formele de Dăruire, opuse egoismului nostru. De aceea, al șaselea simț nu ne este dat de Natură; este opus nouă.

Construind intenția asupra oricărei dorințe pe care o simțim este ceea ce ne face conștienți de cine suntem, de cine este Creatorul și dacă vrem, sau nu, să fim ca El. Doar dacă avem două opțiuni în fața noastră putem face o alegere adevărată. De aceea, Creatorul nu ne forțează să fim altruști ca El, dar ne arată cine suntem, cine este El și ne lasă pe noi să facem libera noastră

alegere. Odată ce am făcut alegerea, devenim oamenii care vrem să fim: asemeni Creatorului sau nu.

De ce atunci, numim intenția de a dăruia “al șaselea simț”? Răspunsul este simplu: având aceeași intenție ca și Creatorul, devenim asemeni Lui. Aceasta înseamnă că, nu avem numai aceeași intenție, dar, pentru că am dezvoltat echivalența de formă cu El, vedem și percepem lucruri pe care nu le-am putea percepe altfel. De fapt, începem să vedem prin ochii Lui!

CREAZĂ REALITATEA TA PERFECTĂ

În capitolul al treilea, am explicat construirea Kli-ului în legătură cu Lumina Creatorului. De fapt, dintre cele două, Kli-ul este mai important pentru noi decât Lumina, deși obținerea acesteia este ținta noastră.

Haideți să clarificăm asta printr-un exemplu. În filmul “What the bleep do we know!?” (Ce naiba știm noi!?) Dr. Candace Pert explică faptul că, dacă o anumită Formă nu există anticipat în interiorul meu, nu voi fi capabil să o văd din afară. Ca exemplu, folosește o poveste despre cum au descoperit indienii, pentru prima oară, vapoarele lui Columb. Ea spune că, se pare, atunci când au sosit vapoarele, indienii nu le-au putut vedea, deși ei se uitau direct spre ele.

Dr. Pert explică faptul că indienii nu puteau să vadă navele pentru că ei nu aveau un model al unor astfel de vapoare în mintea lor, înainte să le întâlnească. Doar șamanul, care era curios datorită

valurilor ciudate care păreau a veni de niciunde, a descoperit vapoarele, după ce a încercat să-și imagineze ce ar putea provoca valurile. Imaginația sa a creat numeroase forme în minte și, atunci când forma din mintea sa s-a asemănat cu cea a vapoarelor, atunci le-a descoperit. În acel moment, i-a anunțat pe cei din trib ce a văzut și, atunci, au putut și ei să vadă vapoarele.

Cabalistic vorbind, era nevoie de un Kli interior pentru a detecta un obiect exterior. De fapt, Kelim - vase (pluralul pentru Kli) nu numai că detectează realitatea exterioară, ci o și creează! Astfel, flota lui Columb a existat numai în mintea lor, în Kelimurile interne ale indienilor, care au văzut-o și au raportat-o.

Nu există asemenea lucru precum “lumea exterioară”. Există dorințe, Kelim, care creează lumea exterioară în concordanță cu formele sale. În afara noastră este doar Forma Abstractă, intangibilul, Creatorul imperceptibil. Modelăm lumea noastră, modelând propriile noastre instrumente de percepție, propriile noastre Kelim.

 DACĂ UN COPAC CADE ÎNTR-O PĂDURE ȘI NU ESTE NIMENI PRIN PREAJMĂ SĂ AUDĂ, FACE, TOTUȘI, ZGOMOT?

Acest faimos koan Zen (un anume fel de ghicitoare Zen) poate fi, de asemeni, parafrasat în termeni Cabalistici: dacă nu există Kli care să detecteze zgomotul copacului, cum putem ști că a produs vreun sunet? În mod similar, putem transforma descoperirea lui

Columb într-un koan Zen și întreba, “Înainte să descopere Columb America, aceasta exista?”.

De aceea, nu ne va fi de nici un folos să-l rugăm pe Creator să schimbe lumea noastră înconjurătoare într-una mai bună. Lumea nu este nici bună, nici rea; este o reflecție a stării propriilor noastre Kelim. Atunci când ne corectăm Kelim-urile și le facem minunate, lumea va fi, de asemenea, minunată. Tikkun (corecția) este interioară, la fel și Creatorul. El este sinele nostru corectat.

În mod similar, pentru o bufniță, noaptea într-o pădure întunecată este momentul de vizibilitate maximă. Pentru noi, este momentul de călire a orbirii. Realitatea noastră este o proiecție a Kli-ului nostru interior și ceea ce numim “lumea reală” este doar o reflecție a corecției sau corupției noastre interioare. Noi, de fapt, trăim într-o lume imaginară.

Dacă ne este dat să avansăm deasupra acestei lumi imaginare în lumea reală, la percepția adevărată, trebuie să ne adaptăm la Kli-ul adevărat. La sfârșitul zilei, orice am percepe va fi în concordanță cu cosmetizarea noastră interioară, în concordanță cu modul în care am construit aceste modele în interiorul nostru. Nu este nimic de descoperit în afara noastră, nimic de a fi revelat, cu excepția Luminii Superioare abstracte care operează asupra noastră și dezvăluie imagini noi înăuntrul nostru, depinzând de acordul nostru de a o accepta.

Acum, tot ce rămâne de făcut este să învățăm unde putem găsi Kelim-urile corectate. Există ele în interiorul nostru sau

trebuie să le construim? Și, dacă trebuie să le construim, cum vom face acest lucru? Acesta va fi subiectul secțiunilor următoare.

GÂNDUL CREAȚIEI

Kelim sunt lespezile de construcție ale sufletului. Dorințele sunt materialele de construcție, cărămizile și lemnul; intențiile sunt uneltele noastre, șurubelnițele, burghiile și ciocanele.

Dar, așa cum se procedează când se construiește o casă, trebuie să citim planul de execuție înainte de a începe lucrul. Din nefericire, Creatorul, sau Arhitectul planului, se împotrivește să ni-l dea. În schimb, El dorește ca noi să studiem și să executăm independent Planul Maestrului, așa cum ne dictează sufletul. Numai în acest fel vom putea, într-adevăr, cândva, să-i înțelegem Gândul și să devenim ca El.

Pentru a învăța cine este El, trebuie să urmărim atent ceea ce face și să-L înțelegem prin prisma acțiunilor Sale. Fraza cabalistă este foarte succintă: “Prin acțiunile Tale, Te cunoaștem”.

Dorințele noastre, materialele brute ale sufletului, deja există. El ni le-a dat și noi trebuie să învățăm cum să le folosim corect și să plasăm asupra lor intențiile corecte. Atunci, sufletele noastre vor fi corectate.

Așa cum am spus mai înainte, intențiile corecte sunt intențiile altruiste. Cu alte cuvinte, trebuie să vrem ca dorințele noastre să fie folosite în beneficiul altora, nu al nostru personal. Făcând astfel, noi, de fapt, vom beneficia personal, din moment ce toți suntem

părți ale sufletului lui *Adam ha Rishon*. Fie că ne place sau nu, a-i răni pe alții se întoarce împotriva noastră așa cum se întoarce un boomerang, cu aceeași forță, la cel ce îl aruncă .

Să recapitulăm un moment. Un Kli corectat este o dorință folosită cu intenții altruiste. Dimpotrivă, un Kli deformat este o dorință folosită cu intenții egoiste. Folosind un Kli altruist, folosim o dorință în același fel în care o face Creatorul, astfel devenind egali cu El, cel puțin în ceea ce privește acea dorință specifică. În acest fel, studiem Gândul Său.

Singura noastră problemă este să schimbăm intențiile pe care le folosim în dorințele noastre. Dar, pentru a se întâmpla acest lucru, trebuie să vedem cel puțin un alt mod pentru folosirea lor. Ne trebuie un exemplu despre cum arată, sau se simt, alte intenții pentru a decide dacă le vrem sau nu. Când nu vedem nici o altă cale de a ne folosi propriile dorințe, suntem captivi în cele pe care le avem deja. În acest stadiu, cum putem găsi alte intenții? Este aceasta o capcană, sau am omis noi ceva? În următoarea secțiune vom găsi un răspuns.

ÎNAPOI ÎN VIITOR

Cabaliștii explică faptul că, gândind, ometem ceva ce este, într-adevăr, o capcană dar nu și un punct mort. Dacă urmăm calea Reshimot-urilor noastre, un exemplu al altei intenții va veni de la sine. Deci, haideți să examinăm conceptul de Reshimot și să vedem cum ne poate ajuta să ieșim din capcană.

Reshimot, așa cum am arătat în capitolul patru, sunt amintiri, memorii ale stărilor din trecut. Fiecare Reshimot pe care un suflet îl experimentează de-a lungul căii sale spirituale, este colectat într-o “bancă de date” specială.

Când dorim să urcăm pe scara spirituală, aceste Reshimot includ drumul nostru. Ele revin la suprafață pe rând și noi le retrăim. Cu cât mai repede re-experimentăm fiecare Reshimo, cu atât mai repede le epuizăm și ne mutăm la următoarea amintire.

Următoarea Reshimo este starea care a creat stadiul nostru prezent conform conexiunii în cascadă de la cele patru faze de bază, prin lumile ABYA în jos, spre lumea noastră. Pentru că acum urcăm înapoi pe scară, următorul Reshimo este progenitura stării prezente și de aceea este mai înaltă decât starea prezentă.

 Trebuie întotdeauna să ne amintim că rădăcinile noastre spirituale sunt deasupra, nu dedesubt. A ne întoarce la rădăcini înseamnă a ne cățăra, nu a săpa. De aceea, un urcuș este reîntoarcerea la rădăcini și, de aceea Reshimot care apare în timpul urcușului este, întotdeauna, o stare spirituală mai înaltă. Motivul pentru care nu le cunoaștem ca fiind superioare este corespunzător depravării noastre, și nu gradului actual al Reshimot-ului pe care îl experimentăm.

DOUĂ ABORDĂRI, DOUĂ CĂI

Noi nu putem schimba ordinea Reshimot. Acest lucru a fost deja determinat în drumul nostru în jos. Dar putem și ar trebui să determinăm ce vom face cu fiecare dintre ele. Dacă rămânem pasivi și așteptăm, pur și simplu, ca un Reshimot să se schimbe, va dura mai mult timp până le vom experimenta în întregime și până să se întâmple acest lucru, ele ne pot produce mare durere. De aceea, abordarea pasivă se numește “calea durerii”.

Pe de altă parte, putem avea o abordare activă, încercând să asociem fiecare Reshimo cu “o altă zi la școală”, încercând să înțelegem ce încearcă Creatorul să ne învețe. Dacă ne amintim, în mod simplu, că această lume este terenul nostru de antrenament, vom grăbi extraordinar de mult trecerea Reshimot. Această abordare activă este numită “calea Luminii”, pentru că eforturile noastre ne conectează cu Creatorul, cu Lumina, în loc de starea noastră prezentă, așa cum este cazul în abordarea pasivă.

De fapt, eforturile noastre nu trebuie neapărat să aibă succes; încercarea este ceea ce contează. Prin creșterea dorinței noastre de a fi precum Creatorul (altruist), ne atașăm de ceva mai înalt, într-o stare mai spirituală.

DORINȚELE SUNT FĂCUTE PENTRU PROGRES

Procesul de avansare spirituală este foarte similar cu modul în care învață copiii; esențialmente este un proces de imitare. Prin imitarea adulților, deși ei nu știu ce fac, creează în interiorul lor dorința de a învăța.

Notă: nu este ceea ce copiii știu că le accelerează creșterea; este simplul fapt că ei vor să știe. Dorința de a ști este suficientă pentru a deștepta în ei următorul Reshimo, unul în care ei deja știu.

Pentru că Reshimo sunt conectate în lanț, când Reshimo prezent este epuizat și pleacă, el trage următorul Reshimo din rând. De aceea, noi nu învățăm, de fapt, nimic nou în lumea aceasta sau în lumea spirituală; noi, simplu, urcăm “înapoi în viitor”.

Dacă vrem să devenim mai dăruitori, asemeni Creatorului, noi ar trebui să ne examinăm în mod constant și să vedem dacă corespundem descrierii pe care o considerăm spirituală (altruistă). În acest fel, dorința noastră de a deveni mai altruști ne va ajuta să dezvoltăm o percepție mai detaliată, de o mai mare acuratețe a noastră, comparativ cu a Creatorului.

Dacă nu vrem să fim egoiști, dorința noastră va deștepta Reshimot care ne va arăta ce înseamnă să fim mai altruști. De câte ori vom decide că nu vrem să folosim o dorință egoistă, Reshimo acelu stadiu este considerat că și-a completat misiunea și se mută, pentru a face loc următorului. Aceasta este singura corecție care ni se cere să o facem.

În cartea Shamati (Am auzit), Baal HaSulam parafrizează acest principiu în următoarele cuvinte:”... când, prin faptul că urăști răul (egoismul), ai câștigat adevărul, acesta (răul) este corectat”. Și, apoi, explică:” ... dacă doi oameni realizează că, fiecare urăște ceea ce prietenul său urăște și iubește ce și pe cine iubește și prietenul său, ei intră într-o legătură perpetuă, ca o bilă care niciodată nu cade. Așadar, deoarece Creatorul iubește să dăruiască, cel mai de jos ar trebui să se adapteze să vrea doar să dăruiască. De asemeni, Creatorului nu-i place să fie un primitor, pentru că El este complet și nu are nevoie de nimic. Astfel, și omul trebuie să urască importanța recepției pentru sine. Decurge din cele mai de sus că oricine trebuie să urască cu amărăciune dorința de a primi, pentru că toată ruina lumii vine numai din dorința de a primi. Urând-o, omul o corectează”.

Astfel, simplu, doar dorind, deșteptăm Reshimot al unei dorințe mai altruiste, care deja există în noi, din vremea când eram conectați în sufletul lui Adam ha Rishon. Acest Reshimot ne corectează și ne face mai asemănători Creatorului. Așadar, dorința (Kli-ul) este și motorul schimbării și metoda corectării. Nu trebuie să ne suprimăm dorințele. Simplu, trebuie să învățăm cum să lucrăm cu ele într-un mod productiv pentru noi și pentru alții.

PARTEA A PATRA

CRIZA ȘI CORECȚIA

Până să vorbim despre cum ne pot ajuta în viața de zi cu zi conceptele cabaliste, haideți să vedem ce am învățat până acum. Poate veți fi surprinși, dar deja știți câte ceva despre Cabala. Știți că Înțelepciunea Cabala a început acum 5000 de ani în Mesopotamia (Irak-ul de azi), atunci când oamenii au început să caute scopul vieții lor. Acei oameni, conduși de Avraam Patriarhul, au descoperit că motivul pentru care ne-am născut este de a primi ultima plăcere, de a deveni asemeni Creatorului. Când au descoperit aceasta, au construit grupuri de studiu și au început să se răspândească în lume.

Acei primi cabaliști ne-au spus că noi suntem făcuți din dorința de a primi plăcere, pe care au împărțit-o în cinci nivele - inanimat, vegetal, animal, vorbitor și spiritual. Dorința de a primi este foarte importantă pentru că este motorul din spatele oricărei acțiuni a noastre în această lume. Cu alte cuvinte, întotdeauna încercăm să primim plăcere și, pe măsură ce avem mai multă, cu atât ne dorim și mai multă plăcere. Drept urmare, ne dezvoltăm și ne schimbăm mereu.

Apoi, am învățat că, Creația a fost formată printr-un proces cu patru faze, unde Rădăcina (0) este sinonimă cu Lumina și Creatorul a creat dorința de a primi (1); apoi, dorința de a primi a vrut să dăruiască (2), apoi s-a decis să primească pentru a dărui (3) și, în final, a vrut să mai primească încă o dată (4). Dar, de această

dată a vrut să primească cunoașterea despre cum să fi precum Creatorul, Dăruitorul.

După cele patru faze și Rădăcina lor, dorința de a primi a fost împărțită în cinci lumi – *Adam Kadmon, Atzilut, Beria, Yetzira* și *Assiya* – și un suflet, numit *Adam ha Rishon*. *Adam ha Rishon* s-a spart și s-a materializat în lumea noastră. Cu alte cuvinte, toți suntem, de fapt, un singur suflet, ale cărui părți sunt conectate și dependente una de cealaltă așa cum sunt celulele în organism.

Dar, atunci când dorința de a primi crește, devenim mai ego-centrice și nu mai simțim că am fost unul singur. Astăzi, nu ne simțim decât pe noi înșine și chiar dacă relaționăm cu alții este doar pentru a primi plăcere prin ei.

Acest stadiu egoist se numește “sufletul spart al lui *Adam ha Rishon*” și este datorită noastră, ca parte a acestui suflet, să-l corectăm. De fapt, nu trebuie să-l corectăm, dar trebuie să fim conștienți că suntem “spărți” și vrem să ne corectăm. Când realizăm aceasta, începem să căutăm un drum pentru a scăpa din capcana acestei legi, capcana egoismului.

Căutând eliberarea de ego, ajungem la apariția “punctului din inimă”, dorința pentru spiritualitate. “Punctul din inimă” este ca oricare dorință; crește și descrește datorită influenței mediului. Dacă dorim să creștem dorința pentru spiritualitate, trebuie să ne construim un mediu care promovează acest lucru. În această secțiune vom discuta despre ce trebuie făcut pentru a avea un mediu care să fie un suport spiritual în plan personal, social și internațional.

6

O NOUĂ METODĂ PENTRU O NOUĂ DORINȚĂ

ÎNTUNERICUL DINAINTEA ZORILOR

Cea mai întunecată parte a nopții este chiar înaintea zorilor. În mod similar, autorii Cărții Zohar au spus, acum 2000 de ani, că timpul cel mai întunecat al omenirii va fi chiar înaintea trezirii spirituale. Timp de secole, începând cu Ari, care a trăit în secolul al 16-lea, cabaliștii au scris că timpul la care face referire Cartea Zohar este sfârșitul secolului 20. Ei l-au numit “ultima generație”.

Ei nu insinuau că vom dispărea toți în evenimente spectaculare, apocaliptice. În Cabala, o generație reprezintă un stadiu spiritual. Ultima generație este ultimul și cel mai înalt stadiu care poate fi atins. Și cabaliștii au spus că timpul în care trăim - începutul secolului 21 - este timpul când am putea vedea ascensiunea spirituală a acestei generații, ultimul stadiu al evoluției noastre.

Dar, tot cabaliștii au mai spus că, pentru a se produce această schimbare, trebuie să ne schimbăm modul de dezvoltare. Ei au spus că astăzi este necesară o evoluție conștientă, voluntară, născută din libera noastră alegere de a evolua.

La fel ca orice început, sau ca momentul nașterii, apariția ultimei generații, generația liberei alegeri, nu este un proces ușor. Până de curând am evoluat la nivelul dorințelor noastre cele mai de jos – încă prin vorbire – lăsând la o parte nivelul spiritual. Dar acum, Reshimot spiritual iese la suprafață în milioane de oameni, cerându-ne să îl realizăm.

Atunci când aceste Reshimot apar pentru prima oară în noi, încă nu avem metoda cea mai potrivită pentru a putea lucra cu ele. Ele sunt ca o nouă tehnologie pe care trebuie să învățăm cum să o folosim. Astfel, în timp ce încă învățăm, încercăm să înțelegem acest nou Reshimot prin modul nostru vechi de gândire, pentru că aceste căi ne-au ajutat să realizăm cel mai de jos nivel al Reshimot-ului nostru. Dar aceste căi nu sunt adecvate pentru a manipula noul Reshimot, de aceea eșuează în a-și face treaba și ne lasă “goi” și frustrați.

Când Reshimot-ul spiritual se exteriorizează într-o persoană, fără a avea o metodă care s-o satisfacă, apare frustrarea, apoi depresia, până când persoana învață cum să relaționeze cu aceste noi dorințe. Aceasta se întâmplă, de obicei, aplicând înțelepciunea Cabalei, care a apărut, în primul rând și intenționat pentru a face față Reshimot-ului spiritual, așa cum am descris în Capitolul Unu.

Dacă, oricum, cineva nu poate găsi soluția, acel cineva se poate afunda în alcoolism, în vicii de toate felurile și alte metode de suprimare a noilor dorințe, încercând să evite instalarea unei dureri incurabile.

La nivel personal, asemenea stadiu este foarte stresant, dar nu este o problemă într-atât de serioasă încât să destabilizeze structura socială. Cu toate acestea, când Reshimo spiritual apare în milioane de oameni în aproximativ același timp și, în mod particular, când aceasta se întâmplă în mai multe țări simultan, există o criză globală în mâinile tale. Și o criză globală necesită o soluție globală.

Astăzi, nu este un secret că omenirea se află într-o criză globală. Depresia cunoaște un avânt fără precedent în Statele Unite, dar tabloul nu este mai luminos nici în alte țări dezvoltate. În 2001, Organizația Mondială a Sănătății a raportat că “depresia este cauza principală a invalidității în Statele Unite și în întreaga lume”.

O altă problemă majoră a societății moderne este frecvența alarmantă a abuzului de droguri. Drogurile au fost întotdeauna folosite, dar, în trecut, ele erau folosite, în primul rând, în medicină și pentru ritualuri, în timp ce astăzi sunt folosite de la o vârstă tânără, în principal pentru a alina “golul” emoțional pe care îl simt atât de mulți tineri. Și, pentru că depresia ia avânt, la fel se întâmplă și cu consumul de droguri și cu crimele ce au loc din cauza abuzului de droguri.

O altă față a crizei este poziția unității familiei. Instituția familiei era folosită ca imagine a stabilității, a ardorii și a adăpostului, dar acest lucru nu mai este valabil. Conform Centrului Național pentru Statistici în Sănătate, la fiecare două cupluri care se căsătoresc, unul divorțează și acest coeficient este similar în toate țările vestice.

Mai mult, cuplurile nu mai trebuie să treacă printr-o criză majoră sau conflict de personalitate pentru a decide să divorțeze. Astăzi, chiar cupluri de 50, 60 de ani se separă, odată ce copiii lor părăsesc casa. Deoarece veniturile sunt sigure, nu le este teamă să înceapă o nouă viață, la vârsta la care, numai cu câțiva ani înainte, era inacceptabil să faci asemenea pas.

Avem chiar o expresie care ne orientează asupra acestui aspect dureros al crizei noastre sociale: ”sindromul cuibului gol”. Astăzi, în fond, oamenii divorțează pentru că, în momentul în care copiii lor părăsesc casa, nu mai există nimic care să-i țină împreună, din moment ce nu mai există dragoste între ei.

De aceea, nu a fost nimic surprinzător să citesc aceste cuvinte în ediția din 15 octombrie 2006 a ziarului The New York Times: ”Cuplurile căsătorite, al căror număr a scăzut în ultimele decenii, raportându-ne la familiile americane, au devenit în final o minoritate, conform analizei unui nou recensământ”.

În sfârșit, nu instabilitatea financiară ne separă, ci simplul fapt că oamenii nu se mai iubesc unii pe alții, ci doar pe ei înșiși. Dar, dacă ne reamintim că am fost, în mod deliberat, creați egoiști de către o forță care vrea să dăruiască, am putea avea o șansă de a

învinge; cel puțin vom ști că nu vom găsi soluția în noi înșine, ci în El.

Criza este unică, nu numai în universalitatea ei, ci și în caracterul său multilateral. Aceasta o face mult mai cuprinzătoare și mai dificil de a o manevra. Criza are loc în orice domeniu ocupațional al oamenilor – personal, social, internațional, în știință, medicină și în mediu. De exemplu, până acum câțiva ani, “vremea” era un adăpost sigur unde nimeni nu trebuia să contribuie cu nimic. Astăzi, însă, ni se cere să avem cunoștințe asupra atmosferei. Subiectele fierbinți din zilele noastre sunt schimbările de climă, încălzirea globală, creșterea nivelului mărilor și începutul unui nou sezon al uraganelor.

“Marele Dezgheț” este ceea ce Geoffrey Lean de la The Independent (Independentul) denuțește, în mod ironic, starea planetei, într-un articol, publicat pe internet în 20 noiembrie 2005. Iată titlul articolului lui Lean: “Marele Dezgheț: va urma un dezastru global dacă se va topi calota de gheață a Groenlandei.” Și subtitlu, ”Acum, oamenii de știință spun că dispare mult mai repede decât se așteptau”.

Și vremea nu este singurul dezastru care stă ascuns la orizont. În 22 iunie 2006, revista “Natura” a publicat un studiu al Universității din California care enunța că Falia San Andreas este depășită ca termen pentru “Cel Mare”. Conform lui Yuri Fialko de la Institutul Oceanografic al Universității California “falierea este un hazard seismic semnificativ și a fost aranjată pentru alt cutremur mare”.

Și, bineînțeles, dacă supraviețuim furtunilor, cutremurelor și creșterii nivelului mărilor, întotdeauna există un Bin Laden în zonă, care să ne reamintească faptul că viețile noastre pot fi semnificativ scurtate față de cât era planificat.

În final, sunt probleme legate de sănătate, care ne solicită atenția: SIDA, gripa aviară, boala vacii nebune și, desigur, problemele vechi care sunt pe recepție: cancer, bolile cardiovasculare și diabetul. Sunt mult mai multe cele pe care le putem menționa, dar, probabil, până acum, am înțeles despre ce este vorba. De câțva timp, deși unele dintre aceste probleme de sănătate nu sunt noi, sunt menționate aici, deoarece se răspândesc pe tot globul.

În concluzie: un vechi proverb chinezesc spune, ”Când vrei să blestemi pe cineva, spune-i: fie să trăiești în vremuri interesante”. Vremurile noastre sunt, într-adevăr, interesante; dar, haideți să nu considerăm asta un blestem. Este așa cum a promis Cartea Zohar – întunericul dinaintea zorilor. Acum, haideți să vorbim despre soluție.

O LUME NOUĂ, CURAJOASĂ ÎN PATRU TREPTE

Sunt necesari numai patru pași pentru a schimba lumea:

1. Recunoașterea existenței crizei;
2. Expunerea cauzelor ei;
3. Determinarea celei mai bune soluții;
4. Conceperea unui plan pentru rezolvarea crizei.

Să le examinăm pe rând.

1. RECUNOAȘTEREA EXISTENȚEI CRIZEI

Astăzi, mai mult de 130 de țări participă la Comisia inter-guvernamentală pentru Schimbări Climatice (IPCC) și rapoartele indică, în mod clar, că există schimbări în rău ale climei. Cu toate acestea, în ciuda acumulării evidențelor din toate domeniile științei și societății, mai multe guverne și corporații internaționale încă nu iau în serios gravitatea situației. În loc să abordeze primele acest subiect, conflictele de interese îi împiedică să coopereze pentru a trata criza în mod eficient.

În plus, mulți oameni se împotrivesc ideii că problemele lumii le amenință bunăstarea lor personală. În consecință, ei suprimă nevoia urgentă de a trata această problemă, înainte ca ea să aterizeze în fața ușii lor.

Și cea mai mare problemă este că noi nu avem o memorie prealabilă de a fi trăit asemenea stări precare. De aceea, suntem incapabili să apreciem situația corect. Nu se poate spune că nu s-au mai întâmplat catastrofe, dar timpurile noastre sunt unice, în sensul că, astăzi, catastrofele au loc pe toate fronturile, instantaneu – în toate aspectele vieții umane și în toată lumea.

2. EXPUNEREA CAUZELOR CRIZEI

O criză are loc când există o coliziune între două elemente și forțele elementului superior le conduce pe cele ale elementului inferior. Natura umană, sau egoismul, descoperă cât este de opus Naturii, sau altruismului. De aceea, atât de mulți oameni se simt nefericiți, deprimați, nesiguri și frustrați.

Pe scurt, criza nu se întâmplă de fapt în afară, deși pare că are loc în spațiul fizic, ci se întâmplă în noi. Criza este ciocnirea titanică între bine (altruism) și rău (egoism). Trist este că noi trebuie să jucăm rolul băieților răi în spectacolul adevărat al realității. Dar nu pierdeți speranța – ca în toate spectacolele, ne așteaptă un final fericit.

3. DETERMINAREA CELEI MAI BUNE SOLUȚII

Cu cât recunoaștem mai mult cauza fundamentală a crizei, egoismul nostru, cu atât vom înțelege mai mult ce trebuie schimbat în noi și în societatea noastră. Făcând acest lucru, vom fi capabili să restrângem criza și să aducem societatea și ecologia la un rezultat pozitiv, constructiv. Vom vorbi mai mult despre aceste schimbări, în timp ce vom explora conceptul libertății de alegere.

4.CONCEPEREA UNUI PLAN PENTRU REZOLVAREA CRIZEI

Odată ce am completat primele trei stadii ale planului, putem să-l descriem în detalii mai amănunțite. Dar, chiar și cel mai bun plan necesită sprijinul unui conducător, a unor organizații naționale recunoscute, pentru a avea succes. De aceea, planul trebuie să aibă o bază largă de suport internațional, din partea oamenilor de știință, a liber-cugetătorilor, politicienilor și al Națiunilor Unite, cât și al mediei și al organizațiilor sociale. IPCC, pe care l-am menționat în primul alineat al acestei liste, este un bun exemplu în acest sens.

Pentru că noi creștem de la un nivel al dorinței la următorul, de câte ori apare o criză, ea ar trebui tratată ca un nou eveniment. Experiențele noastre din trecut nu ne ajută, pentru că evenimentele trecute s-au petrecut la un nivel inferior al dorințelor noastre. Dacă experiențele noastre din trecut ne-ar fi ajutat, nu am mai fi vorbit astăzi despre o criză.

Astfel, tot ceea ce se întâmplă acum, se întâmplă pentru prima dată la nivelul spiritual al dorinței. Dacă ținem minte asta, putem aplica cunoștințele oamenilor, care sunt conectați la spiritualitate, în același fel în care am aplicat cunoștințele științifice, pentru a face față problemelor de la nivelul fizic al dorinței.

Cabaliștii care au ajuns deja în lumile spirituale, la rădăcina lumii noastre, văd Reshimot (rădăcinile spirituale) care determină această stare. Ei ne pot ghida afară din acest labirint,

uitându-ne la sursa lucrurilor, în lumea spirituală. Acest sprijin ne poate ajuta să rezolvăm criza mai ușor și mai repede, pentru că vom ști de ce se întâmplă aceste lucruri și cum putem să le îmbunătățim.

Gândiți-vă la acestea în următorul fel: dacă ați fi știut că există oameni care ar fi putut prezice rezultatele la loteria de mâine, nu v-ar fi plăcut să îi fi avut lângă voi, atunci când ați pariat?

Nu este magie aici, doar cunoștințe despre regulile jocului în lumea spirituală. În ochii unui cabalist, noi nu suntem în criză, suntem doar puțin dezorientați și, de aceea, continuăm să pariem pe numerele necâștigătoare. Când ne vom găsi direcția, rezolvarea crizei (inexistentă) va fi ușoară și la fel va fi și câștigarea la loterie. Frumusețea cunoștințelor cabaliste este că nu au drepturi de autor; ele aparțin tuturor.

A-ȚI CUNOAȘTE LIMITELE

Doamne, dă-mi putere să schimb ceea ce pot schimba, curaj să accept ceea ce nu pot schimba și înțelepciune să discern între ele.

O veche rugăciune

În proprii noștri ochi, noi suntem unici și acționăm independent ca și indivizi. Aceasta este o trăsătură umană. Gândiți-vă la secolele de luptă prin care a trecut omenirea, numai pentru a obține, în

final, libertatea personală limitată pe care o avem astăzi. Nu suntem singurii care suferim când ne este luată libertatea. Toate creaturile se luptă atunci când sunt capturate; este o trăsătură moștenită, naturală, de a obiecta la orice formă de subjugare. Dar, chiar dacă înțelegem că fiecare creatură merită să fie liberă, nu înțelegem, neapărat, ce înseamnă să fi liber, sau dacă și cum este conectată libertatea cu corectarea egoismului uman.

Dacă, în mod onest, ne întrebăm despre semnificația libertății, după toate probabilitățile, vom descoperi că noțiunile noastre s-au schimbat, chiar în timp ce terminăm să ne întrebăm. Astfel, înainte să putem vorbi despre libertate, trebuie să știm, într-adevăr, ce înseamnă să fi liber.

Pentru a vedea dacă înțelegem conceptul de libertate, trebuie să ne uităm în interiorul nostru, să vedem dacă suntem capabili de măcar un singur gest liber, voluntar. Pentru că dorința noastră de a primi crește în mod constant, suntem întotdeauna impulsionați să găsim recompense mai bune și mai multe pentru a trăi. Dorințele noastre crescătoare nu ne lasă altă opțiune.

Pe de altă parte, dacă dorința de a primi este cauza tuturor acestor probleme, poate există un mod de a le controla. Dacă am putea să facem așa, poate am putea să ne controlăm viețile. Altfel, fără acest control, declinul pare de neoprit. Pe scurt, se pare că suntem prinși într-o cursă de șobolani împotriva propriilor noastre dorințe și, se pare că pierdem.

Cu toate acestea, ne rezolvăm afacerile ca și cum evenimentele depind de deciziile noastre. Chiar așa să fie? Nu ar fi

mai bine să renunțăm la încercarea de a ne schimba viețile și să ne lăsăm purtați de curent?

Pe de o parte, am spus că Natura obiectează la orice fel de subjugare. Pe de altă parte, Natura nu ne arată dacă vreuna dintre acțiunile noastre este liberă și dacă suntem ademeniți de un invizibil Maestru de Marionete să gândim că suntem liberi.

Mai mult de atât, dacă Natura are un plan pentru noi, pot fi aceste întrebări și nesiguranțe parte din schemă? Poate exista un motiv ulterior pentru care ne simțim pierduți și confuzi? Poate că, această confuzie și deziluziile sunt modul prin care Maestrul Păpușar ne spune “hei, mai uitați-vă o dată încotro vă îndreptați, pentru că, dacă mă căutați pe Mine, vă uitați într-o direcție greșită”.

Puțini vor nega că suntem, într-adevăr, dezorientați. Dar, pentru a ne determina direcția, trebuie să știm unde să începem să ne uităm. Aceasta ne poate salva ani de eforturi inutile. Primul lucru pe care vrem să-l descoperim este unde avem libertatea și alegerea independentă și unde nu. Odată ce am realizat asta, vom ști unde să ne concentrăm atenția și eforturile.

FRÂIELE VIETII

Întreaga Natură se supune unei singure legi: “Legea Plăcerii și a Durerii”. Dacă singura esență în Creație este dorința de a primi plăcere, atunci o singură regulă de comportament este necesară: atracția plăcerii și respingerea durerii.

Oamenii nu fac excepție de la regulă. Urmăm un model preinstalat care ne dictează în întregime fiecare mișcare: vrem să primim cel mai mult, pentru cât mai puțină muncă. Și, dacă este posibil, vrem totul gratis. De aceea, în tot ceea ce facem, chiar dacă nu suntem conștienți, încercăm să alegem plăcerea și să evităm durerea.

Chiar și atunci când ne sacrificăm, de fapt primim mai multă plăcere din “sacrificiu” decât din oricare altă opțiune pe care am putea să o concepem în acel moment. Și, motivul pentru care ne amăgim gândindu-ne că avem cauze altruiste este pentru că, amăgindu-ne, este mai amuzant decât dacă am recunoaște adevărul. Așa cum a spus odată scriitoarea Agnes Repplier “Sunt puține nudități atât de inacceptabile ca adevărul gol”.

Mai devreme, am spus că Faza Doi dăruiește, chiar dacă, de fapt, este motivată de aceeași dorință de a primi, ca Faza Unu. Aceasta este rădăcina fiecărei acțiuni ”altruiste” pe care o “așezăm” deasupra fiecăruia.

Vedem cum, tot ceea ce facem, ține cont de “calcularea profitabilității”. De exemplu, calculez prețul unui produs în funcție de beneficiul pe care îl voi avea. Dacă mă gândesc că plăcerea (sau lipsa durerii) de a avea acel articol va fi mai mare decât prețul pe care trebuie să-l plătesc, îi voi spune “negustorului meu interior” ‘Cumpără! Cumpără! Cumpăra!’, aprinzând lumina verde peste Wall Street-ul meu mental.

Ne putem schimba prioritățile, putem adopta diferite valori ale binelui sau răului și chiar să ne “antrenăm” să devenim

neînfricați. Mai mult, putem face un scop atât de important în ochii noștri, încât, orice dificultate care s-ar ivi în atingerea lui, ar deveni ne semnificativă.

Dacă, spre exemplu, vreau un statut social și o retribuție bună, asociate statutului unui medic faimos, atunci voi depune mai mult efort și trudă, voi “transpira” mai mult în școala medicală și voi avea mai mulți ani de nopți nedormite în timpul internatului meu, sperând că voi fi răsplătit cu faimă și noroc sau (preferabil) cu amândouă.

Uneori, calculul durerii imediate pentru un câștig viitor este atât de natural, încât nici nu ne mai dăm seama ce facem. De exemplu, dacă mă îmbolnăvesc îngrozitor de rău și descopăr că numai o anumită operație poate să-mi salveze viața, voi face fericit acea operație. Deși, operația în sine, poate fi foarte neplăcută și poate avea propriile ei riscuri, poate fi mai puțin amenințătoare decât boala mea. Pot chiar plăti sume considerabile ca să mă pot supune acestui chin.

SCHIMBAREA SOCIETĂȚII PENTRU A MĂ SCHIMBA PE MINE

Natura ne-a dat trei provocări: ne-a “condamnat” să căutăm constant eliberarea de suferință; să căutăm încontinuu plăcerea; și ne-a refuzat abilitatea să determinăm ce fel de plăcere dorim, cu adevărat. Cu alte cuvinte, nu putem controla ce vrem. Suntem

subiectul unei varietăți de dorințe care “pocnesc” în noi, fără a ni se cere părerea în această chestiune.

Cu toate acestea, Natura nu numai că ne-a creat aceste dorințe, dar ne-a înzestrat și cu un mod de a le controla. Dacă ne reamintim că suntem toți părți ale unui singur suflet, al lui Adam ha Rishon, va fi ușor să înțelegem că modul de a ne controla propriile dorințe se face prin influențarea întregului suflet, ceea ce înseamnă umanitatea, sau cel puțin o parte a ei.

Să privim astfel: dacă o singură celulă vrea să meargă la stânga, dar restul corpului vrea să meargă la dreapta, celula singulară va trebui să meargă la dreapta. Asta este, dacă nu este convins întregul organism sau o mare majoritate a celulelor, sau “guvernul corpului” că ar fi fost mai bine să meargă la stânga.

Astfel încât, chiar dacă noi nu ne putem controla dorințele, societatea poate și chiar le controlează. Și, pentru că noi putem controla alegerea unei societăți, putem alege societatea care să ne influențeze să gândim cel mai bine. Simplist, putem folosi influențele sociale pentru a controla propriile dorințe. Și, prin controlul propriilor noastre dorințe, ne vom controla gândurile și, în final, acțiunile.

Acum aproape două mii de ani, Cartea Zohar descria importanța societății. Începând cu secolul 20, a devenit evident că depindem unii de alții pentru supraviețuirea fizică. Și acum, cu milioane de oameni care caută spiritualitatea, folosirea efectivă a dependenței noastre de societate a devenit vitală pentru progresul nostru spiritual. Importanța extremă a societății este un mesaj pe

care Baal HaSulam l-a menționat foarte clar în multe dintre lucrările sale.

Baal HaSulam spunea că dorința cea mai mare a oricărei persoane, fie că admite sau nu, este să fie plăcut de ceilalți și să câștige respectul lor. Aceasta nu numai că ne dă un sentiment de încredere, dar ne afirmă cel mai mare bun al nostru – ego-ul. Fără acordul societății, simțim că existența noastră este ignorată și pierdută. Și, pentru că nici un ego nu tolerează refuzul, oamenii, de obicei, merg în extrem pentru a câștiga atenția celorlalți.

Pentru că dorința noastră cea mai mare este de a câștiga aprobarea societății, suntem obligați să ne adaptăm (sau să adoptăm) legile mediului nostru înconjurător. Aceste legi nu numai că ne determină comportamentul, dar ne creionează atitudinea și căile de acces către tot ceea ce facem și gândim. În cea mai mare parte, nu simțim că am abdicat în fața regulilor societății, noi concepem idei noi, care credem că sunt ale noastre. Arareori ne gândim de unde avem aceste idei.

În asemenea situație nu suntem capabili să avem liberă alegere – de la modul nostru de viață, la avantajele, la cum ne petrecem timpul liber, chiar la mâncarea pe care o consumăm și hainele pe care le purtăm. Chiar dacă alegem să ne îmbrăcăm contrar modei, sau corespunzător ei, cu toate acestea suntem (încercăm să fim) indiferenți la *un anumit cod social* pe care am ales să-l ignorăm. Cu alte cuvinte, dacă moda pe care am decis să o ignorăm nu ar fi existat, nu ar fi trebuit să o ignorăm și am fi ales, probabil, un mod diferit de a ne îmbrăca. În fine, unicul mod de a

ne schimba este să schimbăm normele sociale ale mediului nostru.
Următorul capitol ne va arăta cum putem realiza aceasta.

7

CEI PATRU FACTORI AI CONSTRUCȚIEI NOASTRE

Dacă noi nu suntem decât produse ale mediului nostru înconjurător și, dacă nu există libertate reală în ce facem, gândim sau vrem, putem fi responsabili de acțiunile noastre? Și, dacă noi nu suntem responsabili pentru ele, atunci cine este?

Pentru a răspunde acestor întrebări trebuie, în primul rând, să înțelegem cei patru factori din care suntem alcătuiți și cum putem lucra cu ei pentru a dobândi libertatea de alegere. Conform Cabalei, suntem controlați de patru factori:

- 1) Fundația (temelia), de asemenea numită Prima Materie;
- 2) Calitățile Constante ale Materiei;
- 3) Calități care se schimbă datorită Factorilor Externi;
- 4) Schimbări în Mediul Extern.

Haideți să vedem ce înseamnă fiecare dintre ei, pentru noi.

1. FUNDAȚIA, PRIMA MATERIE

Esența noastră invariabilă este denumită “Fundatie”. Pot fi fericit sau trist, gânditor, furios, singur sau cu alții. În orice stare, sau în oricare societate aș fi, sinele meu nu se schimbă niciodată.

Pentru a înțelege acești patru factori, haideți să privim la înmugurirea și moartea plantelor. Gândiți-vă la o tulpină de grâu. Când se descompune, un bob de grâu, își pierde în întregime aspectul. Dar, chiar dacă își pierde complet forma, o nouă tulpina de grâu va crește din acel bob. Asta se întâmplă pentru că planta de grâu rămâne aceeași și esența bobului este întotdeauna cea a grâului.

2. CALITĂȚILE CONSTANTE ALE MATERIEI

Așa cum fundatia este constantă și grâul produce întotdeauna grâu, modul de dezvoltare al bobului de grâu este, de asemenea, invariabil. O singură tulpină poate produce mai multe tulpini într-un ciclu de viață și cantitatea și calitatea noilor muguri se poate schimba. Cu toate acestea, fundatia, în sine, esența formei anterioare a grâului, va rămâne neschimbată. Pur și simplu, nici o altă plantă nu poate crește dintr-un bob de grâu, în afară de grâu și toate plantele vor avea același mod de dezvoltare, din momentul de germinare, până la ofilire.

În mod similar, toți copiii se maturizează trecând prin aceeași secvență de dezvoltare. De aceea, putem estima când un copil începe să-și dezvolte anumite aptitudini și când pot fi introduse noi alimente. Fără aceste caracteristici constante, nu am fi capabili să schițăm graficul de creștere al copiilor, sau orice altceva de aceeași importanță.

3. CALITĂȚI CARE SE SCHIMBĂ DATORITĂ FACTORILOR EXTERNI

Deși sămânța rămâne de același tip, aspectul se poate schimba, ca rezultat al influențelor mediului, cum ar fi lumina soarelui, solul, fertilizatori, umiditate și ploaie. Astfel, în timp ce specia plantei rămâne cea de grâu, “învelișul” ei, calitățile esenței grâului, pot fi modificate datorită elementelor exterioare.

În mod similar, dispoziția noastră se schimbă în compania altor persoane, sau în situații diferite, deși sinele nostru (temelia) rămâne același. Uneori, când influența mediului este prelungită, acesta ne poate schimba nu numai dispoziția, ci și caracterul. Nu mediul este cel care ne dezvoltă noi trăsături; însă, compania anumitor persoane activează unele aspecte ale naturii noastre, mai mult decât pe altele.

4. SCHIMBĂRI ALE MEDIULUI EXTERN

Mediul care influențează sămânța este, la rândul lui, influențat de alți factori externi, cum ar fi clima, calitatea aerului și plantele din vecinătate. De aceea, cultivăm plante în sere și fertilizăm, în mod artificial, solul. Încercăm să creăm cel mai bun mediu pentru dezvoltarea plantelor.

În societatea noastră, noi ne schimbăm în mod constant ambianța. Facem reclamă la produse noi, alegem guverne, frecventăm felurite școli și petrecem timp cu prietenii. De aceea, pentru a avea sub control propria noastră dezvoltare, ar trebui să învățăm să controlăm calitățile persoanelor cu care ne petrecem timpul și, în mod special, pe cele ale persoanelor pentru care nutrim considerație. Acestea sunt persoanele care ne vor influența cel mai mult.

Dacă vrem să ne corectăm – să devenim altruști – trebuie să știm ce fel de schimbări sociale vor accelera corecția și să le urmăm. Cu acest ultim factor – variațiile în mediul extern - ne modelăm ființa, ne schimbăm calitățile fundamentale, în consecință, ne hotărâm destinul. **În acest sens, avem libertate de alegere.**

ALEGEREA MEDIULUI ADECVAT PENTRU CORECȚIE

Deși noi nu putem să hotărâm calitățile noastre fundamentale, putem, totuși să ne influențăm viețile și destinele, alegând mediul nostru social. Cu alte cuvinte, pentru că mediul ne afectează calitățile, putem să ne influențăm viitorul, creând o ambianță care va contribui la atingerea scopurilor noastre.

Odată ce mi-am ales direcția și am construit un mediu care să mă îndrume în acel sens, pot folosi societatea ca pe un amplificator care să-mi accelereze progresul. Dacă, spre exemplu, îmi doresc bani, mă pot înconjura de alți oameni care își doresc, de asemenea bani, vorbim despre ceea ce ne dorim, muncim din greu pentru a-i obține. Aceasta mă va însufleți să muncesc și eu din greu pentru a-i obține și mintea mi se va transforma într-o uzină plină de scheme de produs bani.

Și, iată alt exemplu. Dacă sunt supraponderal și vreau să schimb această stare, cel mai simplu mod de a face asta este să mă înconjor de oameni care gândesc, vorbesc și se încurajează unul pe altul să piardă kilogramele în plus. De fapt, pot face mai mult decât să mă înconjor de oameni care să alcătuiască mediul; pot întări influența aceluși mediu cu cărți, filme și articole din ziare. Orice metodă care mă va sprijini în dorința mea de a pierde kilograme, o voi folosi. Cu toate acestea, va trebui să-mi supraveghez dieta, dar

efortul emoțional necesar pentru a face acest lucru – principalul obstacol în orice dietă - va fi substanțial redus, dacă nu chiar eliminat.

Cine se aseamănă

În capitolul cinci, am vorbit despre principiul “echivalenței formei”. Același principiu se aplică aici, dar la nivelul fizic. Oameni asemănători se simt bine împreună pentru că au aceleași dorințe și aceleași gânduri. Cu toții știm că cei care se aseamănă, se adună. Dar putem inversa procesul. Alegând grupul, putem constata asemănarea dintre noi.

Totul se află în mediul înconjurător. AA, instituția de reabilitare a celor care se droghează, “Observatorii Greutății”, toate folosesc puterea societății pentru a ajuta oamenii, atunci când ei nu se pot ajuta singuri. Dacă folosim mediul înconjurător în mod corect, putem dobândi lucruri pe care nici nu îndrăzneam să le visăm. Și, cel mai bun lucru dintre toate este că nu am simțit că am făcut vreun efort pentru a le realiza.

Dorința pentru spiritualitate nu face excepție. Dacă eu îmi doresc spiritualitate și vreau să-mi cresc dorința pentru acest lucru, trebuie doar să am prietenii de încredere, cărți și filme în jurul meu. Natura umană va face restul. Dacă un grup de oameni decide să devină precum Creatorul, nimic nu le poate sta în cale, nici măcar Însuși Creatorul. Cabaliștii numesc aceasta, “Fiii mei m-au înfrânt”.

Deci, de ce nu vedem “graba spirituală”? Ei bine, există un mic impediment: **nu poți simți spiritualitatea, decât dacă deja o ai.** Problema este că, dacă nu vezi, sau nu simți scopul, este foarte greu să îl vrei într-adevăr și deja știm că este foarte greu să duci ceva la bun sfârșit fără a avea o mare dorință pentru asta.

Gândește-te la asta în felul următor: tot ceea ce ne dorim în lumea noastră este un rezultat al influențelor externe asupra noastră. Dacă îmi place pizza, este pentru că prietenii, părinții, Tv, sau alte surse mi-au spus ce bună este. Dacă vreau să devin avocat, este pentru că societatea mi-a dat impresia că, fiind avocat, într-un fel sau altul, se câștigă bani.

Dar, unde pot găsi, în societatea noastră, ceva, sau pe cineva, care să-mi spună că, a fi similar cu Creatorul este măreț? Mai mult de atât, dacă asemenea dorință nu există în societate, cum a apărut așa, dintr-o dată, în mine? A izbucnit din sinele meu?

Nu a ieșit din sinele meu; ci din Reshimot. Este o memorie a viitorului.

Mergând înapoi la Capitolul Patru, am spus că Reshimot sunt înregistrări, amintiri care au fost înscrise în noi când eram sus pe scara spirituală. Aceste Reshimot se află în subconștientul nostru și apar unul câte unul, fiecare evocând dorințe noi și puternice din stadiile noastre trecute. Mai mult de atât, pentru că toți am fost, odată, mai sus pe scara spirituală, toți vom simți deșteptarea dorinței de a merge înapoi în acele stadii spirituale, atunci când va veni timpul să o facem. De aceea, Reshimot sunt amintiri ale stadiilor noastre viitoare.

Așadar, întrebarea nu ar trebui să fie “De ce am o dorință pentru ceva ce mediul înconjurător nu m-a inițiat?” Mai degrabă, ar trebui să întreb, “Din moment ce am dorința, cum aș putea realiza cât mai mult din ea?”. Și răspunsul este simplu: trateaz-o la fel cum ai trata orice altceva ai vrea să dobândești, citește despre ea, ascultă-i pe alții vorbind despre ea și fă tot ce poți pentru a o face importantă. Când vei face toate acestea, progresul tău va fi accelerat, în mod proporțional.

În Cartea Zohar este o poveste copleșitoare (și adevărată) a unui om înțelept, pe nume Rabbi Yosi Ben Kisma, cel mai mare cabalist al acelor timpuri. Într-o zi, un negustor bogat, dintr-un alt oraș, s-a apropiat de el și i-a propus să se mute în orașul său. El dorea ca rabinul să deschidă un seminar pentru oamenii însetați de înțelepciune din acel oraș. Negustorul i-a explicat că nu există înțelepți în orașul său și că acel oraș este în criză de profesori de spiritualitate. Evident, el i-a promis lui Rabbi Yosi că orice nevoie personală, sau didactică, îi va fi asigurată la cel mai înalt nivel.

Spre marea surprindere a negustorului, Rabbi Yosi a refuzat ferm, declarând că, sub nici un motiv, nu s-ar muta într-un loc unde nu există înțelepți. Negustorul, disperat, a încercat să argumenteze și a sugerat că Rabbi Yosi era cel mai mare înțelept al generației sale și nu mai avea nevoie să învețe de la nimeni.

“În plus,” a spus negustorul, “mutându-te în orașul nostru și învățând oamenii noștri, ai face un mare serviciu spiritual, din moment ce aici sunt deja mulți înțelepți și în celălalt oraș nu există

nici unul. Aceasta ar fi o contribuție spirituală mare pentru întreaga generație. Ar vrea marele Rabin, măcar să ia în seamă oferta mea?”

La toate acestea, Rabbi Yosi a răspuns: “Chiar și cel mai înțelept învățat, nu ar mai fi înțelept, cât timp ar avea contact cu oameni care nu sunt înțeleși”. Nu era vorba că Rabbi Yosi nu dorea să-i ajute pe concitadini negustorului; el știa că, fără a avea un mediu care să-i acorde sprijin, ar pierde dublu – ar eșua în a-și învăța studenții și și-ar pierde și gradele lui spirituale.

NU ESTE LOC PENTRU ANARHIȘTI

Toată această vorbărie despre construirea unei societăți corecte te poate face să gândești că, într-un fel, cabaliștii sunt anarhiști care vor să împiedice ordinea socială pentru a promova construirea de societăți orientate spre spiritualitate. Nimic nu este mai departe de adevăr.

Așa cum Yehuda Ashlag a explicat foarte clar și așa cum orice sociolog sau antropolog va confirma, ființele umane sunt creaturi sociale. Cu alte cuvinte, nu avem altă șansă decât să trăim în societăți, deoarece suntem ramificații ale unui singur suflet. Astfel, este clar că trebuie să ne conformăm regulilor societății noastre și să avem grijă de bunăstarea ei. Și, singurul mod pentru a obține aceasta este să aderăm la regulile societății noastre.

Cu toate acestea, Ashlag a afirmat că, în orice situație care nu e conformă cu societatea, societatea nu are dreptul să limiteze sau să persecute individul. Ashlag merge chiar mai departe,

numindu-i pe cei care procedează în acest fel “criminali”, afirmând că, atunci când cineva se preocupă de progresul spiritual, Natura nu cere ca individul să se supună voinței majorității. Din contră, creșterea spirituală este responsabilitatea fiecăruia dintre noi. Procedând în acest fel, ne îmbunătățim nu numai propriile vieți, ci și viața întregii lumi.

Este imperativ necesar să înțelegem separația între obligațiile pe care le avem față de societatea în care trăim și propria noastră creștere spirituală. Știind unde să tragem linia între cum să contribuim la ambele, ne va elibera de multă confuzie și neînțelegere față de spiritualitate.

Regula în viață ar trebui să fie simplă și în linie dreaptă: În fiecare zi, respectă legea; în viața spirituală, dezvoltă-te personal. Libertatea individuală poate fi dobândită doar prin alegerea noastră de dezvoltare spirituală, o zonă în care alții nu trebuie să se interfezeze.

MOARTEA INEVITABILĂ A EGO-ULUI

Dragostea de libertate este dragostea pentru ceilalți; dragostea pentru putere este dragostea pentru noi înșine.

-

William Hazlitt (1778- 1830)

Haideți să abordăm o altă imagine asupra bazelor Creației. Singurul lucru pe care l-a creat Creatorul este dorința noastră de a primi, egoismul nostru. Aceasta este esența noastră. Dacă învățăm

cum să ne “dezactivăm” egoismul, vom reface legătura noastră cu Creatorul. Când acționăm într-un mod altruist, vom redobândi echivalența de formă cu El, așa cum există în lumea spirituală. Dezactivarea egoismul reprezintă începutul urcușului nostru pe scara spirituală, începutul procesului de corecție.

Una din ironiile Naturii este că oamenii care se complac în plăceri egoiste nu pot fi fericiți. Sunt două motive pentru aceasta:

1. Egoismul reprezintă un cerc vicios: dacă ai ceea ce îți dorești, nici nu o să-l mai vrei. Pentru a înțelege de ce, gândește-te la mâncarea ta favorită. Acum, imaginează-te într-un restaurant luxos, așezat confortabil la masă, în timp ce un chelner zâmbitor îți aduce un platou acoperit, îl așează în fața ta și îi îndepărtează capacul. Hmmm...ce miresme delicioase! Dar, din minutul în care începi să mănânci, plăcerea scade. Pe măsură ce te saturezi, savurezi tot mai puțin mâncarea. La final, când ești sătul, nu mai poți savura mâncarea și nu mai mănânci. Nu te oprești pentru că ești sătul, ci pentru că, a mânca, atunci când ai stomacul plin, nu mai este distractiv. Satisfacerea dorinței pentru mâncare a stins plăcerea de a o mânca.

2. Unei dorințe egoiste nu îi place numai să-și satisfacă propriile capricii, ci să-i și nemulțumească pe alții. Pentru a înțelege mai bine această cauză, trebuie să ne reîntoarcem la fundamente. Faza Unu, în cele Patru Faze de Bază, vrea numai să primească plăcere. Faza Doi este deja mai sofisticată și vrea să primească plăcere din a dăru, din moment ce a dăru este starea de a fi a Creatorului. Dacă dezvoltarea noastră s-ar fi oprit în Faza Unu, am putea fi

satisfăcuți din momentul în care dorința noastră a fost îndeplinită și nu ne-ar mai păsa de ce ar mai dobândi alții.

Cu toate acestea, Faza a Doua – dorința de a dăruia - ne obligă să-i avertizăm pe ceilalți, astfel încât să le putem dăruia. Dar, pentru că dorința noastră de bază este aceea de a primi, tot ceea ce vedem când ne uităm la alții este că “ei au tot felul de gânduri, pe care eu nu le am”. Datorită Fazei a Doua, ne vom compara mereu cu alții și, datorită dorinței Fazei Unu de a primi, întotdeauna vom dori să fim mai buni decât ei. De aceea, ne vom extrage plăcerea din lipsurile altora.

Al doilea motiv, nivelul sărăciei care diferă de la țară, la țară. Conform Dicționarului Webster, nivelul de sărăcie este ”nivelul venitului personal, sau al familiei, sub care cineva este considerat sărac, conform cu standardele guvernamentale”. De aceea, prin definiție, sărăcia, sau neajunsurile, sunt relative, nu absolute.

Dacă toți cei din jurul meu ar fi la fel de săraci ca mine, eu nu m-aș mai simți sărac. Dar, dacă toți cei din jurul meu ar fi bogați și numai eu aș avea un venit mediu, care în țările din vest ar fi mai mult decât suficient pentru a trăi, eu tot m-aș simți ca fiind cel mai sărac om de pe Pământ. Cu alte cuvinte, standardele noastre sunt dictate de combinația dintre Faza Unu (ceea ce vrem să avem) și Faza a Doua (asemuirea noastră cu alții).

Așa cum se întâmplă, Faza a Doua, dorința noastră de a dăruia, care ar trebui să fie garanția că lumea aceasta ar putea fi un loc bun pentru a trăi este, de fapt, cauza pentru tot răul din lume.

Aceasta este esența descompunerii noastre. Dorința de a dăruia nu este suficientă, înlocuirea *intenției* de a primi, cu *intenția* de a dăruia este ceea ce trebuie să corectăm. Asta ne va face similari cu Creatorul.

TRATAMENTUL

Nici o dorință, sau calitate, nu este un rău natural; modul de folosire o face astfel. Bătrânii cabaliști au spus : “Invidia, dorința de putere și (goana după) onoare duce omul în afara lumii”, însemnând afară din lumea noastră și înspre lumea spirituală.

Cum adică? Noi deja am văzut că invidia duce la competitivitate și competitivitatea generează progresul. Dar, invidia are, de departe, urmări mai mari decât beneficiile tehnice sau spirituale. În “Introducere la Cartea Zohar”, Baal HaSulam scrie că oamenii îi pot simți pe ceilalți și, de aceea, își doresc ceea ce au alții. Ca rezultat, ei sunt plini de invidie și își doresc tot ce au ceilalți și, cu cât au mai mult, cu atât se simt mai “goi”. În final, ei vor să devoreze întreaga lume.

Eventual, invidia ne face să nu ne simțim mai puțin decât Creatorul Însuși. În acest punct, umorul Naturii ne joacă o farsă, încă o dată: Creatorul este o dorință de a dăruia, altruism. Deși, inițial, nu suntem conștienți de asta, dorind să fim precum Creatorul, suntem însetați să devenim altruști. Astfel, prin invidie – calitatea cea mai perfidă și dăunătoare a ego-ului - egoismul

nostru se sinucide, așa cum cancerul distruge organismul care îl găzduiește, până când moare și el, împreună cu gazda lui.

Încă o dată, putem să ne dăm seama de importanța construirii unui mediu social corect. Dacă suntem forțați să fim *geloși*, ar trebui, măcar să fim *geloși* într-un mod constructiv (geloși pe ceva care ne va duce spre corecție).

 Cabaliștii descriu egoismul în felul următor: Egoismul este ca un om cu o sabie care are în vârf o bomboană delicioasă, atrăgătoare, dar cu o poțiune otrăvitoare. Omul știe că poțiunea este otrăvitoare, dar nu se poate abține. El deschide gura, aduce vârful sabiei pe limbă și înghite...

O societate dreaptă și fericită nu poate avea încredere într-un sistem de reglaj cu circuit închis ca al egoismului. Putem încerca să frânăm egoismul prin autoritatea legii, dar aceasta va funcționa până când circumstanțele vor impune, așa cum am văzut în Germania – o democrație până când, în mod democratic, a fost ales Adolf Hitler.

Putem, de asemenea, să direcționăm egoismul în beneficiul societății, dar asta a fost deja încercat în Rusia comunistă și a eșuat mizerabil.

Chiar și America, țara libertății, a oportunităților și a capitalismului, a eșuat în a-și face cetățenii fericiți. Conform New England Journal of Medicine, “Anual, mai mult de 46 milioane de

americani cu vârsta între 15-54 ani, suferă de episoade depresive”. Și în Archives of General Psychiatry se anunță: “Folosirea antipsihoticelor în rândul copiilor și adolescenților... a crescut de 5 ori, între 1993 și 2002” așa cum a fost publicat în New York Times, în 6 iunie 2006.

În concluzie, atâta timp cât egoismul va deține supremația, societatea va fi, întotdeauna, injustă și îți va dezamăgi proprii membrii, într-un fel sau altul. Eventual, toate societățile bazate pe egoism se vor consuma împreună cu egoismul care le-a creat. Pentru beneficiul tuturor, trebuie să facem ca acest lucru să se întâmple cât mai repede și cât mai ușor posibil.

FALSA LIBERTATE

Cabaliștii se referă la incapacitatea noastră de a-l simți pe Creator ca “ascunderea feței Creatorului”. Această ascundere creează iluzia libertății de alegere între lumea noastră și lumea Creatorului (spirituală). Dacă am putea să-l vedem pe Creator, dacă am putea să simțim beneficiile altruismului, am prefera, fără dubii, lumea Lui.

Lumea Lui este o lume a dăruirii și a plăcerii, dar, pentru că noi *nu* Îl vedem pe Creator, nu Îi urmăm legile. În schimb, în mod constant, le încălcăm. De fapt, chiar dacă am cunoaște legile Creatorului, dar nu ne-am da seama de durerea pe care ne-ar provoca-o încălcându-le, probabil că, oricum, le-am încălca. De

ce? Din cauza credinței noastre că viața este mult mai plăcută, într-un mod egoist.

Baruch Aslag, fiul lui Yehuda Ashlag și un mare cabalist, a scris într-un caiet vorbele pe care le-a auzit de la tatăl său. Caietul a fost, mai târziu, publicat sub titlul *Shamati (Am auzit)*. Într-una din însemnările lui, a scris că, dacă am fost creați de o Forță Superioară, de ce nu simțim această Forță? De ce este ascunsă? Dacă am fi știut ce vrea de la noi, nu am mai fi fost pedepsiți prin suferință.

Cât de simplă și fericită ar fi fost viața dacă s-ar fi arătat Creatorul! Nu ne-am mai fi îndoit de prezența Lui și am fi acceptat îndrumarea Lui, noi și lumea întreagă. Am fi știut motivul creării noastre, am fi văzut reacțiile Lui la acțiunile noastre, am fi putut comunica cu El și i-am fi putut cere sfatul înaintea oricărei acțiuni. Cât de simplă și frumoasă ar fi fost viața!

Ashlag și-a încheiat gândurile cu o concluzie inevitabilă: Unica noastră aspirație în viață ar trebui să fie să Îl dezvăluim pe Creator.

În Capitolul șase, am spus că întreaga Natură se supune unei singure legi: Legea Plăcerii și a Durerii. Cu alte cuvinte, tot ceea ce facem, gândim și plănuiim este pentru a ne mări plăcerea, sau a ne scădea durerea. Nu avem libertate aici. Dar, pentru că nu suntem conștienți că suntem guvernați de aceste forțe, noi *credem* că suntem liberi.

Cu toate acestea, pentru a fi cu adevărat liberi, trebuie să fim eliberați de hățurile legii „plăcere și durere”. Și, pentru că ego-

ul nostru ne dictează ce este plăcut și ce este dureros, aflăm că, pentru a fi liberi, trebuie mai întâi să fim independenți față de ego-ul nostru.

TĂINUIREA - O CONDIȚIE PENTRU LIBERA ALEGERE

În mod ironic, adevărata libertate de alegere este posibilă numai dacă Creatorul este ascuns. Aceasta se întâmplă deoarece, dacă o opțiune pare a fi preferabilă, egoismul nostru nu ne lasă altă șansă decât să o alegem. În acest caz, chiar dacă alegem să dăruim, vom dărui pentru a primi – o dăruire egoistă. Pentru ca o acțiune să fie cu adevărat altruistă și spirituală, beneficiile ei, trebuie să fie ascunse de noi.

Dacă ținem minte că întregul scop al Creației este să fie eliminat egoismul, acțiunile noastre vor avea, întotdeauna, traiectoria în direcția bună – către Creator. Pentru aceasta, dacă avem două opțiuni și nu știm care dintre ele ne-ar aduce mai multă plăcere (sau mai puțină durere), atunci vom avea o reală oportunitate să facem libera alegere.

Dacă ego-ul nu vede o alegere preferabilă, putem alege, conform unui set diferit de valori. De exemplu, am putea să nu ne întrebăm “ce fel de acțiune ne-ar produce mai multă distracție”, ci am putea cugeta “cum să dăruim mai mult?”. Dacă a dărui este ceva ce prețuim, această dorință va fi ușor de realizat.

Putem fi, fiecare dintre noi, fie egoiști, fie altruști, fie să ne gândim la noi înșine, fie să ne gândim la alții. Nu există alte opțiuni. Libertatea de alegere este posibilă când ambele opțiuni sunt, în mod clar vizibile și, în mod egal atrăgătoare (sau neatrăgătoare). Dacă nu văd decât o opțiune, va trebui să o urmez. De aceea, pentru a alege liber, trebuie să fiu conștient de natura mea, cât și de cea a Creatorului. O adevărată alegere liberă înseamnă că nu știu ce va fi mai plăcut: numai în acest fel îmi pot neutraliza ego-ul.

IMPLEMENTAREA LIBEREI ALEGERI

Primul principiu în munca spirituală este “credința deasupra rațiunii”. Deci, înainte să discutăm despre implementarea liberei alegeri, trebuie să explicăm înțelesul cabalistic al termenilor “credință” și “rațiune”.

CREDINȚA

În aproape toate religiile de pe Pământ, credința este folosită ca mijloc de a compensa ceea ce nu putem vedea și, în mod clar, nu putem percepe. Cu alte cuvinte, pentru că nu Îl putem vedea pe Dumnezeu, trebuie să *credem* că El există. În acest caz, folosim credința pentru a compensa incapacitatea noastră de a-l vedea pe Dumnezeu. Aceasta se numește “credință oarbă”.

Dar, credința este folosită ca și compensare, practic, în tot ceea ce facem, nu numai în cazul religiei. Cum știm, de exemplu, că Pământul este rotund? Am zburat noi, vreodată, în spațiul extraterestru ca să constatăm noi înșine acest lucru? Îi credem pe oamenii de știință care ne-au spus că este rotund, pentru că ne gândim la oamenii de știință ca la niște persoane demne de încredere, pe care îi putem crede atunci când au spus că ei au cercetat asta. Noi îi credem; este credință.

Dar, este credință oarbă. Oriunde și oricând nu putem vedea cu ochii noștri, folosim credința pentru a completa piesele lipsă din tablou. Dar aceasta nu este o informație solidă – este credință oarbă.

În Cabala, credința este exact opusul a ceea ce tocmai am descris. Credința, în Cabala, este o percepție tangibilă, intensă, completă, incasabilă și de necontestat a Creatorului, Naturii – autoritatea legii vieții. De aceea, singura cale de a avea încredere în Creator este aceea de a deveni exact ca El. Altfel, cum am putea ști, dincolo de o umbra de îndoială, exact cine este El, sau dacă El chiar există?

RĂȚIUNEA

Dicționarul Webster oferă două definiții pentru acest termen, “rațiune”. Prima definiție este “cauza”, dar cea de-a doua definiție ne interesează pe noi. Rațiunea, conform dicționarului Webster, are trei înțelesuri:

1) Puterea de a înțelege, prin deducție sau judecată, în mod special organizat, într-un mod rațional.

2) Exercițiu adecvat al minții

3) Suma puterilor intelectuale

Ca și sinonime, Webster oferă trei opțiuni (printre altele): inteligență, minte, logică.

Acum, haideți să citim câteva vorbe pătrunzătoare, pe care cabalistul Baruch Ashlag le-a scris într-o scrisoare, adresată unui student, explicându-i “grupul de porunci” al Creației. Aceasta va clarifica de ce trebuie să ne ridicăm *deasupra* rațiunii.

“Dorința de a primi a fost creată datorită scopului Creației, care a fost să facă bine creaturilor Sale și, din acest motiv, trebuie să existe un vas care să primească plăcerea. La urma urmei, este imposibil să simți plăcerea, dacă nu este nevoie de ea, pentru că, fără o necesitate, nu se simte nici o plăcere.

Dorința de a primi este omul întreg (Adam), pe care l-a creat Creatorul. Când spunem că omul va împărtăși plăcerea eternă, ne referim la dorința de a primi, ce va primi toate plăcerile pe care Creatorul și-a propus să i le ofere.

Dorința de a primi le-a fost dată servitorilor, pentru a servi. Prin ei, vom primi plăcere. Acești servitori sunt mâinile, picioarele, văzul, auzul, etc. Toți aceștia sunt considerați servitorii omului. Cu alte cuvinte, dorința de a primi este comandantul și organele sunt servitorii săi.

Și, așa cum se întâmplă de obicei, servitorii au un majordom printre ei, care îi supraveghează, asigurându-se că

lucrează pentru scopul dorit, de a aduce plăcere, atâta timp cât asta își dorește stăpânul – dorința de a primi.

Și, dacă unul dintre servitori este absent, plăcerea corespunzătoare, oferită de acel servitor, va lipsi, de asemenea. De exemplu, dacă cineva este surd, nu se va putea bucura de muzică. Și, dacă cineva nu poate mirosi, acel cineva nu se va putea bucura de mireasma parfumului.

Dar, dacă lipsește creierul cuiva (conducătorul servitorilor), care este ca un supraveghetor care veghează asupra servitorilor, întreaga afacere se va prăbuși și proprietarul va avea pierderi. Dacă cineva are o afacere cu mulți angajați, dar îi lipsește un bun manager, acela poate pierde, în loc să aibă profit.

Cu toate acestea, chiar fără un bun manager (rațiunea), șeful (dorința de a primi), totuși există. Și, chiar dacă managerul moare, șeful trăiește, încă. Cei doi nu au legătură.”

Aparent, dacă vrem să învingem dorința de a primi și să devenim altruști, trebuie, mai întâi, să-l înfrângem pe “șeful de personal” – propria noastră rațiune! De aceea, “credința deasupra rațiunii” înseamnă că, credința – a deveni exact ca și Creatorul – trebuie să fie deasupra (mai importantă) rațiunii – egoismul nostru.

Drumul pe care ajungem la aceasta este dublu: la nivel personal, prin studiu și prin căutarea unui grup de prieteni care vor ajuta la crearea unui mediu social care va promova valorile spirituale. La nivel colectiv, este necesar ca societatea, ca întreg, să învețe să aprecieze valorile altruiste.

ANEXE

ANEXA UNU

Întrebări frecvente

CE ESTE ÎNȚELEPCIUNEA CABALA?

Ce este Cabala?

Cabala nu este o cercetare științifică teoretică. Este o metodă practică, al cărei scop este de a ne ajuta, în fiecare moment al vieții noastre. Prin Cabala, unii descoperă viitorul, trecutul, calitățile sale, de când a descins în această lume, cu multe vieți înainte și distanța pe care mai trebuie să o traverseze.

Văzând “ambele capete ale funiei”, cabaliștii înțeleg ce trebuie să facă pentru a îmbunătăți viața lor și a noastră și modul în cel mai bun prin care o pot face. Cabaliștii pot, de asemenea, să înțeleagă forțele care acționează asupra lor, în fiecare moment, spre exemplu, de ce cineva ar trebui să se căsătorească cu o anumite persoană, sau de ce copiii se comportă într-un anumit fel.

Despre ce este vorba în înțelepciunea Cabalei?

Înțelepciunea Cabalei cuprinde întreaga realitate, mai jos de Creator : lumile, tot ceea ce este cuprins în ele, descinderea sufletului în această lume și reîntoarcerea lui sus. Cu alte cuvinte, înțelepciunea Cabalei conține toate caracteristicile și situațiile umanității.

Toate lumile, inclusiv a noastră, stau așezate una sub alta. Lumina apare de la Creator și traversează toate lumile, în jos, până la lumea noastră. De aceea, fiecare element care este prezent în lumea *Adam Kadmon* este, de asemenea, prezent în toate celelalte lumi. Cabaliștii definesc această relație ca “rădăcină și ramură”.

În eseuul său “Esența Înțelepciunii Cabalei”, Baal HaSulam definește conexiunea dintre rădăcină și ramură în modul următor: “În consecință, nu există nici un element al realității, sau un eveniment care are loc în realitatea care se află într-o lume inferioară, pe care să nu îl găsești, asemănător, în lumea de deasupra, identic, ca două picături într-un bazin cu apă și ele se numesc “Rădăcină și Ramură”. Asta înseamnă că, acel element, care se găsește în lumea inferioară, este considerat ca fiind ramură a imaginii lui din lumea superioară, care este rădăcina elementului inferior, așa cum, acolo, acel element din lumea inferioară a fost întipărit să fie”.

Așadar, vedem că fiecare element și detaliu din această lume, cu toate conexiunile lui, este, de asemenea, prezent în Lumile Superioare, de la *Assiya*, la *Adam Kadmon*.

Universul, Planeta Pământ, inanimatul, vegetativul, animatul și vorbitorul, toate se găsesc și în lumea de deasupra acesteia. Există o singură diferență între elementele din această lume și elementele din Lumile Superioare: în Lumile Superioare, elementele sunt forțe, iar în lumea noastră ele sunt materie, substanță.

Folosind Cabala, putem atinge Lumile Superioare și putem descoperi forțele care acționează asupra fiecărui element din această lume. Când atingem acest nivel, ajungem să știm modul de comportament al fiecărui element din această realitate a lumii noastre, calitățile lui și motivul comportamentului său. Înțelepciunea Cabala ne facilitează ascensiunea în Lumea Superioară și ne permite să observăm comportamentul fiecărui obiect din lumea noastră, de deasupra.

Care este originea numelui, Cartea Zohar ?

Zohar înseamnă “strălucire”, așa cum este scris în *Cartea Zohar* : “Cei dreپți stau cu coroanele lor pe cap și se desfată în splendoarea Divinității”. Conform *Cărții Zohar*, simțirea Creatorului (Lumina) se numește “Divinitate”. În toate cărțile cabaliste unde scrie “așa a fost scris în carte...” se referă, întotdeauna, la *Cartea Zohar*. Toate celelalte cărți, după cât se pare, nu sunt considerate “cărți”,

deoarece cuvântul “carte”, (Sefer, în ebraică) vine de la cuvântul “safir”, strălucire, o revelație (a Luminii, a Creatorului). Și asta se găsește numai în *Cartea Zohar*.

Unii oameni suferă întreaga lor viață... de ce se întâmplă asta și de ce mai există suferință?

Fiecare om suferă, tot timpul. Umanitatea, în general, a suferit în întreaga ei istorie. Oamenii au trăit și au murit fără să înțeleagă, vreodată, de fapt, motivul durerii lor. Durerea trebuie să se acumuleze și să atingă un anumit nivel, înainte să descoperim motivul existenței ei și cine este, sau ce este responsabil pentru ea.

Înțelepciunea Cabalei este o metodă care ridică întrebarea despre suferința omenească și cum poate fi rezolvată asta. Ca întreg, umanitatea a acumulat, deja, suficientă durere pentru a începe să se întrebe despre motivul ei. De fapt, de aceea cabaliștii deschid acum, tuturor, înțelepciunea Cabalei.

CE ESTE SPIRITUALITATEA?

Cum faci deosebirea între corporal și spiritual?

Spiritualitatea înseamnă, în mod absolut, nu “pentru mine”, ci numai “pentru Creator”, când rezultatul acțiunii nu are legătură, în nici un fel, cu cel ce acționează, nici chiar indirect.

Ce este “ punctul din inimă” și dacă toți îl avem?

Fiecare persoană are un punct în inimă, dar mulți încă nu îl simt, pentru că nu s-au “maturizat”, sau nu s-au perfecționat suficient pentru a-l simți. În timpul ciclurilor vieților noastre, ajungem într-un moment în care punctul din inimă este revelat. În acest stadiu, începem să simțim o dorință pentru spiritualitate, pentru Cel de Sus. Asta se numește “punctul din inima”.

Care este diferența dintre lumea aceasta și lumea spirituală?

Lumea aceasta este punctul cel mai de jos pe care un cabalist îl poate atinge. Este total opusă Creatorului și se numește “exilul în Egipt”. Puterea naturală care acționează asupra noastră în acest stadiu, puterea naturii noastre egoiste, nu ne permite să facem nimic, dacă nu este în folosul nostru. Acest stadiu se numește “stadiul Faraonului”.

Egoismul nostru nu ne permite să simțim stadiul perfect, sublim. Egoismul este forța interioară și vicioasă numită “Faraon”, despre care Tora (Pentateuch) vorbește pe larg. Forța care ne eliberează din acest stadiu și ne admite în lumea spirituală este numită “Moise”. Faraonul, Moise și tot ce este scris în Exod descriu stadiile spirituale și emoțiile pe care toți le experimentăm, într-un anumit moment al creșterii noastre spirituale.

REVELAREA CREATORULUI

Există Creatorul?

Cabala studiază exact modul cum trebuie să-l simți și să-l vezi pe Creator. Fiecare îl va descoperi și-L va cunoaște. Numai atunci, când îl vom descoperi pe Creator, vom putea spune, cu adevărat, că El există, pentru că atunci Îl vom cunoaște pentru noi înșine.

Descoperirea Creatorului este posibilă numai conform măsurii echivalenței calităților cu cele ale Creatorului. Dacă am putea să-l simțim pe Creator, chiar acum, am fi cabaliști.

Dacă Faraonul avea preoți care erau capabili să facă ceea ce făcea Moise, sau chiar mai mult, cum pot ști că, Creatorul, este mai bun decât Faraonul?

Există o singură forță: Creatorul. El ne influențează în multe feluri, folosind forțe contradictorii. În acest fel, El ne formează, influențându-ne în diferite feluri, generând diverse reacții. Ca rezultat, noi adoptăm o anumită atitudine față de Lumină și față de întuneric și, în final, vom înțelege semnificația dăruirii și a primirii.

Dorința creată, în ansamblul ei, care este egală cu măreția Creatorului, se numește “Faraon”. Când cineva se naște, acel cineva primește doar o dorință mică și, încetul cu încetul, își

descoperă Faraonul interior. Și așa cum, într-o anumită măsură, cineva poate deveni Faraon, așa poate altcineva, să se înalțe în spiritualitate.

Diferența dintre Creator și Faraon nu constă în putere, ci în scop. Dacă este “pentru mine”, este Faraon; dacă este pentru Creator, este sfârșitul corecției.

Ce este iubirea?

Iubirea este consecința echivalenței trăsăturilor interioare, însemnând atributele. În Cabala, există doar o lege: “legea echivalenței formei, a atributelor și dorințelor”. Dacă două obiecte spirituale sunt egale în atributele lor, ele se unesc. Asta nu înseamnă că din două, devin acum unul, ci mai curând, că ele sunt *ca* unul. Tot ceea ce se întâmplă unuia dintre ele, este simțit imediat și-l îmbogățește pe celălalt.

“Dragostea” este acea senzație reciprocă, când două obiecte separate își împart totul, când există o egalitate absolută între ele (fie două persoane, sau Creatorul și o persoană). Dragostea este o senzație a echivalenței atributelor spirituale. Indiferența față de calitate și dorințe îndepărtează oamenii unii de alții, întinzându-se chiar până la ură.

Afinitatea față de dorințe, gânduri și însușiri (care, de fapt, înseamnă același lucru, pentru că atributele determină gândurile și dorințele), îi atrage, îi determină să se iubească și să se înțeleagă unii pe alții. Când cineva dobândește acea similitudine cu calitățile

Creatorului, acela îl descoperă pe Creator și îl iubește. Cabala afirmă că cea mai mare plăcere din lume este senzația echivalenței de formă cu Creatorul.

Cabala nu este misticism

Ce explicație oferă Cabala despre fenomenele supranaturale, cum ar fi vindecarea, sau călătoriile în afara corpului?

Cabala îți permite să trăiești, simultan, în lumea spirituală și în această lume. Te ajută să simți, să vezi și să înțelegi creșterea ta spirituală. Studiind Cabala, vei învăța să-ți vezi trecutul, prezentul și viitorul și vei ști cum să-ți conduci viața într-un mod mai înțelept.

Fenomenele supranaturale nu sunt spirituale. Ele sunt fenomene fiziologice naturale, prin care oamenii, separați de natură, sunt pur și simplu, luați prin surprindere. Cu toate acestea, Cabala vorbește despre un corp spiritual, despre ce se întâmplă cu sufletul. Cu alte cuvinte, Cabala vorbește despre transformarea cuiva, din egoist în altruist – natura Creatorului.

Care vrajă este cea mai bună pentru succes în viață?

Cabala este o știință cu reguli clare și concise care trebuie studiate. Nu are nimic de a face cu talismane, binecuvântări, sau alte ritualuri care se fac în numele ei. Aceste concepții greșite

privitoare la Cabala își au originea în timpurile când Cabala era ascunsă de oameni și i se atribuiau forțe magice. Cărțile cabaliste explică limpede ce pași trebuie să facem pentru a dobândi adevărata cunoaștere spirituală. Cu cunoștințele pe care le dobândești vei ști care acțiuni sunt cele mai bune pentru tine, în orice situație dată.

Sunt multe metode și învățături pentru a atinge spiritualitatea. De ce să alegem Cabala?

Diferența dintre alte învățături și Cabala, așa cum am înțeles din perspectiva acesteia, este că celelalte învățături sunt construite pe anularea dorințelor sau, cel puțin, pe suprimarea lor. Pe de altă parte, Cabala afirmă că, Creatorul poate fi simțit tocmai prin exprimarea dorinței pentru El, doar prin amplificarea intenției pentru acest scop și, în mod cert, nu prin anularea ei. El *nu* poate fi simțit prin anularea dorinței de a-L descoperi.

Este Cabala o experiență mistică?

Cabala nu este o cunoaștere mistică. Este o explicare a unui sistem de legi naturale, din care toți facem parte și pe care trebuie să învățăm să le folosim pentru beneficiul nostru. Aceste legi sunt active la toate nivelele Naturii – inanimat, vegetativ, animal și vorbitor. De aceea, atunci când le descoperim, putem să

îmbunătățim toate aspectele lumii noastre, de la schimbările climatice, până la structuri sociale.

STUDIIND CABALA

Studiul Cabalei înseamnă că trebuie să mă retrag din viața cotidiană?

Nu este necesar să postești sau să-ți chinui trupul. Nu trebuie să-ți părăsești viața de zi cu zi, sau să-ți abandonezi îndatoririle familiale. Nu trebuie nici să plutești prin aer, sau să practici exerciții de respirație pentru a obține liniștea.

Din contră, studenții își construiesc egourile și le transformă în vasele care îi *ajută* să-și atingă ținta sublimă – aceea de a-l simți pe Creator. Pentru a studia Cabala și pentru a înțelege cum funcționează Lumile Superioare, trebuie să fii în centrul acestei lumi și să acționezi din interiorul ei.

De aceea, cine studiază Cabala trebuie să continue să-și îndeplinească toate îndatoririle lumești. Atingerea realității spirituale trebuie făcută în simțurile corporale și strâns conectată cu o viață normală.

Unde și cum este exprimată libertatea de alegere? Când, exact, alege cineva și ce trebuie să aleagă?

Alegerile pe care le avem de-a lungul vieților noastre sunt limitate, până descoperim ceea ce ne obligă să studiem Cabala. În afară de

studiul Cabalei, toate celelalte îndeletniciri sunt considerate “animate”, din moment ce sunt tranzitorii și expiră când corpul fizic moare. Ca și ființe umane, avem libertatea de alegere numai în decizia noastră de a studia Cabala. Iată trei motive care ne impun studiul Cabalei:

1. Răsplata și pedeapsa din această lume;
2. Răsplata și pedeapsa din lumea următoare;
3. Dăruirea asupra Creatorului, când suntem conduși de dorința de a fi asemănători cu calitatea de dăruitor a Creatorului.

Studiem Cabala ca pe o posibilitate de a atinge scopul altruist, fundamental: să-i dăruim Lui, Celui care ne-a creat.

Pentru aceste trei motive, spiritualitatea este mai sus decât noi. Nu putem convinge corpurile noastre să dăruiască Creatorului, pentru că, imediat, s-ar răzbuna cu întrebarea, “Eu cu ce mă aleg din asta?” Prin natura sa, corpul (care, în Cabala, este definit ca “dorința de a primi”) nu poate înțelege dăruirea.

De aceea, nu avem altă șansă decât să îl rugăm pe Creator să ne dea dorința de a dăruii, să acționăm și să gândim, indiferenți la cum și dacă acest lucru ne va aduce vreun beneficiu. Dacă ne concentrăm toate gândurile și dorințele pentru a dobândi această calitate, Creatorul va înlocui natura noastră corporală cu una spirituală.

Atunci, în contrast cu momentul când nu puteam înțelege posibilitatea să muncim pentru alții, acum nu putem înțelege cum să *nu* muncim pentru Creator.

Când încerc să citesc Cartea Zohar, o găsesc foarte greu de înțeles. Sunt eu de vină, sau este într-adevăr, o carte foarte greu de priceput?

Cartea Zohar este o carte cabalistă foarte importantă, dar este scrisă într-un mod ascuns, făcând-o imposibil de înțeles, până când persoana nu este în lumea spirituală. Din această cauză, este recomandat să nu începem studiul direct din Cartea Zohar. În schimb, există introduceri și cărți ale lui Baal HaSulam, care ne învață cum să înțelegem ce este scris în Cartea Zohar.

Cartea Zohar nu este o carte prin care cineva poate atinge spiritualitatea; este scrisă pentru cei care deja au ajuns la spiritualitate. Pentru a o înțelege corect, mai întâi trebuie să studiem alte câteva texte, cum ar fi “Prefață la Înțelepciunea Cabalei”, “Introducere la Cartea Zohar”, “Prefață la Cartea Zohar” și “Cuvânt înainte la Cartea Zohar”. Până nu dobândim, mai întâi, cunoștințe corecte și clare asupra acestor introduceri, cartea va rămâne complet confuză pentru noi.

În ultimul timp, au apărut diverse grupuri de studiu al Cabalei. Are sens să le verificăm?

Întotdeauna are rost să explorăm, măcar o dată, cine și cum studiază Cabala. Te va ajuta, de asemenea, să te cunoști pe tine

însuși. De aceea, te sfătuiesc să controlezi aceste lucruri și să decizi dacă și ce va fi corect pentru tine.

Există vreo diferență între modul în care studiază bărbații și femeile Cabala?

Și bărbații și femeile trebuie să-și dezvolte spiritualitatea și unica diferență între ei constă în metoda folosită. Începutul procesului de învățare este același. De aceea, cursurile noastre introductive au aceeași metodă, atât pentru bărbați, cât și pentru femei. Mai târziu, dacă o persoană pătrunde mai adânc în studiul Cabalei, diferența de metodă devine evidentă. Bărbații și femeile vor începe să simtă lumea în mod diferit, pentru că femeia și bărbatul sunt, într-adevăr, două lumi diferite și au o percepție diferită a creației.

Ce înțeleg cabaliștii prin “dobândire”?

În Cabala, înțelegerea Gândului Creației – cel mai profund nivel de înțelegere – se numește “dobândire”. Spus altfel, dobândirea este ultima etapă a înțelegerii. Dobândirea unui grad (sau a unui stadiu) înseamnă că percepi fiecare element din acel stadiu.

Ce este o rugăciune?

Sentimentele din inima noastră sunt rugăciuni. Dar, cea mai puternică rugăciune, așa cum a scris Baal HaSulam, este emoția

din inima fiecăruia în timpul studiului, dorința arzătoare de a înțelege materialul, însemnând să îmbini proprietățile unei persoane cu ceea ce ea învață.

Din moment ce totul este determinat de Sus, unde este libertatea de alegere?

Singura libertate a omului este în alegerea mediului, a societății care ne influențează. Poți citi despre aceasta în eseul lui Baal HaSulam “Libertatea”. Calea fiecăruia este complet predeterminată. Singurul drum de urmat este înainte, însemnând sus, către Creator. Ar trebui să ne dorim să parcurgem acest drum, în mod conștient; dacă nu, Natura ne va forța să vrem să progresăm.

Dacă Creatorul a făcut Creația cu scopul de–i oferi o bucurie, de ce El ne refuză plăcerea?

Nu Creatorul ne refuză plăcerea. Motivul pentru care suferim este că suntem opuși Lui. El este absolut generos și, când noi vrem să fim asemenea Lui, ne dăm seama că tot ceea ce El face este să ne împartă abundență și plăcere. Dar, atâta timp cât noi suntem opuși Lui, nu putem primi aceste plăceri, deoarece suntem detașați de El.

Cine poate studia această înțelepciune?

Când Rav Kook a fost întrebat cui îi este permis să studieze Cabala, el a răspuns: “Oricui vrea”. Dacă o persoană vrea să studieze, cu adevărat, este un semn e pregătită.

TRUP, SUFLET ȘI REÎNCARNARE

Creatorul are corp?

Nu numai că Creatorul nu are un corp, dar nici noi, Creația, nu avem un corp. O creatură nu este un corp fizic, biologic, este o dorință pură de a fi umplută cu Lumina de la Creator. Această dorință există în fiecare dintre noi și este ceea ce Cabala numește “suflet”. Sufletul este divizat în părți, denumite după părțile corpului. Oricum, nu există conexiune între acele părți și părțile din suflet care sunt denumite după numele organelor din consistența noastră corporală. Pur și simplu, cabaliștii au găsit un mod de a exprima conceptele din lumea spirituală folosind cuvinte din această lume. Ei fac aceasta luând cuvinte din lumea asta și folosindu-le pentru a descrie puteri spirituale, care sunt rădăcinile, originea acelor obiecte. Aceste puteri nu pot fi exprimate decât prin limbajul rădăcinilor și al ramurilor.

Ce înseamnă a disemina Cabala?

Umanitatea capătă cunoștințe, despre ea însăși și despre lume, prin cercetarea din interior și a mediului exterior.

Noi creăm fantezii pentru orice nu putem înțelege, dar ne-am dori să o facem. Acestea sunt bazate pe analogii, speculații și conjuncturi premeditate, legate de orice știam deja. Dar, oricât de mult am încerca, noi nu putem specula, sau imagina, o parte a Universului pe care nu am simțit-o niciodată. Nici analogia nu ne va ajuta, din moment ce simțurile noastre nu au experimentat niciodată ceva similar.

Cabala creează, sau mai bine spus, dezvoltă, un simț nou în noi. Numai dezvoltând acest simț poate cineva să înceapă să simtă *acea* lume. Doar atunci devine clar că nici o fantezie nu ne-ar putea ajuta să o percepem.

Nimeni nu poate comunica asemenea senzații altora, cărora le lipsește acest simț. Dacă cineva posedă acest simț, altcineva poate trece prin aceste senzații spirituale, dar numai în măsura în care primitorul și-a dezvoltat acest simț.

Așadar, pe de o parte, Cabala este o știință, pentru că ne dezvoltăm un simț al mediului înconjurător, pe care îl cercetăm folosind strict o metodă științifică. Pe de altă parte, Cabala diferă de toate celelalte metode naturale, atâta timp cât este imposibil să cercetezi *acea* lume până când nu ai dobândit, în primul rând, un

simț special pentru ea. Numai în măsura în care cineva simte acea lume, va începe să simtă și să perceapă lucrurile diferit.

Cineva care nu simte, nu este capabil să-și imagineze. Înțelesul și scopul “diseminării Cabalei” este să aducă toți oamenii la nivelul la care să simtă nevoia să-și dezvolte sufletele, să evolueze și să experimenteze lumile spirituale, pentru ei înșiși. Diseminarea Cabalei ne oferă o metodă pentru o astfel de evoluție și ne învață cum să folosim acest simț nou găsit. De aceea, Cabala este o știință specială și nu o religie.

Este scris în *Haggada* (textul care se citește în noaptea de Paște) că Faraonul l-a determinat pe Israel să vină mai aproape de Creator. Cum poate o asemenea forță negativă să lucreze pentru Creator și împotriva lui însuși?

Faraonul *este* forța Creatorului. Este o forță bună, care are o aparență negativă pentru noi, așa cum este scris, ”Doi îngeri conduc omul spre scop – cel ‘bun’ și cel ‘rău’ .

Întregul progres în Cabala are legătură cu obținerea de noi forțe de a dăruia. Dacă am fi avut numai înclinații bune, nu am fi fost niciodată capabili să avansăm. Faraon, tendința rea, ne-a permis să luăm de la el cea mai mare dorință pentru plăcere, să o corectăm și, astfel să urcăm și mai mult.

De aceea, este important să relatăm despre Faraon ca despre o forță a Creatorului care a fost trimisă pentru a ne asista. Faraonul ne ajută la deșteptarea unei dorințe în ego-ul nostru de a avansa și

de a ne dezvolta din punct de vedere material. Ca rezultat, încet, încet înțelegem că progresul material nu ne oferă nimic și că adevărata evoluție este cea spirituală.

Atunci când, sub influența lui Faraon, începem să dezvoltăm spiritualitatea, căutăm în lumea spirituală un vas care să fie umplut cu dorința pentru plăcere. Astfel, propriul nostru egoism, Faraon, este forța motivatoare din spatele oricărei acțiuni. Aceasta se întâmplă pentru că noi nu putem primi Lumina Superioară în dorința noastră de a primi, fără să avem intenția de a dărui, de a fi precum Creatorul.

În schimb, putem doar să ne bucurăm de (foarte micile) plăceri din lumea noastră, care o dată ce dispar, ne lasă cu senzația de goliciune și chiar mai nesatisfăcuți decât înainte.

Faraon ne motivează către spiritualitate, astfel încât, după aceea, când primim plăcerea spirituală, el o va lua pentru sine. În lumea noastră, Faraon ne motivează să primim plăcere folosind dorința noastră cunoscută, pentru propria plăcere.

În *Haggada*, acesta este numit “Faraonul bătrân”. Ulterior, se spune că un nou rege a apărut în Egipt. Acest Faraon ne-a dus spre spiritualitate și apoi a luat-o pentru el.

Știința deja a reușit să cloneze corpul biologic; ce se aude despre suflet?

Sufletul nu are conexiune cu corpul nostru fizic. Corpul nostru fizic poate exista ca un corp biologic, “animal”, cu o forță

însuflețitoare numită “suflet animal”. Dar aceasta nu are nici o legătură cu Sufletul Superior.

Noi nu ne întrebăm de ce există vaci, pui sau pisici, sau ce fel de suflet sălășluiește în ele. Cu toate acestea, ele au de asemenea suflete, dar ale lor sunt simple forțe animale care le susțin, aceleași forțe care susțin propriile noastre corpuri.

De aceea, un corp poate fi clonat și nu este nici o problemă cu acest lucru. În viitor, toate organele și eventual întregul corp, vor fi clonate. Dar sufletul nu depinde de corp, pentru că omul primește un suflet în conformitate cu legile spirituale bine-definite, asupra cărora științele fizice și biologice nu au importanță. De aceea, nu putem clona un suflet.

Sunt mulți oameni în lumea noastră al căror Suflet Superior nu există deloc. Acest suflet se numește “punctul din inimă”. Sunt oameni care îl au și sunt alții care încă nu îl au. În paranteză fie spus, noi nu putem ști cine îl are și cine nu.

Cum se transferă un suflet în sufletul colectiv a lui Adam?

De fapt, sufletul nu a părăsit niciodată sufletul colectiv; pur și simplu a încetat să simtă, în momentul când a dobândit o dorință egoistă. Dar, în procesul de corectare a dorințelor, sufletul își corectează lipsa de percepție și redescoperă adevărata lui stare în sufletul colectiv.

Redobândirea acestui simț se numește “ascensiunea pe treptele scării spirituale” din lumea noastră, în lumea *Atzilut*.

Cum este sufletul individual separat de sufletul colectiv?

Pe măsură ce sufletul câștigă dorințe adiționale, necorectate, egoiste, el pierde simțul lumii spirituale, pe care sufletul o interpretează ca o separare de sufletul colectiv. Ca rezultat, începe să simtă o dorință mai crudă în el, numită “corp”. Sufletul simte aceasta ca “nașterea” în corpul biologic.

Cum ajunge sufletul într-un corp?

Dacă te referi la corpul biologic, atunci sufletul nu are nimic de-a face cu el. Dar, dacă prin “corp” te referi la “dorință”, atunci, dacă dorința este egoistă, este numită “un corp al acestei lumi”. Dacă dorința este altruistă, este numită “un corp spiritual”. Toate aceste întrebări sunt explicate în “Introducere la Cartea Zohar”.

ANEXA 2

Lecturi suplimentare

Acum, că ați terminat cartea *Cabala pentru începători*, trebuie să vă întrebați ce va urma. Această anexă vă va ajuta să decideți.

Am împărțit cărțile în patru categorii – începători, intermediari, avansați și pentru toți. Primele trei categorii sunt împărțite în funcție de nivelul anterior de cunoștințe pe care cititorul le are. Cea de-a patra categorie, pentru toți, include cărți pe care le poți savura oricând, fie că ești un novice sau un versat în Cabala.

Dacă, această carte, *Cabala pentru începători*, este prima ta carte, îți recomandăm să mai citești o carte pentru începători, cu o perspectivă diferită, așa cum ar fi *Cabala, Știința și Semnificația Vieții* sau *De la Haos la Armonie*, înainte de a trece la nivelul intermediar.

ÎNCEPĂTORI

Cabala revelată

Această carte este scrisă clar, e un ghid prietenos al cititorului, care explică sensul lumii înconjurătoare. Fiecare din cele șase capitole se concentrează pe câte un aspect diferit al înțelepciunii Cabalei, lămurind și explicând învățăturile, folosind diverse exemple din viața de zi cu zi.

Primele trei capitole din *Cabala revelată* explică de ce lumea este în criză, felul în care dorințele noastre crescătoare promovează progresul, cât și alienarea și de ce catalizatorul nostru cel mai important pentru câștigarea schimbărilor pozitive este înrădăcinat în spiritul nostru. De la capitolul patru, până la capitolul șase, se oferă rețete pentru schimbarea noastră pozitivă. În aceste capitole, învățăm cum putem să ne folosim spiritul pentru a ne crea o viață personală liniștită, în armonie cu Creatorul.

Minunata înțelepciune

Această carte oferă un curs inițial de Cabala. Ca toate cărțile prezentate aici, *Minunata înțelepciune* se bazează numai pe învățături autentice, transmise studenților de către profesorii cabaliști, pe parcursul a mii de ani. În inima cărții este o secvență

de lecții care revelează natura înțelepciunii Cabalei și explică modul în care să o dobândești. Pentru fiecare persoană care se întreabă “Cine sunt eu?” și “De ce sunt eu pe această planetă?”, această carte este o necesitate.

Trezirea la Cabala

O introducere distinctivă, personală și covârșitoare a unei înțelepciuni antice. În această carte, Rav Laitman oferă o înțelegere profundă a învățăturilor fundamentale ale Cabalei și modul cum să-i folosești înțelepciunea pentru a-ți clarifica relațiile cu alții și cu lumea înconjurătoare.

Folosind atât limbajul poetic cât și pe cel științific, el studiază cea mai profundă întrebare a spiritualității și a existenței. Ghidul unic, provocator, vă va inspira și vă va da puteri noi să vedeți dincolo de această lume, așa cum este ea, precum și limitele vieții de zi cu zi, ajungând mai aproape de Creator și câștigând noi profunzimi ale sufletului.

Cabala, știința și semnificația vieții

Știința explică mecanismele care susțin viața; Cabala explică de ce există viața. În ***Cabala, știința și semnificația vieții***, Rav Laitman combină știința și spiritualitatea, într-un dialog captivant care revelează scopul vieții.

De mii de ani, cabaliștii au scris că lumea este o singură entitate divizată în rase separate. Astăzi, fizica cuantică modernă afirmă o idee similară: la nivelul fundamental al materiei, noi suntem literalmente unul.

Știința dovedește că realitatea este afectată de cel care o examinează; la fel se întâmplă și în Cabala. Dar, Cabala face o afirmație și mai curajoasă: chiar și Creatorul, cel care a făcut realitatea, este în interiorul observatorului. Cu alte cuvinte, Dumnezeu este în interiorul nostru; El nu există nicăieri altundeva. Când noi murim, la fel se întâmplă cu El.

Aceste concepte cutremurătoare și altele, sunt elocvent introduse, astfel încât cititorii, necunoscători ai Cabalei, sau științei, le vor înțelege cu ușurință. De aceea, dacă ești doar un pic curios de ce te afli aici, ce semnificație are viața și ce poți face pentru a te bucura mai mult de ea, această carte este pentru tine.

De la Haos la Armonie

Mulți cercetători și oameni de știință sunt de acord că ego-ul este motivul din spatele acestei etape periculoase în care se găsește lumea azi. Această carte inovatoare a lui Laitman nu numai că demonstrează că ego-ul stă la baza tuturor suferințelor din întreaga istorie a umanității, dar arată, de asemenea, cum putem transforma necazul în plăcere.

Cartea conține o analiză clară a sufletului umanității și a problemelor lui și asigură o “hartă” a ceea ce trebuie să facem

pentru a fi fericiți, din nou. *De la Haos la Armonie* explică modul cum putem să ne ridicăm la un nou nivel al existenței noastre personale, sociale, naționale și internaționale.

INTERMEDIARI

Experiența Cabala

Profunzimea înțelepciunii, revelată în întrebările și răspunsurile din această carte, va inspira cititorul la reflecție și contemplare. Aceasta nu este o carte prin care “să alergi”, mai curând, trebuie citită cu grijă și meditativ. Cu acest mod de abordare, cititorii vor experimenta un sentiment crescător al iluminării, pe măsură ce, pur și simplu, absorb răspunsurile la întrebările pe care fiecare student cabalist și le pune de-a lungul drumului său.

Experiența Cabala este un ghid din trecut pentru viitor, revelând situații pe care orice student cabalist le va întâlni în călătoria lui. Pentru cei ce apreciază fiecare moment al vieții, această carte oferă o incomparabilă pătrundere în înțelepciunea fără sfârșit a Cabalei.

Drumul Cabalei

Această carte unică îmbină materialele pentru începători cu conceptele și învățăturile mai avansate. Dacă ai citit una, sau două cărți ale lui Laitman, vei găsi expunerea foarte ușoară.

În timp ce, doar atinge conceptele de bază, cum ar fi percepția realității și Libera Alegere, cartea *Drumul Cabalei* pătrunde mai adânc și se desfășoară dincolo de scopul cărților pentru începători. De exemplu, structura lumilor este explicată mai în detaliu decât în cărțile pentru începători. De asemenea, este descrisă rădăcina spirituală a materiei lumești, precum calendarul evreiesc și sărbătorile.

AVANSAȚI

Știința Cabalei

Cabalistul și omul de știință Rav Michael Laitman, PhD, a construit această carte pentru a introduce cititorii în limbajul și termenii speciali ai înțelepciunii Cabalei autentice. Aici, Rav Laitman revelează Cabala autentică într-un mod rațional și matur. Cititorii sunt conduși gradat, astfel încât să înțeleagă construcția logică a Universului și a vieții care există în el.

Știința Cabalei, o lucrare revoluționară și fără egal în claritatea ei, în profunzime și în modul în care face apel la intelect, va permite cititorilor să se apropie de lucrările mai tehnice ale lui Baal HaSulam (Rabbi Yehuda Ashlag), cum ar fi *Studiul celor Zece Sfirot* și *Cartea Zohar*. Cititorii acestei cărți se vor bucura de răspunsurile la ghicitorile vieții, pe care numai Cabala autentică le poate oferi. Călătorește printre aceste pagini și pregătește-te pentru o călătorie uimitoare în Lumile Superioare.

Introducere la Cartea Zohar

Acest volum, împreună cu ***Știința Cabalei***, este o etapă pregătitoare pentru cei care vor să înțeleagă mesajul ascuns din ***Cartea Zohar***. Împreună cu studiul multor subiecte folositoare, în acest text este o introducere la “limbajul rădăcinilor și ramurilor”, fără de care poveștile din Zohar sunt doar fabule și legende. ***Introducerea la Cartea Zohar*** va furniza cititorilor instrumentele necesare pentru a înțelege Cabala autentică, așa cum a fost inițial concepută, ca și mijloc pentru a atinge Lumile Superioare.

PENTRU TOȚI

Atingerea Lumii de Dincolo

Din introducerea cărții: “...Pe când nu se simțea bine, de Anul Nou Evreiesc, în Septembrie 1991, profesorul meu m-a chemat la capătul patului său și, înmânându-mi caietul lui, mi-a spus, “Ia-l și învață din el”. Dimineața următoare, profesorul meu a murit în brațele mele, lăsându-mă, pe mine și pe mulți alți discipoli, fără călăuzire în această lume.

El obișnuia să spună, “Eu vreau să vă învăț să vă întoarceți către Creator, nu înspre mine, pentru că El este singura forță, unica Sursă a tot ce există, Singurul care, într-adevăr, vă poate ajuta și El așteaptă rugăciunile voastre de ajutor. Când cauți ajutor, în

căutările pentru libertate din robia acestei lumi, ajutor în a te ridica deasupra acestei lumi, ajutor pentru găsirea sinelui și ajutor pentru a-ți determina scopul în viață, trebuie să te întorci către Creator, care îți trimite toate aceste ambiții ca să te oblige să te întorci la El”.

Atingerea Lumii de Dincolo cuprinde conținutul caietului, cât și alte texte care să te inspire. Această carte trasează drumul tuturor căutătorilor care doresc să găsească o cale logică, sigură, pentru a înțelege fenomenele care au loc în lume. Această introducere fascinantă la înțelepciunea Cabalei va lumina mintea, va înviora inima și va mișca cititorii, până în adâncul sufletului lor.

Concepte de bază în Cabala

Această carte îi ajută pe cititori să se instruiască în *abordarea conceptelor* Cabalei, a obiectelor spirituale și a termenilor spirituali. Citind și recitind această carte, îți dezvolti controlul interior, simțurile și căi de abordare pe care nu le aveai înainte. Aceste metode de control, nou achiziționate, sunt ca senzorii care “simt” spațiul din jur, care este ascuns simțurilor noastre ordinare.

Așadar, cartea *Concepte de bază în Cabala* intenționează să cultive contemplarea termenilor spirituali. Odată ce am integrat acești termeni, putem începe să vedem, cu vederea noastră interioară, putem începe să ridicăm vălul de pe structura spirituală care ne înconjoară, la fel cum se ridică ceața.

Încă o dată, această carte nu țintește studierea faptelor. Mai degrabă, această carte este pentru cei care doresc să conștientizeze cele mai profunde și subtile senzații pe care le posedă.

ANEXA TREI

DESPRE BNEI BARUCH

Bnei Baruch este un grup de cabaliști în Israel, care împărtășesc înțelepciunea Cabalei cu întreaga lume. Materialele de studiu, în peste 20 de limbi, sunt bazate pe textele autentice de Cabala, care au fost transmise din generație în generație.

ISTORIE ȘI ORIGINI

În anul 1991, după moartea profesorului său, Rabbi Baruch Shalom HaLevi Ashlag (Rabash), Rav Michael Laitman, Profesor de Ontologie și Teoria Cunoașterii, PhD în Filozofie și Cabala și MSc în Bio-cibernetică medicală, a constituit un grup de studiu al Cabalei, numit “Bnei Baruch”. L-a denumit Bnei Baruch (“Fii lui Baruch”), în memoria mentorului său, pe care nu l-a părăsit niciodată în ultimii 12 ani de viață ai acestuia, din 1979, până în 1991. Rav Laitman a fost primul student a lui Ashlag și asistentul personal și este recunoscut ca succesorul metodei de studiu a lui Rabash.

Rabash a fost primul născut și succesorul lui Rabbi Yehuda Leib HaLevi Ashlag, cel mai mare cabalist al secolului 20.

Rabbi Ashlag, autor al celui mai competent și cuprinzător comentariu la *Cartea Zohar*, numit *Comentariul Scării*. El a fost primul care a revelat metoda completă pentru ascensiunea spirituală, astfel încât a fost cunoscut ca Baal HaSulam (“Deținătorul Scării”).

Astăzi, Bnei Baruch își bazează întreaga metodă de studiu pe drumul pavat de acești doi mari conducători spirituali.

METODA DE STUDIU

Această metodă de studiu unică, dezvoltată de Baal HaSulam și fiul său, este studiată și aplicată zi de zi de către Bnei Baruch. Această metodă se bazează pe surse autentice de Cabala, cum ar fi *Cartea Zohar*, de Rabbi Shimon Bar - Yochai, *Arborele Vieții* de Sfântul Ari, și *Studiul celor zece Sfirot* de Baal HaSulam.

Deși studiile se bazează pe surse autentice cabaliste, ele sunt exprimate într-un limbaj simplu și sunt folosite abordări științifice și contemporane.

Dezvoltarea acestui fel de abordare a făcut din Bnei Baruch o organizație internațională respectată, atât în Israel, cât și în întreaga lume.

Combinăția unică dintre o metodă de studiu academică și experiențele personale, extinde perspectiva studenților și le conferă o nouă viziune asupra realității în care trăiesc. Astfel, celor care sunt pe un drum spiritual le dă uneltele necesare pentru a se explora pe ei înșiși și realitatea înconjurătoare.

MESAJUL

Bnei Baruch este o mișcare deosebită, a mii de studenți din întreaga lume. Studenții își pot alege propria cale și o concentrare personală a propriilor studii, în concordanță cu calitățile și abilitățile lor personale. Esența mesajului diseminat de Bnei Baruch este unul universal: “unitatea oamenilor, unitatea națiunilor și dragostea de oameni”.

De milenii, cabaliștii ne învață că dragostea pentru oameni ar trebui să fie fundamentul tuturor relațiilor inter-umane. Dragostea a existat în zilele lui Avraam, Moise și a grupului de cabaliști consacrați. Dacă facem loc pentru aceste valori experimentate, dar totodată contemporane, vom descoperi că avem puterea să aplanăm divergențele și să ne unim.

Înțelepciunea Cabalei, ascunsă mii de ani, a așteptat timpul când vom fi suficient de dezvoltați și gata să implementăm mesajul pe care îl transmite. Astăzi, apare ca o soluție unirea diverselor fracțiuni de pretutindeni, ceea ce ne-ar permite mai bine, nouă, ca indivizi și ca societate, să înfruntăm provocările actuale.

ACTIVITĂȚI

Bnei Baruch s-a constituit pe premisa că “numai prin extinderea înțelepciunii Cabalei către lume poate fi acordată izbăvirea completă” (Baal HaSulam).

De aceea, Bnei Baruch oferă o varietate de căi prin care oamenii pot explora și descoperi scopul vieții lor, asigurând o călăuzire atentă a studenților, atât a celor începători, cât și a celor avansați.

Cabala astăzi

Cabala astăzi este un ziar gratuit, lunar, scris și distribuit de către Bnei Baruch. Este apolitic, necomercial și scris într-un stil clar și contemporan. Scopul său este să expună majoritatea cunoștințelor ascunse în înțelepciunea Cabalei, gratis, într-un format și într-un stil curat și atrăgător pentru cititorii de pretutindeni.

Cabala astăzi este distribuit gratuit în majoritatea orașelor din S.U.A, cât și în Toronto - Canada, Londra - Anglia și Sydney - Australia. Este tipărit în engleză, ebraică și rusă și este, de asemenea, disponibil pe Internet la www.kabtoday.com.

În plus, o copie electronică a ziarului este trimisă la abonați, cu plata la primire.

Internet Website

Pagina de web a Bnei Baruch, www.kabbalah.info , prezintă înțelepciunea autentică a Cabalei folosind eseuri, cărți și texte originale. Este cel mai mare website de Cabala de pe net și conține o librărie unică și extinsă pentru cititori, pentru a explora perfect înțelepciunea Cabalei. În plus, există o arhivă media, www.kabbalahmedia.info , care conține peste 5000 de articole, cărți și un mare depozit de texte, precum și o arhivă audio și video în mai multe limbi. Toate aceste materiale sunt disponibile gratuit.

Televiziunea Cabala

Bnei Baruch a atestat o companie de producție, Ari Films (www.arifilms.tv) specializată în producția de programe TV educaționale, în multe limbi și transmise în toată lumea.

În Israel, emisiunile Bnei Baruch sunt transmise în direct, prin cablu și satelit, pe Canalul 98, de duminică până vineri. Toate emisiunile de pe aceste posturi sunt gratuite. Programele sunt adaptate special pentru începători și nu necesită cunoașterea anterioară a materialului. Acest proces comod de studiu este completat cu programe în care participă Rav Laitman, cu invitați ce sunt figuri proeminente din Israel și din întreaga lume.

În plus, Ari Films produce serii educaționale și documentare pe DVD și pe alte mijloace auxiliare de învățare.

Cărți de Cabala

Rav Laitman își scrie cărțile într-un stil clar, contemporan, bazat pe conceptele lui Baal HaSulam. Aceste cărți servesc ca o legătura vitală între cititorii de azi și textele originale. Toate cărțile lui Rav Laitman sunt disponibile, atât pentru vânzare, cât și pentru a fi descărcate gratis. Rav Laitman a scris 30 de cărți, traduse în zece limbi.

Lecții de Cabala

Așa cum au procedat cabaliștii de secole, Rav Laitman predă zilnic o lecție la centrul Bnei Baruch în Israel, între 3.15-6.00, ora Israelului. Lecțiile sunt traduse, simultan, în șase limbi: engleză, rusă, spaniolă, germană, italiană și turcă. Într-un viitor apropiat, emisiunile vor fi transmise, de asemenea, în franceză, greacă, poloneză și portugheză. Ca și toate celelalte, emisiunile sunt oferite gratis miilor de studenți din lumea întreagă.

Fonduri

Bnei Baruch este o organizație non-profit pentru învățarea și răspândirea înțelepciunii Cabala. Pentru a-și menține independența și puritatea intențiilor, Bnei Baruch nu este finanțată, sprijinită, sau

legată în vreun fel de nici o organizație politică sau guvernamentală.

Deoarece volumul mare de activități este oferit gratis, sursele principale de finanțare pentru activitățile grupului sunt donațiile, maaser – contribuția voluntară a studenților – și cărțile lui Rav Laitman, care sunt vândute.

CUM SĂ CONTACTEZI INSTITUTUL BNEI BARUCH

E-mail: info@kabbalah.info.ro
Web site: www.kabbalah.info.ro

Linkuri folositoare:

www.kabbalah.info
www.laitman.com
www.kab.tv/eng
www.kabtoday.com
<http://edu.kabbalah.info/>
http://groups.yahoo.com/group/BB_Kabbalah_RO/